د پسرلي موسم و. هرڅه خوشاله او روښانه ښکارېدل ، شنه باغونه،لوی غرونه ،خړي دښتي ،پراخي کروندې شني اود سپينو غوټيو څخه ډکي وني ، ښايسته او له خونده ډکي ښکاريدې،هر پلو د مرغيو اوازونه اوريدل کيدل چي تا به ويل کاشکي تل داسي موسم وای.

زه به چي ماپښين له کوره را ووتم تر ماښامه به په شنو دښتو کي ګرځېدم او د کايناتو څه به مي خوندونه اخستل،دخدای(ج) قدرتونو ته به حيران تللی وم. يوه ورځ ماښام ډېر ناوخته وو چي کورته راغلم، ګورم چي د کور ومخ ته يو موټر ولاړ دی. ورته ومي کتل چي زموږ ګاونډی شير ګل دی. ما سلام ور واچوی، دوی هم زما سلام عليک کړ، وروسته مي پوښتنه ځني وکړه چي خير خو دئ ؟

شير ګل راته وويل :

مور کی مي ناروغه ده اوس يې ډاکټر ته بيايم .

ما ورته وويل:

ولي څه په وسول، ډېره خوبه نه وي په تکليف ؟

شير ګل راته وويل:

مخکي هم يوڅه مريضه وه ، خونن يوه حمله ورباندي راغله،بيسده سوه او سخته تبه يې و سوه .

ما ورته وويل:

ولي دي مخکي دوا نه په کول،هله ژرسه چي ډاکټر ته يې بوزو.

شېر ګل راته وويل :

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه زه يې بيايم تانه په تكليفه وم .

زه ورته ټينګ سوم چې يا زه هم حتماً درسره ځم، د شېرګل موركۍ مو،چې ما به ورته شين خالې خاله ويل په موټر كې سپره كړه او شفاخانې ته مو بوتله . هلته يو ډاكتر شين خالې خاله معاينه كړه دوا يې وركړه او مونږ.ته يې وويل چې دومره مريضي يې نه ده يوځه كمزورې سوې ده. انشاالله له دې دوا سره به جوړه سي ،تاسي كولاى سى چې كورته يې بيرته بوزى ،موږ هم شين خالې خاله له شفاخانې څه بيرته كورته راوسته، په لاره كې شين خالې خاله راته وويل:

زويه ته ناحقه راسره په تكليف سوې؟

ما ورته وويل:

چې بيخي نه يم په تكليف سوى،ته خومې خپله خاله يې ولې داسې راته وايې.

شين خالې خاله هم دعا راته وكړه چې خداى دې كاميابه لره ، دوى خپل كور ته ولاړل زه هم خپل كورته راغلم كور ته چې راغلم مور مې پوښتنه راڅخه وكړه:

څو مره ډېر وځنډې دې چيرې تللى وې ؟

ما ورته وويل:

شين خالې خاله مريضه وه له هغې سره روغتون ته تللى وم،ځكه راباندې ناوخته سو.

ماته مې مور بيا وويل:

ولې څه په سوې وه؟

ماورته وويل:

دتشويش خبره نه ده ،ډاكتر ورته وويل چې يوازې كمزورې سوې ده ،نوره كمه خبره نه وه، كيداى سي چې سهارته به ښه سي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مورمي ماته ډوډۍ ساتلې وه ډوډۍ مي و خوړه چای مي هم وڅښلې لمونځ مي وکی وروسته نو بیده سوم سهار وختي راکښېښنستم،ترلمانځه وروسته د شیر ګل کورته راغلم او شین خالۍ خاله هم راغله ،ماته یې وویل:

چي زویه زه خو جوړه سومه .

ما ورته وویل :

ښه سو چي جوړه سوې ، زه هم ستا پوښتني ته راغلم چي شین خالۍ خاله به څنګه سوې وي ،جوړه سوې به وي که یا،چي ته مي جوړه ولیدې خوشحاله سوم.

شین خالۍ خاله هم خوشحاله سوه او راته وه یې ویل:

خدای دي د یو ښه کوزدې خاوند کړه چي زما دي پوښتنه وکړه ،ماښام هم راسره په تکلیف سوې کور دي ودان . ماته چي شین خالۍ خاله دکوزدی نوم رواخیستی، نو د کوزدې نوم ډیر ښه خوند راکی، او په زړه کي مي وویل :

چي کاشکي د کوزدې خاوند سوی وای، نو د شیرګل سره مي د سهار چای هم وڅښلې او ځني را رخصت سوم .

کورته راغلم له ځانه سره چورت وهم چي اوس خو ځوان سوي یې باید چي دکوزدې غم وخورې،نو مي له ځان سره دا تصمیم ونیوی چي باید کوزده وکړم .نو د ځوانۍ زړه دې چي هر څوک راته وایي د پلاني ښه لور ده نو ما به له ځانه سره ویل چي داغه به زه کوم ، اخیر ته مي د نظرجان اکا لور په دې خاطر چي د هغې صفتونه ترنورو ډېر کیدل او ډښایست ساري یې نه وو انتخاب کړه ،ما ویل که یې را کوله نوله دې سره به واده کوم . اوس نو په دې چورتو کي غرق یم چي خپل کور خو نه سې ویلای چي د نظر بابا لور به راته کوی ، یا زه هغه نجلۍ کوم ځکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شرمېږم اوخپل شرم راته دا جاېز نه ګڼل چي ورته و وایم،حیران وم چي څه به کوم تر څو مي دا فیصله له ځان سره وکړه چي شرم به شاته کوم اول به شین خالۍ خاله ته وایم که یې همکاري راسره وکړه خوبیخي به ښه وي ، خیر په ډیر کم جرت سره د شین خالۍ خاله کورته ورغلم هغې ته مي وویل:

چي خاله زه یوه خبره درته کوم خو چي خپل زوی شېرګل ته به لا هم نه وا یې.

شین خالۍ خاله راته وویل:

چي دا څنګه پټه خبره ده چي شېرګل به لاهم نه په خبروم ؟ ما ورته وویل :

چي هو هغه به هم نه خبروې ځکه ډیره مخصوصه خبره ده .

شین خالۍ خاله راته وویل:

صحیح ده راته و وایه چي هره خبره وي زه یې منم اوهیچاته نه وایم.

ما ورته اول دنظرجان اکا کور و ښودی،بیامي د نظرجان اکا لور ور و ښوده،چي هغه مي خوښه کړې ده ،هغه به څنګه د ځان کړم،خپل کور خو چاته نه سم ویلای ،حیران یم چي څه وکړم خو ته به په دغه کار کي مرسته راسره کوې.

شین خالۍ خاله راته وویل:

ښه دا خبره ده ،داسي و وایه چي مین سوی یې؟

ما چي ویل څه به راته وایې دا خو ډیر اسانه کاردی ،اوس ته راته و وایه په مرکه ورسم که څه وکړم ؟

ما ورته وویل:

چي هو ورسه چي دوی څه درته وایي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شین خالۍ خاله راته وویل:

چي زما خو داسي خوښه ده چي اول يې لور و وينم وروسته به مر که ورته وکړو، کيدای سي تاته چا ويلي وي خوښايسته نه وي .

ما ورته وويل:

چي زه نور نه په پوهېږم ،ته پوه سه او کار دي ،خو دومره درته وايم که دي دا کار سرته ورسوی ډيره غټه شريني به در کړم .

شین خالۍ خاله راته وویل:

چي ته خو مي لکه زوی داسي يې ستا څه شريني واخلم .

ما ورته وويل:

چي که داسي وي نو بيا بيخي ښه ده .

شین خالۍ خاله راته وویل :

ته دا خبري پرېږده اصلي خبري به را واخلو زه به نن ماپښين ورسم او تا ته به سبا ټول معلومات درکړم ،دا کارنو اوس ماته پرېږده،زما سره ته ډېر سترې سوې چي روغتون ته دي بوتلم، زه به هم دغومره ستاپه کار کي ځان سترې کوم .

نو مي شين خالۍ خاله ته کار ور وسپاری او ځني را رخصت سوم ،زړه مي ډير دربېدی چي څنگه به سي دا کار به سره ورسيږي که يا، بس توکل په خدای مي وويل چي خدای خو مهربانه دی گوندي سره ورسېږي، خير دا دی سبا سو ورغلم د شين خالۍ خاله کورته . شیر گل له کوره را ووتی او راته و يې ويل:

په خير راسې راځه کورته ولي ولاړ يې ؟

ما ورته وويل :

چي ستامور کۍ مي په کار ده .

شير گل خپلې مورته ور بږغ کړل او ما ته يې وويل :

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه ځمه یو ځای کار لرم مورکۍ راځي. شیرګل ته مي رخصت ورکړ شین خالۍ خاله هم راغله او راته و یې وویل:

چي زویه ښه ځای خو دي انتخاب کړی دی،ډیره ښایسته نجلۍ وه ته غم مه کوه ډیر ژر به ستا سي. دا خبره چي یې را ته وکړه ډیر خوشاله سوم ما ورته وویل:

څه دي وکړه حال راکه.

شین خالۍ خاله راته وویل:

چي زه پرون ماپښین دهغوی کورته ورغلم ،هلته مي یوه ښایسته نجلۍ ولیده او ورته ومي ویل زه له یوه لیري ځایه راغلې یم ډیره ستړې سوې یم، که دي یو ګیلاس یخي اوبه را کړې ثواب به دي سي. دغه نجلۍ کوم چي تا انتخاب کړې وه ماته یې اوبه راوړلې ،ما پوښتنه ځني وکړه چه کور مو نور څوک سته ؟ نو دې راته وویل :

چي یانن زه یواځي یم او مور مي یوځای تللې ده کیدای سي وروسته راسي .

ما ورته وویل :

چي نوري خوندي هم لرې ؟

دې راته وویل:

چي یا په کور کي یوه زه یم،یو مي پلار دی او یوه مي مور ده .

ما ورته وویل :

داغه تاسي دري تنه په کور کي اوسېږی نور څوک نسته؟

دې راته وویل:

چي هو موږ په کور کي داغه درې تنه اوسیږو .

ما ورته وویل :

کولای سم له تا یو څو پوښتني وکړم او ته ځواب راکړې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې راته وویل:
ولې نه سل پوښتنې خو وکړه .
ما ورته وویل:
نوم دې څه شې دی؟
دې راته وویل :
زرغونه.
ما چې د شین خالۍ خاله له خولې دا نوم وا ورېدي و لړزېدم
چې نوم يې لا ښايسته دی دا به څومره ښايسته وي نو ورته غوږ سوم ما ورته وويل:
ښه نور.
شين خالۍ خاله راته ويل ته لکه چې اوس لا په چورته کې ډوب سوې .
ما ورته وويل:
يا ته کيسه کوه تاته مې غوږ نيولی.
شين خالی خاله وويل :
بيا مې پوښتنه ځني وکړه ښه زرغونې جانې واده دې کړی دی که يا ؟
زرغونې وويل :
واده! تر اوسه مې کوزده لاهم نه ده سوې .
ما ورته وويل :
ولې يې نه کوې ؟
زرغونې وويل:
وبه يې کړم تر اوسه خومې عمر هم لږدی او بل داسې زماپه خوښه څوک هم نه دی راته پيدا سوی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماورته وویل:
که پیدا سو بیا خو به یې کوې؟
زرغونې وویل :
ولي نه ژوند بې واده څه خوند کوي او چي زماپه زړه وي بیاخویي بیخي کوم .
ماورته وویل :
که داسي وي نو زه راغلې په همدې خاطر یم ته مي ور وښودې او ستاسو کور،چي ډیره ښه کورنۍ ده ښه خلک دي ښه ځای دی اوستاسو سره یې زړه دی چي دوستي وکړي .
زرغونې راته وویل:
خاله داڅنگه کیسې کوې زه خودرڅه شرمیږم هم،خیردا چي ته وایې نو هغه څنگه ځوان دی او کمال لري نې لري؟
ماورته وویل:
ډیر ښایسته ځوان دی دومره ښایسته چي تر تا ډیر ښایسته،کاریگرهم دی او دښه کمال خاوند هم چي ته وائي هغه خوی پکښې کي دی ،چي ستا هر کمال خوښ وي هغه کمال پکښې دی،نور نو ته څه غواړې.
زرغونې وویل:
که داسي وي څنگه به هغه ووینم .
زه ورته حیرانه سوم او پوښتنه مي ځني وکړه چي ورسره لیدلای سې؟
زرغونې وویل :
چي وو ولي نسم ورسره لیدلی ته دومره حیرانه ولي شوې .
ماورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوربه درته اجازه درکړي چې له هغه سره ووينې .
زرغونې وويل:
ولي نه د يو ساعت لپاره خو اجازه راکوي يو بهانه نه يو بهانه به ورته وکړم اوله هغه سره به ووينم.
ما ورته وويل:
چې دا خو بيخي صحي ده زه له هغه سره خبري کوم چې هغه څه وايي اوس ماته اجازه راکړه زه ځمه سبا انشالله درته راځمه .
زرغونې وويل :
دومره ډير وخت تيروې،يوڅه خوژر راسه .
ما ورته وويل :
زه کوښښ کوم چې ډيرژر راسمه کنې سبا خوبيخي راځمه.
نو زرغونې رخصت راکړ او راغلمه کورته ستاسو کره درغلم ته نه وې، اوس نو ته په دې کي څه وايې ورسره وينې ، نه ويني څه ورسره کوې .
ما ته چې کله شين خالی خاله دا خبري وکړې لاسونه مي ورمچ کړل او ورتهومي ويل چې ولي نه ورسره وينم چيري به ورسره ووينم، تر څو زوړ ميدان مي په نظر کي راغی، چې په زاړه ميدان کي به سره ووينو ځکه زوړميدان مشهوره ميدان وو اوهرچا پېژندی هلته هيڅوک هم نه وي ،هلته خوراتللی سي.
شين خالی خاله راته وويل:
هغه ځای زما هم درسره خوښ دی زه به نن ورسم د سبا لپاره به هغه ځاي ور وښيم چې هلته راسي .
ما ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

سبا دسهار نهه بجې ور و ښیه صحي وخت دی ، شین خالۍ خاله وویل:

بیخي صحي ده زه هم همداسي ورته وایم.لکه چي کارمي درته سم کی زویه.

ما ورته وویل:

ډیره مننه زه دي وګټلم زما څومره وار ورته خطا وو، تا څومره اسانه کی ستاشریني پرماپور ده.

شین خالۍ خاله راته وویل:

دا خو بـیخي اسانه کار وو،هسي ته ورته وارخطا وې .له شین خالۍ خاله څخه رخصت سوم او د سبا د نهو بجو په انتظار وم چي زرغونه جانه به راځي، نوم مي هم زده کی په دغه ورځ ماځیګر وو چي کور ته راغلم،او شین خالۍ خاله هم زموږ په کور کي ناسته وه .

ستړې مه سې مي ورسره وکړه .اوپه اشارو یې و پوهولم چي هغه کار سر ته ورسیدی سبا به هغه ځای ته ورسې .

ډېر خوشاله سوم چي کله به سهارسي،خیر شپه سوه او دا شپه راباندي دومره اوږده سوه لکه پوره یو کال ،په هیڅ رقم نه تېرېده چورتونه مي وهل چي داسي به کوې، داسي به کوې ،دابه کوې ، دابه ورته وایې ، دابه نه ورته وایې زر رقمه پلان جوړ کړم بیرته راڅخه خراب سي څه وڅه وکړم خو بیا هم په هیڅ رقم شپه نه تیریږي، شپه نه وه یو کال و چي تیر سو، سهار نهه بجې به لانه وې زه زاړه میدان ته ولاړمه او د زرغونې انتظار مي کوی یوې خوا او بلي خوا ګورم ترڅو په یوه شنه چادري کي مي یوه ښځه تر سترګو سوه چي زماوطرف ته راروانه وه ډېر خوشحاله سوم ما له ځان سره وویل که وه داغه به وي. رښتیا هم هغه خپله زرغونه وه اوراغله زما خواته ،کله چي را ورسېده

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوزه داسي رېږدېدم داسي رېږديدم لکه د ملاريا تبي چي نيولی وم،بيخي مي ځان نسو کنترولولای، تر هغه وخته مي ليدلې هم نه وه مګر ډير رېږدېدم کله چي ښه را نيږدې سوه او زما له څنګه سره ودريده نو لږ مي ريږديدل ارام سول ،ما سلام نسوای ور اچولای ،لومړی زرغونې سلام را واچا وه .ما يې سلام عليک کړ او ورته و مي وويل:

په خير راغلې ؟

زرغونې وويل:

خير دی په نصيب سه په خير راغلم .

ما ورته وويل:

کور دي څه بهانه وکړه ؟

زرغونې وويل:

بهانه پرېږده دا دې درته راغلمه راغوښتې دي وم. ما ورته وويل:

ښه سو چي راغلې نو بوغره دي له مخه نه ايسته کوې داغسي په پټ مخ خبري راسره کوې ؟

زرغونې وويل :

څومره بې صبره يې دا دی اوس به يې ايسته کړم چي ته خوشاله سې .

زرغونې چي له مخه بوغره ليري کړه ما يې چي مخ ته وکتل،داسي مخ يې وه لکه تازه چي غوټۍ ګل سوې وي ، داسي ښايست الله(ج)ورکړی وو،چي زه يې د مخ جلوې ته حيران تللی وم چي څومره ښايسته ده او کوم چا چي ماته ده دې په باره کي صفت کړی وو، له هغه نه هم ډيره ښايسته ده ، زه ده دې دښايست په چورت کي ورک سوم،

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسي وم لکه په خوب کي چي يوڅوک وينم،یا کوم ښایسته تصویر ته چي ګورم ،زه لا د دې ښایست ته حیران وم، چي زرغونې راته وویل:

که داغسي راته ګورې نو وخت خوبه زماپه لیدلو تېرسي، ښه څنګه يې څه حال دي دئ زما عاشقه ؟

ما ورته وویل:

چي حال مي مخکي له دېنه ښه وو، مګر پس له دینه زما حال نورښه مه غواړه زه دي په دریاب کي غرق کړم، او ته وایې څه حال دي دئ دغه مي حال سو ستا په لومړي لیدلو باندي چي ته يې ويني څنګه حال مي دی ته مي ويني ښه دي که بد ؟

زرغونې وویل:

بد حال دي خدای نه درباندي راولي ښه حال دي دئ .

ما ورته وویل :

ښه او بد حال مي اوس ستا په لاس دی ما دي صفت له خلکو اوریدلی وو چي ترتا ښایسته په دا کلي کي نسته ،ترتا ښایسته خو په دې کلي کې نه بلکي په دنیا کي نسته.

زرغونې وویل:

مسخرې مه راسره کوه ته برعکس خبري کوې تر ما بدرنګه په دنیا کي نسته، او ته وایې چي ښایسته یم.

ما ورته وویل:

داسي مه وایه اخیر زما په خاطر خو مه وایه،څه درته و وایم د میني او محبت خبري وې چي نه خلاصیدې ډیر وخت مو په خبرو تیر کې، اخیر ته زرغونې وویل:

زه اوس ځمه ډیر ناوخته سو سبا به بیا همدلته سره وینو .

ما ورته وویل: دومره ژر ځې یو څه وخت خو لا پاته سه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

زرغونې وويل:

ډير وخت تير سو هسي تاته نه معلوميږي، پخواني خلک وايي چي اوګره په تلوارنه سړيږي او ته دومره تلوار کوې وايې چي دومره ژرځې . ما ورته وويل:

چي ځې نو په مخه دي ښه سه سبا به پر همدغه وخت دواړه دلته راځوخوچي هير دي نسي.

زرغونې وويل:

هو دا صحي وخت دی نه مي هيريږي بېرېږه مه راځمه.

ما هم ورسره خوښه کړه او سره رخصت سوو، زه چي کور ته راغلم، چي هرشي ته ګورم زرغونه راته پکي معلوميږي ،په هرشي کي راته د دې خندا ،د دې خبري د دې ښکلا ښکاري، لنډه دا چي زرغونه مي په سترګو سترګو کي وه، دغه ورځ او شپه مي ټوله له دې سره په چورتونو کي تيره کړه، خوب خو مي بيخي کړی نه دی او د سبا راتلو په انتظار ومه چي ژر سهار سي او زرغونهووينم چي لږ کرار راته حاصل سي، خوسهار سو او اته بجې سولې له کوره مي حرکت را وکی او زاړه ميدان ته راغلم هلته انتظار ومه له ځانه سره مي ويل چي نن به ورته څه وايم څه به نه وايم ،داسي نه وي يوه خبره مي ترخولې و وزي او راڅخه خوابدې سي،بيابه ټول عمر پر اورګرځمه او س خو مو سره ليدلي هم دي ،خير دغه چورتونه دي وهم يې چي زرغونه راغله،اوزه بيخي په خبرسوی هم نه وم، سلام يې روا چوی او بوغره يې له مخه ليري کړه ،ما يې سلام ته عليک و وايه اودا وارمي په لاس سترې مسې ورسره وکړه،ما چي يې لاس په لاس کي ونيوی دومره خوشاله سوم ما ويل له ډيري خوشالۍ نه مي زړه ونه دريږي ښه پوښتنه مي ورسره وکړه او دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم راسره ښه خبري وکړې . بیا مو د میني خبري شروع کړې په اخیر کې زرغونې راته وویل :

سبا شپې ته مي زموږ کره میلمه یې او میلمه هم خاص زما یې .

ما ورته وویل:

کور لکه چي څوک نسته چي میلمه کوې مي که څنګه؟ او میلمستیا به زه درته کوم ته یې څنګه راته کوې.

زرغونې وویل:

اول ما درته ویلي دي زما میلمستیا وخوره وروسته زه ستامیلمستیا خورم ،او کور مي هم پلار سته هم مي مور .

ما ورته وویل:

دومره ژر راته خواشینې سوې په هغوی مي لکه چي وژنې، او هغوی به بیا تا ته څه وایي چي دا پردی سړی دلته څه کوي بدنامه کوې مي . زرغونې وویل:

داسي مه وایه ما خپله زما مور او پلار ته دا خبره کړې وه چي زه سبا ته یو میلمه لرم ته مي ورښودلی یې او ستا صفت مي هم ډیر ورته کړی دی، زما مور او پلار راسره ومنله .چي ستا خوښه وي زموږ هم درسره خوښه ده .

زه یقیني ډیر وارخطا سوم چي دا څنګه کیسه سوه او ورته ومي ویل :

دا نه درسره منم، بل چی هر څه راته وایې پر دواړو سترګو یې درسره منم ،خو زرغونې جانې دا کار ډیر راته ګران ښکاري.

زرغونې وویل :

(c) ketabton.com: The Digital Library

وارخطا کېږه مه ،ما خپل مور او پلار ته ویلې دي چي زه له تا سره مینه لرم او دوی هم ما ته د خپلي میني اجازه راکړې ده . او بل زه درسره یم ستا ولي وارخطا دی ،حتماً به راځې .

ما ورته وویل: چي ته دومره ټینګار کوې نو صحي ده که مرم هم در سره ځمه .

زرغونې وویل:

ولي داسي وایې خدای دې مه وژنه، زه درسره یم هر څه سم دي،دهیچا پروا مه کوه، اوس رخصت راکه سبا شپه لږ وختي راسه زه دي انتظار کومه، اوهلته به ډیري خبري وکړو .

ما هم رخصت ورکې،کله چي زرغونه راڅخه تله ،لکه زمازړه چي یې هم ورسره وړی،ترهغو مي ورته کتل ترڅو چي له سترګو مي پناه سوه، او بیازه هم کورته راغلم ؛حیران تللی وم چي څنګه مور او پلار یې دي هغوی هیڅ نه ورته واي او د دې زړه څومره غټ دی یوه هفته نه کیږي چي سره شناخته سوي یو او بیا مي میلمه کوي،خیر دا ټولي خبري مي پرېښودې او ومي ویل :

که هر څه پېښیږي پیښ دي سي زماد زرغونې د سترګو له خاطره قبول دي، خیر دی که ورباندي بدنامه هم سم پروا نه کوي ،پر ته له دېنه خو نور ژوند هیڅ خوند نه کوي ،دا دی سبا ماښام وختي د زرغونې د کور پر خوا ور روان سوم ، پښې مي رېږدې دې وارخطا هم وم څو کور ته یې ور ورسېدم د کور دروازه مي سوکه ور وټکوله که ګورم دروازه د زرغونې پلار راخلاصه کړه او راته و یې ویل: راځه زویه ولي ولاړ یې .

ما سلام ور واچوی او ده زما سلام علیک کی او زه هم سرای ته ورسره ننوتلم دزرغونې پلار راته ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته د زرغونې جاني میلمه یې ؟

ما ورته وویل:

چي بلې هو هغه زه یم زما په زړه نو یو الله خبر و چي څومره وارخطا وم او څومره په وارخطایي مي ځواب ورکوی ،خو ولاړلو په یو خونه کي کښېنستو او دزرغونې مور او زرغونه هم راغله ستړې مسې یې راسره وکړه ،زه نو دومره وارخطا وم چي یوائې زرغونه په ما پوهیده،مور او پلار یې نه دي راپوهیدلي ، زرغونې راته وویل:

یخي اوبه درته راوړم .

ما ورته وویل:

هو رایې وړه.

زرغونې اوبه راته راوړي. اوبه مي وڅښلې لږ څه ارامه سوم. دزرغونې پلار پوښتني راڅخه کولې. ما یې ځوابونه ورکول.ترڅو د ډوډۍ خوړلو وخت سو؛ ډوډۍ مو وخوړله چای مو هم وڅښلې،ټول شیان چي خلاص سول،نو د خوب کولو وخت سو، دزرغونې پلار راته وویل :

چي زویه موږ خوبیدیږو ته به هم بیده سې که چیري یوائې بېرېږي نو زه به درسره پرېوزم ؟

ما ورته وویل:

یا زه یوائې نه بېرېږم همیشه یوائې بدېږم ،تاسو بیغمه بیده سی .نو ټولوته مي اجازه ورکړه او زه هم په ځای کي بیده سوم ،له ځان سره دا چورت راولویدی چي نه یې پلار وزرغونې ته څه وویل نه یې مور ورته وویل څنګه خلک دي څنګه رواج یې دی، حیران تللی ومه ماویل څنګه ژرسره شناخته سوو،زه څومره بختوریم چي دزرغونې دکورنۍ په رقم کورنۍ مي ترلاسه کړه، په دغه فکرونو کي ومه چي خوب وړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

وم ،یوساعت به نه وو تېرسوی چي د خوني دروازه راخلاصه سوه او یوڅوک خوني ته راغلل.

ما وربانديږغ کړل څوک یې ؟

زرغونې وویل:

بېرېږه مه زه یم،تاخو ویل چي زه نه بېرېږمه .

ما ورته وویل:

ته په دا توره شپه کې څه کوی، ولاړه سه مور او پلار که دي خبر سول قیامت به جوړ کړي ځه ولاړه سه او زما مینه مه بدنامه وه .

زرغونې وویل:

بېغمه اوسه هیڅ نه کیږي هغوی دواړه بیده سول او زه ځني راووتلمه .

ما ډیري زاری ورته کولې چي ولاړه سه خو زرغونه مي ځای ته راغله، اوله څنګ سره مي کښېنسته، ټینګ یې په غیږ کي ونیولم زه چي یې په غیږ کې ونیولم وریښتان مي ټول جګ جګ ودرېدل، ما ورته وویل:

څه کوې ؟ خوب وینې که څه ، ځان ته دي پام سته .

زرغونې وویل:

یاخوب نه وینم ،تا وینم یواځي تا،ته چي مي له څنګه سره یې ځان ته څه جهان ته مي هم پام نسته . بېرېږه مه زما زړه یې ، زه درسره یم ، اوس به تا ما ته دلاسایي راکوله چي نارینه یې او نارینه خو له هیڅ شي څخه نه بیریږي، ته څومره بې زړه یې او بې زړه انسان کله مینه کولای سي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ته چي زرغونې دا خبري و کړلې لړ ننګ راته ودرېدی ،چي رښتیا هم دابنځه ده نه بېرېږي زه څنګه وبېرېږم، نو ما هم په غېږ کي ټینګه کړه او ورتهومي ویل:

ستا خبري مي ومنلې، چي بې زړه انسان مینه نسي کولای،له دینه وروسته به زه له هیچا څخه ډار و نه کړم؛ تر ډېره وخته پوري مي په غېږ کي نیولې وه وروسته مي له غېږي لیري کړه او خبري مو شروع کړې ،ماورته وویل:

چي پلار او مور دې څه نومېږي؟

زرغونې راته وویل:

پلار جان مي نظرجان نومېږي،اومور مي مورنومېږي.

ماورته وویل:

ولي دي د مورنوم نه راښې.

زرغونې وویل:

چي دهغې نوم نه درښیم،ځکه دمور نوم یې ترهرنامه ښه خوندراکوي .

ماهم بیا پوښتنه نه ده ځني کړې ، وخت ناوخته سو ،نو ما زرغونې ته اجازه ورکړه چي بالا نو ولاړه سه سهار سو، مور او پلار به دي راکښېنستلي یي . زرغونې راته وویل:

په یوه شرط ځمه که یې راسره منې ځمه کنې تر سهار به درسره یم.

ما ورته وویل:

ستا هر شرط مي قبول دی خو اوس ولاړه سه بیا به سهار راته و وایې .

زرغونې وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

سهاريږ بيا نسم درته ويلای اوس درته وايم او اوس به يې اورې .

ما هم ورته وويل:

و وايه هرڅه چي راته وايي زماقبول دي .

زرغونې وويل:

شرط دا دی چي سبا به هم راځې بيا مي ميلمه يې.

ما ورته وويل:

پلار به دي پوه سي چي دا ولي هر ورځ راځي له هغوی څخه بد کار دی ،يو څو عمروروسته به راسمه .

زرغونې وويل:

هغوی ما ته پرېږده ته راسه هغه مسوليت يې زما.

ما هم ورسره ومنله ،چي ته وايې نو بيا راځم ،ما خو له خدايه غوښتل چي راسم نو مي زرغونه په زور له خوني را و ايستله او زه بيده سوم .

سهار ناوخته راکښېنستم لمونځ قضا سوی وو ځکه ډېر بې خوبه ومه وروسته بيا دزرغونې پلار نظرجان اکا راغی ما ته يې وويل:

زويه سهار دي په خير ،ماښام به دي خوب کړی وي که يا ؟

ما ورته وويل:

چي ډير ښه خوب مي کړی وو بيخي لمونځ راڅخه قضا سو .

نظرجان اکا وويل:

که دي خوب کړی نو ښه به يي خبري مو ډيري سره وکړې ترڅو زرغونه او مورئې هم راغلې چای مو په ټولو سره يو ځای وڅښلې،تر ډيره وخته پوري هلته وم بيا مي له ټولو څخه اجازه را واخيسته چي زه ځمه خدای په اماني مي له ټولو سره وکړه او له کوره يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

راووتلم ،او د راتلونکي شپې په انتظار وم، ورځ تیره سوه او شپه سوه نو زه بیادتیري شپې په څېر د هغوی کورته ورغلم په هغه خونه کي کښېنستم ،په کومه کي چي مي تیره شپه تیره کړې وه ، له نظرجان اکا او کوروالا څه یې ډېر شرمېدمه،بیخي مي ورته کتلای نسوای،بیامي ویل چي خیردی په مینه او جنګ کې هر څه پېښیږي ،تر هر څه وروسته زه بیا لکه د تیري شپې په څیر یواځي بیده سوم او ټوله راڅخه ولاړل،اوس نو خوب هم نه راتلی ځکه پوهېدمه چي زرغونه خو راځي بیا به ټوله شپه په خبرو تیره وو ،په همدې فکر کي وم چي زرغونې دروازه راخلاصه کړه ، دا وار نو زه هم ډېر دلاوره وم ور ولاړسومه په غیږ کي مي ونیوله؛تر ډېر ساعته مي په غیږه پوري نیولې وه. وروسته مي ورته وویل:

چي خدای مو دي تل سره یوځای لري خدای^(ج)مودي نه سره جلاکوي .

زرغونې هم وویل:

چي خدای ^(ج) سره یوځای کړي یو او همشه به سره یوځای یو . همداسي ډېري خبري مو ترسهاره پوري وکړې او د سهار وخت را نږدې وو چي زرغونه راڅخه ولاړه .لنډه دا چي پوره یوه میاشت دغسي مینه او محبت زما اود زرغوني سره جاري وو. تر څو ما او زرغونې دواړو همدا تصمیم ونیوی چي نور په میلمستیا یا په بله بهانه څه نه جوړیږي،واده به سره وکړو او د همېشه لپاره به سره یوځای سو، ما ورته وویل:

سبا شپه زه راځمه ستادپلار او ستا له مور سره خبري کوم چي هغوی څه وا یي خوښه یې ده که نه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زرغوني هم را سره ومنله چي بيخي صحي ده.سهارسو او د زرغونې له کوره را و وتلم په دا سبا شپه بيا ورغلم تر هر څه له مخه مي دا خبره ورسره ياده کړه چي ما خو داسي تصميم نيولی چي له زرغونې سره واده وکړم او د تل لپاره سره يوځای سو ستاسو څنګه راسره خوښه ده ؟ زه نور له دې پر ته يوه ثانيه هم ژوند نسم کولاي دا مي لکه وينه په رګونو کي بهيږي او زما د ژوندنوره خوشالۍ د دې په لاس کي ده اوس نو تاسي څه راته واياست ستاسو خوښه ده چي مور واده سره وکړو؟ نظرجان اکا چي زما خبري وا وريدې له خولې نه يې يوه سړه ساه و ايستله او راته و يې ويل:

چي زويه ما به د خدای(ج) بل ارمان نه درلودی چي ته مي زوم سوی وای مور به له تا بل ښه ځوان چيري پيدا کړو ،ښه خوش اخلاقه او مهربانه ځوان يې خو خبره دا ده چي زرغونه خو ماله يو بل چا سره قول کړې ده زويه . او زه په خپل قول ولاړيم ،بې قولي نه کوم زرغونه خو د بل چا امانت ده .زه يې تا ته نسم درکولای.

ما ورته وويل:

چي دا خبره خو ما ته نه زرغونې کړې ده او نه هم تاسو راته ويلې د، دا بيا څه عجيبه کيسه ده .

نظرجان اکا راته وويل:

چي رښتيا هم داغسي ده ما ستا زړه نه خپه کوی ما دا فکر کوی چي ته به د زرغونې دوست يې نو په همدې دليل مي نه درته ويل اوس پوه سوم چي ته د زرغونې سره مينه کوې او کيدای سي چي د زرغونې هغه بل نفرکوم چي ما ورسره قول کړی دی ،نه وي خوښ او تاته يې نه دي ويلي ، په دې کي نو زما څه ګناه ده .

ما ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي د زړګونې هغه نه وي خوښ نو بیا تاسو ولي دهغې ژوند ورتباه کوی،دا خو دزور خبره نه ده دا خو د خوښي کار دی، زه خو اوس پرته له زړګونې څخه ژوند نه غواړمه ،او نه هم دا غواړم چي پرته لمانه زړګونه دبل چاسي ، خیر ته ما ته د هغه نفر ادرس راکړه زه به خبري ورسره وکړم ګوندي زما پر حال یې زړه وسوځي او زړګونه ما ته راپرېږدي او په بدل کي به زه ورته دوه برابر د ولور پیسې ورکړم ،ته اوس ماته دهغه نفرادرس را وښه یه.

نظرجان اکا نه غوښتل چي دهغه ادرس راکړي ،دا پلمه یې راته کول چي زه په خپل قول ولاړ یم ،بې قولي نه کوم ماله هغه سره قول کړی دی .

ماډیر مجبوره کی ترڅو د هغه ادرس راکي ، ما ورته وویل چي زه به له هغه سره خبري وکړم ،چي هغه لا څه وایي که یې نه وه خوښه نو زه به له دې کاره تیرسم ، اخیر ته یې ادرس راکی ماهم ادرس ځني واخیستی اوله ځان سره مي وساتی،وروسته د ډوډۍ خوړلو وخت سو ډوډۍ مو وخوړه،ماخو بیخي د ډوډۍ څه خوند هم وانه خیستی،بیخي له ژونده بیزاره سوم چي اوس به څه کوې په هرصورت دډوډۍ وخت هم تیرسو او د خوب کولو وخت سو، نظرجان اکا اجازه راڅخه وغوښته ؛ماهم اجازه ورکړه ،دوی ولاړل بیده سول او زه په خپل ځای کې پرېوتلم ډیر فکر مي خراب وو ، چي دا څنګه کیسه جوړه سوه،که هغه سړي ما ته زړګونه نه راکوله، زه به بیاڅه کوم څه حال به مي وي لیونی به سم،مړ به سم صحرا ته به ولاړسم څه به سم ، بیا مي خپل ځان ته تسلي ورکوله چي خیر دی خدای(ج) خو همیشه د میئنانو مل وي ،بس توکل مي پر خدای تعالیٰ کئ او په دغه وخت کي زړګونه هم راغله راته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیده سوی خوبه نه یې ؟

ما ورته وویل:

ستا فکر مي اوس لا هم خوب ته نه پریږدي،تا خو ماته هیڅ هم د هغه بل سړی په باره کې نه دي ویلې،هغه څوک دی او څه کارو بار کوي؟

زرغونې راته وویل:

چي زه له تاپرته له هیچا سره واده نه کوم ،نه مي ستاپرته بل څوک په کار دي،زما خپله هغه سړی نه دی خوښ او پلار مي په زور هغه ته ور کوي، ته بیغمه اوسه زه ستاوم او ستا به یمه.

ماورته وویل:

دا چي تا راته دا ډاډ را کی نو زه به هم بیغمه سم ،ښه کچیري ته زمانسوې بیا څه کوې ؟

زرغونې وویل:

که مي نور څه په وس نه و پوره ځان وژنه کوم.

ما ورته وویل:

درواغ خوبه نه راته وایې ؟

زرغونې وویل:

بیا به هغه ساعت سره گورو او خبر به سې.

ما ورته وویل:

تاد دې کیسې په باره کې ولې اول نه راته ویل.

زرغونې وویل:

ماته نه خفه کولې، هسي هم زه ستایم هغه خو بیخي په کارهم نه لرم که هر رقم وي او ته زما مینه یې نو ما په دې خاطر تا ته نه ویل ځکه ناحقه خفه کیدل هم صیحح کارنه وي،ما دا فکرکوی که

(c) ketabton.com: The Digital Library

درته و وایم نوته به راځخه خفه سې او ستا خفه کیدل راته ډېر ګران ښکاریدل.

ما ورته وویل:

بېغمه اوسه سهار زه ورځم په هر رقم چې وي تا د ځان کوم، ته زما یې زما لپاره وې او زما به سې.

زرغونه خوشاله سوه او سوکه موسکی سوه او و یې ویل:

خدای دي وکړي چې ته زما اوزه ستا سم.

ما ورته وویل:

که ته ملګرتیا را سره وکړې بیا مو هیڅوک نسې سره جلا کولای.

زرغونې وویل:

زما سر تر تا قربان دی ،ته چې هرڅه راته وایې زه یې کوم،لنډه دا چې دا شپه مو هم په دغو خبرو باندي تېره کړه . زرغونې ته مي اجازه ورکړه او زه په ځای کې بیده سوم،بیخي خوب نه راتی خوا مي ډېره بده وه ،ناحقه چورتونه را لوېدل،تر څو سهار سو لمر را وختلی او زه په ځای کي ویښ پروت وم،سهار ټوله راغلل چای یې هم تیاري کړي وې ،د سهار چاي مي هم د زرغونې په کور کي وڅښلې ،تر نهو بجو پوري هلته وم او وروسته یې له کوره را و وتلم او د بازار پر خوا روان سوم د هغه سړي ادرس راسره دی پوښتنه پر پوښتنه تر څو چې هغه نفر مي پیدا کړی کوم چې نظرجان اکا ورسره د زرغونې قول کړی وو ،هغه نفر یو دوکاندار وو او یو دوکان یې درلودی دپرچون دوکان یې کوی او په دوکان کي ورسره نور ملګري هم ناست وه، ما ورته سلام وا چوی، دوی هم په ټولو زما سلام علیک کي، وروسته مي ورته وویل:

چي دوکاندار په تاسو کي څوک دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو جګ ځوان را ولاړ سو راته و یې ویل:
خیرت خوبه وي ؟ زه دوکانداریم څه دي ویل .
ما ورته وویل:
ډیر مهم شی مي په کار دی ،خو په دوکان کي درسره نسته.
احمد راته وویل:
چي دا څنګه مهم شی دی چي په دوکان کي نسته ،چي زما په دوکان کي نه وي نو له یو بل ځای به یې درته راوړم .
ما ورته وویل:
په دوکانو کي هغه شي نه پیدا کیږي .
هغه راته وویل:
زه پوه نه سوم اصلي موضوع څه ده سر مي راخلاص کړه .
ماو رته وویل:
ته را یو ګوښې ته سه نو به درته وایم.
احمد هم راسره ومنله او له دوکانه راکښته سو انډیوالانو یې وویل کچیري ډیرضروري کار وي نوموږ به له دوکانه ولاړ سو.
ماورته وویل:
نه دیو څو دقیقو لپاره مي یوائې د احمد سره کاردی،موږ دواړه له دوکانه راګوښې ته سولو او یو غلی ځای کښېنستو ، لومړی ما ځان ورته معرفي کی، وروسته احمد هم خپل ځان راته معرفي کي او هم یې انډیوالان ،چي انډیوالان ترخپلو وروڼو څخه هم راتیر دي، دغه زما دوکان دی بوره،پلمېټ او نور دغسي شیان پکښې خرڅوم .
ما ورته وویل:
ډیر ښه زه د یو کار لپاره راغلی یم، ستا نه په ډیر عجز یو شی غواړم .خدای دي وکړي چي را یې کړې ډیر زیات ضرورت ورته

(c) ketabton.com: The Digital Library

لرم ،بې له هغه څخه ورځ مي شپه وي شپه مي ورځ، زه لمن هم درته نيسم ، په پښو کي دي لوېږم پښې در مچوم،تر خپل ژوند راته ډېر ارزښت لري.

احمد وويل:

چي دا څه شي دی چي ته دومره ضرورت ورته لرې، راته و وايه چي زما سر دي هم په کاروي تر تا به يې قربان کړم .چي ته پرته له هغه څه هيڅ نسې کولای.

ما هم دستي زرغونه ور وښوله او خپله ټوله کيسه مي ورته وکړه چي ما مينه ورسره کړې ده اوس يې هم ورسره کوم او زرغونه هم له ما سره مينه کوي ،تا به تر اوسه پوري هغه ليدلې هم نه وي،خو د هغې پلار نظرجان اکا له تا سره قول کړې ده ،ما ته يې نه راکوي او پرماباندي ئې پلار او مور هم راضي دي ،صرف خبره تر تا پوري معطله ده ،که ته هم راسره راضي سوې نو زه به ستا د ټول عمر احسان منونکی او نيکي ومنم .

کله چي ما دا کيسه احمد ته وکړه .نواحمد راته وويل:

د خدای ساده ته هم په همدې دام کي ګير راغلی يې، زه خو پکښي ګير ومه ، که ته په خبر وې نو تا څه کول.

ما ورته وويل:

څنګه دام څنګه کيسه ده زما ستا په خبرو سرخلاص نسو .

احمد راته وويل:

چي زه ټوله کيسه درته کوم ته به غوږ راته نيسې، کله چي مي کيسه درته خلاصه کړه بيا به پوښتنه راڅخه کوې، تر هغو چي مي کيسه نه وي خلاصه کړې يوه پوښتنه به لاهم نه کوې .

ماهم ورسره ومنله چي صحي ده .

(c) ketabton.com: The Digital Library

احمد خپله کیسه داسي وکړه :

دغه مي دوکان دی پخوا مي پلار هم دغه دوکان کوی او د پلاره اوس ماته پاته دی زه يې خپله کوم پلارمي سپين ږيری شوی دی خپله ګزاره مو ښه باندي کيږي او له خپل ژوندڅخه ډير خوشاله يو، د خدای تعالیٰ شکر ګزاره يو څه ښه ده،خو چي له کله راهيسي د زرغونې پلار دوکان ته راغلی دی له هغې ورځي تر اوسه مي بيا خوشاله ورځ نه ده ليدلې، يوه ورځ ماپښين تقريباً څلور بجې به وې چي د زرغونې پلار مي دوکان ته راغلی او د کور لپاره يې سودا را څخه يو وړل، جيب ته يې لاس کی چي دسودا پيسې راکړي ،چي ګوري پېسې ئې په جيب کي نسته ،نو راته و يې ويل چي پيسې خو مي کور پاته سوي دي اوس خونسته سبا به يې انشاالله درته راوړم کور مي هيري سولې ما چي دا ده سپيني ږيري ته وکتل نومي ورته وويل پروا نه کوي سبا به يې راته راوړې، بابا هم کور ودانی راته وويل او سودا يې راڅخه يوړه ،په دا سبا ورځ بيا راغی لس بجې به وې دوکان ته سلام يې را واچوی . بابا دغه نظرجان اکا درته يادوم په دوعاوو يې شروع وکړه دومره دعاوي يې راته وکړې چي خپلي مور به هم تر اوسه نه وې راته کړي، دا يې راته وويل:

چي پرون هيچا پورنه راکوی او تا پور راکی ستا کور دي ودان وي ،ما دا خبره کور هم وکړه چي داسي يو ښايسته ځوان راباندي مهربانه سو او پور يې راکی په کورکي هم ټولو دعاوي درته کولې چي خدای دي يې ښاد لري په نه شناخت کي يې درته پور درکړی، دغه دي پيسې دي کوردي سل ځله ودان .

ما هم خپلي پيسې ځني واخستلې خپل انډيوالان هم را سره وه ،نظرجان اکا راته وويل:

نن ماښام ته مي ميلمه يې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما له ځان سره سوکه وخندل چي پروا نه کوي بابا زه میلمستیا څه کوم پور خو زه هر چا ته ورکوم او هر دوکاندار چي چاته پور ورنکړي کله يې دوکان چلیږي او هر وخت خو له چا سره پیسې نه وي ګاى کریاب ګاى دریاب ،دا خو ډیر عادي کار دی.

خو نظرجان اکا ډیر راته ټینګ سو چي په هر رقم وي راسره ځې به، تر څو زه یې ډیر مجبوره کړمه او انډیوالانو هم راته وویل:

ورسره ولاړسه میلمستیاده میلمستیا ښځګه پرېږدې ،نو مي د نظرجان اکا سره وعده وکړه چي درسره ځمه ، ته ماځیګر ناوخته راسه ،ماته خوستاسو کورنه دی معلوم نو به سره ملګري سو .

د نظرجان اکا هم همدا خبره راسره خوښه کړه او راڅخه ولاړي، انډیوالانو مي ویل چي دا رښتیا ده چي سپینږیری لکه کوچنیان داسي وي چي ښه ورسره وکړې ښه درسره کوي، تا پرون پور ورکړ نن يې ملمستیا درته کړې ده، موږ ته خو پردي پرېږده خپلو میلمستیا نه ده کړې، ټولو انډیولانو دا راسره خوښه کړه چي ورسره ولاړسم.

ترڅو چي ماځیګر سو او نظرجان اکا راغلی،په هغه ورځ مي دوکان هم وختي قلف کئ او له نظرجان اکا سره راغلمه د دوی کور ته ، نظرجان اکا کورته ننوتی او زه یو څو دقیقې دباندي ولاړ وم، ترڅو نظرجان اکا بیرته راغی او زه يې کورته بوتلم او په یوه خونه کي کښېنستو اول یې چای راته روړلې چای مي وڅښلې او د ماښام د لمانځه وخت سو د ماښام لمونځ مو وکی، نظرجان اکا پوښتني راڅخه کولې اوما جوابونه ورکول ،ترڅو اخیرته یې د واده پوښتنه راڅخه وکړه چي تا واده کړی دی؟

ما ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر اوسه مي نه دی کړي، وروسته يې کومه ما چې دا خبره ورته وکړه نو نظرجان اکا سوکه له ځان سره موسکی سو زما يې په موسکي کيدو باندي سر نه سو خلاص چې دی په کوم خاطر باندي موسکی سو، سر مي پسي و نه ګرځوی د ډوډۍ خوړلو وخت سو ډوډۍ يې راوړله او ډير ښه خوند يې هم وکی، څو رقمه شيان يې راته پاخه کړي وه ډير تکليف يې ايستلی وو، ډوډۍ مو وخوړله بيا يې چای راته راوړلې وروسته تر چايو ما دماخوستن لمونځ وکی او د خوب کولو وخت سو، ما نظربابا ته وويل زه ځمه يوځل تشناب ته.

نظرجان اکا هم زه تشناب ته بوتلم وروسته تر تشنابه راغلم خوني ته، که ګورم د نظرجان اکا لور هم په خونه کې ناسته ده زه چې کله خوني ته ورداخل سوم ،دا راولاړه سوه او زما سره يې په لاس ستړې مسې وکړه، دغه لور يې کوم چې زرغونه نوميږي او بله لورهم نه لري، اوته وائي چې تابه تراوسه پوري ليدلي هم نه وي خير وروسته مي له څنګه سره کښېنسته زه نو دومره شرمېدم چې توبه، هيڅ مي ورته کتلای نه سوای سر مي ټيټ اچولی وو نه خبري ورسره کولای سم او نه هم پوښتنه تر څو چي زرغونې خپله پوښتنه راشخه وکړه چې زما په خيال شرمېږې که څنګه ؟

ما بيا هم له شرمه هيڅ جواب نسو ورکولای .

اخير ته نظرجان اکا راته وويل:

چې احمده زويه! ما ته خو خوب راغلی زه بيدېږمه، ستا سره زرغونه سته هر وخت چې بيده کيدې بيا بيده سه زه درنه ولاړمه دا خبري يې وکړلې او نظرجان اکا د دې خوني څخه خپلي خوني ته ولاړی او بيده سو، موږ يې دواړه په خونه کي يواځې پرې ښودو ،په رښتيا چې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظر جان اکا دا کار چنداني خوند رانکړی چي خپله ولاړی بیده سو او لور يې ما ته يواځي راپرېښوده.

اوس نو زه او زرغونه دواړه پاتي سولو بل هيڅوک نسته زه خبري هم نسم ورسره کولای، او زرغونه پوښتني راشخه کوي او خبرو ته مي مجبور وي خو زه بيا هم څه نه سم ورته ويلای بيا يې راته وويل:

خوب درځي؟

ما ځان ځني خلاصوی چي ځني خلاص سمه اوراڅخه ولاړه سي نو مي ورته وويل بلي وو پرون مي هم خوب نه دی کړی،اوس به بيده سم ته ولاړه سه.

زرغونې وويل:

ځای در واچوم .

ما ورته وويل:

وو که ځاي را واچوې نوډ يربه ښه سي .

زرغونې وويل:

تر اوسه دي ولي خبري نه کولې ما درته دغه بهانه کوله چي ګوندي پر خبرو راسې اوس دي بيخي خوب ته نه پرېږدمه اوما خو خوب ته نه يې را غوښتی .

ماچي هرڅه او هره بهانه ورته وکړه نه يې پرېښودم اخير ته يې زما لاس په لاس کې ونيوی زه يوڅه وارخطا سوم چي داڅه کوې،ترڅو اخير زه هم يو څه دلاوره سوم او ماهم ورسره خبري شروع کړې ،ډيري خبري مو وکړې اخير ته يې راته وويل:

چي پلار مي ويله تا واده نه دی کړی او ما هم نه دی کړی ما به له خدايه همېشه دغه سوال کوی چي يو سخي سړی مي په نصيب

(c) ketabton.com: The Digital Library

سي، او له تا ما سیوا بل همداسي سخي سړی خو پردې دنيا نسته او زه غواړمه چي له تا سره واده وکړمه ستا راسره خوښه ده که یا؟

دا خبري چي زرغونې ما ته وکړې زه ډیر حیران سوم او ډیر ځني وبېرېدمه چي دا خو یوه نجلۍ نه ده بلکي یوه بلا درسره ده، انجوني خو دکړپ څخه هم بیریږي او شرمیږي او دا په اوله شپه په نه شناخت کې راسره دواده خبري کوي، نومي زرغونې ته وويل:

زه به کور مشوره وکړم چي کور مي په دې هکله باندي څه واي.

زرغونې وويل:

ته به کور مشوره کوې بیا به راته وایې څومره ډیر وخت به تیر سي.

دا یې راته وويل او نوره هم رانږدې سوه بیخي سره څنګ پر څنګ سولو ، کله چي مي څنګ ته راغله ما یې هم مخ ته وکتل، کتل نه وو قتلیدل و تاته خو معلومه ده چي څومره ښایست الله پاک ورکړی دی،هوښ مي له سره ولاړی او یوخمار حالت راباندي راغی.تر ډیره وخته نشه غوندي ومه ځکه زما هم د ځوانۍ موسم و غرق سومه دومره خوند یې خالي دا لیدو راکړ چي زه یې د مخ و شغلو ته حیران سومه،زه لا په همدې چورتونو کي وم چي زرغونې وويل:

خوب درغلی؟

ما ورته وويل:

یا خوب اوس نه راځي،ته چي مي ولیدې خوب هم راڅخه وتښتېدی.

زرغونې وويل:

ځایونه به واچوم او په ځایو کي به خبري سره کوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ورته وويل:

ته هم دلته زماسره بيدېږې؟

زرغونې وويل:

ولي کوم اعتراض خوبه نه لرې زه هم دلته بيدېږمه او هغه هم ستا له څنګ سره.

ما ورته وويل:

ولاړه سه پلار او مور به دي درته انتظار وي او ستا په فکر کي به وي ته نو يواځې څه راسره کوې مايواځې پرېږده زه نه بېرېږمه.

زرغونې وويل:

خيردی ته راسره يې دوی هم هيڅ فکر نه کوي اوزه تايواځې کله پرېښودلای سم ته يواځې بېرېږې زه درباندي پوهېږم.

ما هم ورته وويل:

نو سمه ده ستاکار دی او ستا خوښه ده زرغونې هم ځايونه څنګ پر څنګ واچول ، زه پر خپل ځای بيده کيدمه ،زرغونه له خپله ځايه راغله او زما په ځای راسره ننوته.

او راته و يې ويل:

ما خو بيده کيدو ته نه يې راغوښتی.

ما ورته وويل:

نو د څه لپاره دي راغوښتی يمه زما څخه ليري سه او پر خپل ځای دي پرېوزه .

زرغونې وويل:

زما او ستا نو څه فرق سته دواړه سره يو يو دايې راته وويل او په ساتيريو يې شروع وکړه . ما هڅه کوله چي مخنيوي يې وکړمه خونه يې پرېښودمه ،ترڅو چي زما هم د صبر کاسه ورته ډکه سوه او و دې ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

مجبوره سومه چي زه هم ساتيری ورسره شروع کړم نو ما هم ساتيری ورسره شروع کړی دومره سات مي ورسره تيرسو چي تر اوسه مي هم د هغې شپې خوند په خوله کي دی ،خو شپه مو ډيره خوندوره تيره کړه زه هيڅ نه سوم په پوه چي څنګه دا اوږده شپه راباندي دومره لنډه سوه،اخير مي زرغونې ته وويل چي ډيرناوخته سو اوس ولاړه سه.

زرغونه هم ولاړه سوه ځايونه يې ټول کړل او راته و يې ويل زه به چای تياري کړم او پلار به مي درته راواستوم صحي ده ما ورته وويل بيخي صحي ده،زرغونه له خوني را ووته اوله هغې خواځخه نظرجان اکا راغی نظرجان اکا راته وويل احمده زويه خوب دي وکئ ؟ ما ورته وويل چي هو ډير ښه ارام خوب مي وکئ تر سهاره په هيڅ شي نه يم خبر سوی .نظرجان اکا وويل ښه دی چي خوب دي کړی دی، ما او د زرغونې پلار خبري کولي چي زرغونې چا ی راوړلې، چای مي هم له دوی سره وچښلې او رخصت مي ځني وغوښت چي زه ځمه دوکان ته .

نظرجان اکا هم رخصت راکی او راته وويل:

چي سبا ماښام به هم راځې .

ما خو له خدايه همدا غوښتل چي يو موقع راته پيداسي او بيا راسم، خو نظرجان اکا ته مي داسي وويل :

چي کور دي تل ودان وي همدغه يوه ميلمستيا مي بس ده،په زړه کې مي ويل داسي نه وي چي راته ووايي چي ستا خوښه ده. خو نظرجان اکا راته ټينګ سو او و يې ويل:

چي يا حتماً به راځې که نن ماښام نه راځې سبا ماښام خو به خامخا راځې،بالا خو سره انډيوالان يو .

ما هم ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

داچي ته دومره ټينګېږي، نو پر دواړو سترګو به راځمه،صحيح ده اوس درڅخه ولاړم تربيا ليدو مو پر خداي (ج) سپارم او له کوره يې را ووتلمه، راغلم دوکان ته دوکان مي خلاص او پاک کړ او پر خپله چوکۍ کښېنستم ،دوکانداري مي شروع کړه د ځانښت خوا وه چې انډيولان مي هم يو، يو راځي ترڅو ټوله سره يوځای سولو،نو له ما څخه يې د تيري شپې د ميلمستيا پوښتنه وکړه چې ميلمستيا دي په خير سول.

ما هم ټوله کيسه له سره تر پايه ورته وکړه ،ځکه انډيوالان مي وه اوله انډيواله خوهيڅوک هم څه نه پټوي ،انډيوال خو چا ته سمه لاره ښي او دا متل دی چې خان يې په ياران يې کنه نوخاوري د بيابان يې او بل دا چې د زړه حال هغه چاته واياست چې هغوی يې تاسو ته واي،ما چې و دوی ته دا خپله کيسه کوله ټوله حيران پاته سول، ما ورته وويل:

تاسو زما کيسې ته غوږ واست که په خپلو فکرونو کي غرق سوي.

ټولو راته وويل:

په رښتيا چې ډيره خوندوره اوډيره نابلده ميلميستيا دي خوړلې ده ،خدای درباندي مهربانه سوی دی خپلي ميلمستياوي خوره ښه کيسه کوه نوره کيسه هم سته که خلاصه سوه؟

ما ورته وويل :

چې يا خلاصه نه ده بله خبره خو لا دا ده ما ته يې دواده کولو پشنيهاد هم وکی،چې واده به هم راسره کوي ،زه اوس څه وکړمه تاسو ما ته څه مشوره راکوئ ايا زه دا واده رسره وکړمه او که يا ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټولو راته وويل چې ولې يې نه کوې که دې خوښه سوې وي،هسې باندې بسم الله کړه، ته هم ځوان يې تر څو به واده نکوې، ټولو سوکه وخندله او و يې ويل: ياره ته خو يوځو ميلمستياوې ورسره وخوره وروسته به واده ورسره وکړې ځکه تر واده خو دغه شپې ډيرې مزداره وي .

ما ته هم خندا راغله او ورسره خوښه مې کړه چې ستاسو خوښه سوه زما هم خوښه ده او ميلمستياوې به ورسره و خورم بيا به واده ورسره وکړم اوس نو د سبا شپې د را رسېدو په انتظار وم چې کله به سبا شپه سي چې زه يې کورته ورسمه .خير سبا شپه هم را ورسيده او زه د زرغونې د کور پر خوا ورغلمه ،کورخويې دا وار راته معلوم وو يواځې ور روان وم،هلته چې ور و رسېدم دروازه مې وروټکوله، چې د نظرجان اکا بږغ مې واوريدى.چې راته وايي:

احمد جان يې؟

ما ورته وويل:

وو احمد يمه.

نويې دروازه راته خلاصه کړه ، ستړې مسې موسره وکړه او د کورخونې ته ننوتلو هغه خونه وه کومه چې تيره شپه مې هم پکښې تيره کړې وه ، زه کښېنستم او زرغونه هم راغله له هغې سره مې هم ستړې مسې وکړه او دا واري نو د زرغونې مور هم راغله، هغه په تيره شپه نه وه راغلې ،هغې هم ستړې مسې راسره وکړه او ټول په هغه خونې کې سره کښېنستلو .

نظرجان اکا راته وويل:

چې زما دا خيال و چې ته به رانه سې ځکه ډير ناوخته سو.

ما ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي راتلمه خو سل په سله کې ځکه وعده مي درسره کړې وه اوزه چي له چاسره وعده وکړم نوهغه وعده پرځای کوم.

نظرجان اکا وويل:

ښه دی چي پر وعده هم ولاړ يې نوډير ښه.

ما ورته وويل:

وعده خو قول دی او قول کول خو قسم کول دي .

نظرجان اکا وويل:

صحيح ده نو لاس يې د زرغونې د مور خواته ونيولوی او و يې ويل دا زما کورداري ده او د زرغونې مور ده ،تيره شپه دوروركره ميلمنه وه، نن راغلې ده او ته مي ورته معرفي کړی يې .

ما ورته وويل:

ډير ښه سو چي رامعرفي دي کړه . داچي د زرغونې مور ده زما هم مورده.

نو د زرغوني مور هم دعا راته وکړه چي زويه کاميابه اوسې ستاجوړه خو هيڅ ځاي نسته ته دومره ښه سړی يې چي بل نه جوړيږي.

ما هم مننه ځني وکړه اور ورته و مي ويل:

موري تشکر دا چي زما دومره تعريف کوی ، وروسته مي زرغونې ته وکتل، زرغونې نو ځان داسي سنگار کړی وو چي توبه ښايسته کالي يې اغوستي وه، بږغ مي نه ورته وکی له ځان سره مي ويل چي سره يواځي شو بيا به پوښتنه ځني کوم چي ولي دي ځان دومره سينګار کړی دی ،خير دا وار نو له ټولو سره ښه په دلاوری سره بږغيږم او څه جانداري هم راڅخه کيږي ،خبري موسره کولاې او زما تلوار و چي دوی ژر راڅخه ولاړسي؛ زه او زرغونه يواځي پاته سو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغه تيري شپې په رقم نظرجان اکا او کورداري يې دواړه رخصت راڅخه و غوښتې چې موږ بيديږو.

ما او زرغونې هم اجازه ورکړه زه دومره خوشحاله سوم چې توبه دستي مي زرغونې ته ورږغ کړل چې څنګ ته مي راسه ، زرغونه مي هم څنګ ته راغله او لږڅه خوابدې راته معلومه سوه .ما پوښتنه ځني وکړه ولي داسي خوابدې معلومېږې ناروغه يې که کوم بله خبره ده ؟

زرغونې وويل:

چي که په دې موضوع خبر نسې ښه به وي ،وروسته تردي ويلو يې موسکی سوه چې خير هيڅ خبره نه ده پرېږده يې.

زه يو څه په تشويش کي سوم او ورته و مي ويل چي هره خبره وي خامخا به ما هم په خبروې کيدای سي چي کومک درسره وکړم .

زرغونې وويل:

زما پر پلار باندي د يو چا پينځوس زره افغانۍ باندي دي،اوس فعلاً يې موږ نه ورته لرو او هغه يې غواړي ،وايي که په زور وي که په رضا ماته به خپلي پيسې را کوی،موږ ټول يې ډير پرېشانه کړي يو چه له کمه يې ورته پيدا کړو .

ما ورته سوکه وخندله او ورته ومي ويل:

دا خو د پرېشانۍ خبره نه ده زه خو يمه زه يې ورکومه دا خو دومره پيسې نه دي ،پيسې څه شي دي که زما سر دي هم په کار وي دربه يې کړمه ،تاسو ولي دومره وارخطا کړی دی ،سهار دي پلار زما دوکان ته را وا ستوه زه به يې ورکړمه .

زرغونې وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

پـه تاخو مي هيڅ زړه نه کيږي دومره پيسې خوچي ته ورکړی نو ستا کارو بار خرابيږي.

ما ورته وويل:

چي ستا نه راباندي زړه کيږي نو صحي ده ،زه سر له سبا بيا هيڅ کله هم د لته نه راځمه.

زرغونې زما پر خوله لاس ونيوی او راته و يې ويل:

داسي مه وايه زه به څه کوم چي ته نه يې ټوله دنيا به راته اورسي،صحي ده چي ته يې ورکوې نو سهار به مي پلار در واستوم،زرغونه پوه سوه چي دا کار خو و سو دستي يې دا راته وويل :

تا کور مشور وکړه که نه؟

ما ورته وويل:

مشوره مي وکړه خو يو څه وخت به سره صبر سو،تلوار په دې کارکي په کار نه دی.

زرغونې وويل:

يو ځو عمر وروسته ! ښه ستاخوښه ده خوزه بېرېـږمه چي له لاسه دي ورنکړم ؛دايې راته وويل او په غيږ کي يې د يوځو شيبولپاره ټينګ کړمه.

ما ورته وويل:

بيغمه اوسه تر تا زما ډير ورته تلوار دی او هم ترتازه ډير بېرېږمه چي زماله لاسه هم ونه وزې، اوس که مي ټوله هست او نيست پرتا ولاړ سي نه دي پرېږدمه، لنډه دا چي دا شپه مو هم په ډيري خوشالی سره تيره کړه سهار سو د چايو وخت وو چای مو يوځای وخوړلې او نظرجان اکا ته مي وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي زه دوکان ته ځمه پر لس بجې راسه هغه پیسې کومې چي پر تا باندي دي هغه به در کړم،ماته زرغونې ټوله کيسه کړې ده .

نظرجان اکا او کورداري يې بيا دعاوي راته کولې او زه ځني راغلم دوکان ته لس بجې به وې چي نظرجان اکا راغی ما پیسې ور برابري کړې وې پیسې مي د انډيوالانو په مخ کي ور کړې او د چايو ست مي ورته وکئ، خو چای يې نه راسره څښلې او راڅخه ولاړی، انډيوالانو مي ويل چي څومره ډيري پیسې دي ور کړي دومره ډيري پیسې يې څه په کولاې ،په لږ موده کي سره شناخته سواست او دومره ډيري پیسې دي ورکړې .

ما ورته وويل:

د يوچا پر باندي وې له دوی سره اوس نه وې ما وعده ورسره کړې وه بيرته يې راکوي .

انډيوالان مي نور څه ونه ويل،بيرته په خپل مجلس سره اخته سوو. دا واري خو نظرجان اکا نه وه راته ويلي چي څه وخت راسه،خو په دې کي څلور شپې ووتلې نه د نظر بابا درک وو نه زه ورغلی وم، په دا پينځمه ورځ مي د ځان سره وويل:

که نن نه راغلی زه خپله ورځمه، اوس خو سره شناخته سوي يو، تر ماځيګره ورته معطله ومه ؛خو نظرجان اکا نه راغلی ، ما هم دوکان بند کی او بې سته يې کور ته ورغلمه ؛ دروازه مي ور وټکوله او خپله نظرجان اکا دروازه راخلاصه کړه، سترې مسې مو سره وکړه او ولاړلو خوني ته زرغونه او مور يې هم راغله هغوی هم سترې مسې راسره وکړه او په خونه کي کښېنستلو، خبري مو کولې خو زرغونې په مات زړه خبري راسره کولې حيران ومه چي نن بيا ولي داسي خوابدې ده ،زه په دغه فکرو کي ومه چي زرغونې سوکه راته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چيري وې دا دونه عمر نه دي پوښتنه کول نه حال نه احوال ځومره په زړه سخت يې ،له ما څه خوابدي يې کچيري ما کومه خطا يا بده خبره کړې وي نو ما ته بخښنه وکړه، اول ځل مي د ميني دى هغه هم له تا سره اوس يې له تانه زده کوم او ته به ماته مينه را زده کوې .

زه وار خطا سومه چي مور او پلار يې وانه وري ما ور ته وويل:

وروسته به ږغيږو اوس خودوى دي .

زرغونې په زوره وويل:

دوى دي وي زه خو له تا سره مينه لرمه نو څه که هرڅوک راخبر سي پروا مي نسته او ته له ما سره مينه نه کوې نو ځکه بېرېږي.

کله چي زرغونې دا خبري راته وکړې له خواشينى څخه مي سر سره وګرځېدې؛ او ورته ومي ويل:

زه بېرېږمه نه بلکي زموږ کره ميلمانه راغلي وه له هغوى سره اخته ومه ، کنې ستا پوښتنه خو مي حتماً کوله او خداى(ج) دي هغه ورځ نه راولي چي زه به ستا څخه خوابدى يم، زه له هغو ميلمنو سره مصروف وم ، هغه مي څنګه يواځي پرې ايښي واى، يا ته راته و وايه،ايا زه ملامت يم چي ستاپوښتنه مي نه کوله ؟

زرغونې راته وويل:

ښه چي داسي کيسه ده نو بيا نه يې ملامت رښتيا هم ميلمه د خداى(ج) دوست وي او ميلمانه خو هغه څوک کوي چي د خداى(ج) دوستان وي ، وروسته په خپله سپينه خوله داسي په هنرمنانه انداز سره موسکى سوه چي توبه ما چي د دې دا سوکه موسکي کيدل وليدل دومره خوند يې راکى چي خمار مي باندي مات سو او له خدايه(ج) شکر ګزاره سوم چي داسي يو ښکلى نعمت يې را باندي پيرزوکړى دى،زما زړه ته نو زرغونه دومره نږدې کيده لکه د خپل زړه دربيده تر هغه هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

راته نږدې وه، زه د خوند په دنيا کي غرق ومه چي نظرجان اکا راته وويل:

احمده نن خو مو بينډی پخې کړي دي که داسي خبر وم چي ته راځي نو ښه شيان به مي درته پاخه کړي وای.

ما ته د تظرجان اکا دغه خبري ډير زور راکی .خوږغ مي ونکئ.

بيا يې راته وويل:

خدای(ج) دي وکړي چي په بينډيو غاړه راسره وباسې، رښتيا بينډی دي خوښي دي .

ما ورته وويل:

چي ياداسي نه ده،پيازدي وي په نياز دي وي ته خو لا بينډی ښه يې، زه خو د ښه ډوډۍ لپاره نه راځمه زه خو ستا سو په خاطر راځمه که ډوډۍ نه وي هم هيڅ پروانه کوي پر خالي سترخان درسره کښېنم او خوشاله به يم .

نظرجان اکا راته وويل:

زموږ د ټولو په خاطر راځې که يواځي د زرغونې په خاطر راځې؟

زه حيران سومه چي زرغونې لکه چي دوی هم را خبر کړي دي، نو زه هم ورسره سپين سترگی سوم چي نو تاسو چي واياست د زرغونې په خاطر راځمه؟ .

نظرجان اکا وويل:

زه پوهېدمه چي دغسي به وا يې .

زرغونې وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

صحي ده چي دی زما په خاطر راځي تاسو اوس دا بحث پرېږدي زه څمه ډوډۍ راوړمه زرغونه ولاړه په ډوډۍ پسي زه او نظرجان اکا او دزرغونې مور پاته سولو، نظرجان اکا راته وويل :

چي احمده زويه ! له کومي ورځي څخه چي ته زرغونې ليدلی يې بيا تر دا اوسه ،زرغونه يو رقم چورتي ښکاري زه باندي پوهېږم چي مينه او محبت يې درسره پيدا سوی دی، ما به مخکي ستا د ليدلو نه زرغونې ته ويل چي لوري د پلانکي زوی دي رانه غواړي ښه تعليم يافته او ښه ځوان دی او ښه کورنی يې هم ده هغه ته به دي ورکړم، ستا څنګه خوښه ده پيسه داره او د ښه نامداري کورنۍ خاوندان هم دي.

خو زرغونې لور مي په هيڅ رقم نه راسره منله يوه بهانه نه يوه بهانه به يې راته کول ،خو تيره شپه مي ستا دا ورته وويل چي له ده سره واده کولو ته تياره يې زرغونې راته و ويل چي پلارجانه چي ستاسو هر رقم خوښه وي زما در سره خوښه ده، تا سو پر ما حق لری چي هر ځای مي ورکوی هرچاته مي ورکوی زه څه نه وايم، دا زما کارنه دی ستا او دمورجاني کار دي.

زه اوس تا ته دا وايم کچيري له زرغونې سره دي واده کول زړه وي او د کورنۍ دي هم خوښه وي ، نو موږ درباندي خوشاله يو ته په دې کي څه وايې؟

ما چي ده نظرجان اکا دا خوږې او ښايستې خبري وا وريدلې دومره خوشاله سوم چي په کالوکي نه ځايدمه ، دستي د زړه دربيده را ولويدل او يخ مي کيدی ،ځکه ما خو پر اسمان غوښتل خو خدای(ج) پر مځکه په لاس راکړه؛ نو مي ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

که تاسو خوشحاله یاست زه خوبیخي ډېر خوشاله یم او بل دا چي که زما د کورنۍ هم نه وي راسره خوښه زماخوښه ده، او دا به ستاسو پرمالوی احسان وي چي ماته زرغونه راکړی .

نظرجان اکا راته وویله:

صحي ده زموږ خو درسره خوښه ده ، لور مي ځوانه او پېغله سوې ده دواده کولو وخت يې دی او اوس زمانه هم بیخي سره خرابه ده چي هسي واده کیږي ښه ده، زه په خوشاله یم ته بیا هم خپل کور له ټول فامیل سره مشوره وکړه که له موږ سره مو دوستي زړه کیږي،زموږ خودر سره خوښه ده نو به په بسم الله کړو.

ما نظرجان اکا ته وویل:

چي ته بېخي بېغمه اوسه که مي د کور دا دوستي راسره خوښه هم نه وي، زه دا دوستي خپله په خپله خوښه کوم ، زه به سبا نه بل سبا خبردرکړم ،موږ په داغه خبرو اخته وو چي زرغونې ډوډۍ راوړله لاسونه مو پرېمنځل سترخان هوار سو او په ډوډۍ خوړلو مو شروع وکړه، دا بیندېیو داسي ښه خوند وکړ چي څه درته و وایم .

زرغونې راته وویل:

چي له پلاره سره خو به مي دیغ سوی نه يې.

ما ورته وویل:

ستا پلار خو زما پلار هم دی او له پلاره هيڅوک نه دیغیږي او اوس يې یو داسي ښایسته زېری راباندي وکړ چي توبه !

زرغونې راته وویل:

چي څنګه زیری يې درباندي وکړ چي داسي خوشاله معلومېږې ،ما هم ورباندي خبره کړه ؟

ما ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاته يې اوس نه وايمه چي زه او ته سره يواځي سولو بيا يې درته وايم .

زرغونې بيا پوښتنه وکړه:

ولي اوس د ويلو نه دی؟

ما ورته وويل:

يا اوس د ويلو نه دی.

زرغونې وخندله او وه يې ويل:

كاشكي هر وخت همداسي ښه زيري درباندي وكړي چي ته په خوشاله سې .

ما هم ورته وويل:

چي كاشكي داسي ښايسته زيري هميشه راكوي،خير تر هر څه وروسته د خوب وخت سو چي نظرجان اكا او ښځه يې راڅخه ولاړل او مور ته يې وويل:

مور بيديږو تاسي پوه سی او كار مو، مور هم اجازه وركړه،دوی ولاړل اوس نوزه او زرغونه يواځي پاته سوو، زرغونې پوښتنه را څخه وكړه چي اوس نو راته و وايه پلار مي څنګه زيری درباندي كړی دی چي تهورباندي ډېر خوشاله معلوميدې؟، ژر راته ووايه.

ما ورته وويل:

زيری نو دادی چي زه او ته به د تل لپاره سره يوځای كيږو،كه خدای(ج) كول، ماچي كوم خوبونه ليدلي وه هغه اوس رښتيا كيـږي ،كوم اميد چي مي درلودی هغه ته رسيږم، ما چي دا خبري زرغونې ته وكړې ،زرغونه د يو څو دقيقو لپاره چپ پاته سوله او هيڅ ږغ يې نسوای كولای ،ما زرغونه وښوروله او ورته ومي ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولي چپ سوې تا هم زما په رقم خوبونه ليدل او اوس په فکرو کي غرقه سوې چي د ټول عمر لپاره به سره يو ځای سو ؟

زرغونې راته وويل:

چي سره يو ځای خو به سو ،که چيري زه ستا سره واده وکړم نو زما پلار او مور به يواځي پاته سي ،د دوی خدمت به څوک کوي، زه خو د دوی لپاره هر څه يمه ،که زه ځني واده سوم، دوی خوبه بيخي يواځي سي،په دغه فکرو کي ورکه ومه ،ته خو پوه سوې،ته زما په خاطر د يو څو وخت لپاره صبروکړه،واده خو هر وخت کيږي يو څو عمر وروسته به واده وکړو ،اوس به يواځي مينه کوو او دميني ژوند به تيره وو، واده به پرېږدو او زه به دومره مينه درکړم چي له حسابه وتلې وي،ايازما دا پشنهاد چي درته و مي کی راسره منې ؟

ما ورته وويل:

مه خوابدې کېږه صحي ده. زه هرڅومره صبر درته کوم پروا نه کوي او خوا مي هم نه بديږي هيڅ خبره نه ده،ستا هر پشنهاد مي پر دواړو سترګو قبول دی، ستا په خاطر خو ځان سره اور ته هم اچوم ،دا خولايو پشنهاد دی ، هر وخت چي تا راته وويل چي اوس به واده وکړو،نوهغه وخت واده سره کوو،راسه څنګ ته مي رانږدې سه هر وخت که تا راته وويل زه به هغه وخت واده درسره وکړم،چي ته خوشاله سې زه خو خوشاله يم، بس په غيږ کي مي ټينګه و نيوله او دخداي(ج) شکر مي ادا کئ، لنډ دا چي دومره ډيري خبري مو سره وکړې چي دا شپه بيا هم راباندي سهار سوه، د ملايانو اذانونه و سول زرغونې راته وويل:

نه دي ده خوښه چي يو ساعت بيده سو .

ما ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي بې له هغه نه هم سهار سو، پروا نه کوی نن به هم ښه بد خوابه سو خوب خو په يوه ساعت نه پوره کيږي.

زرغونې راته وويل:

هر رقم ته چي ته وايي ستاخوښه ده.

ما ورته وويل:

زماخوښي ته چي ګورې نو بيا خوب نه کوو، خوب خو سهار هم کيږي اوس يوه ښه کيسه راته وکړه چي زه غوږ در ته ونيسم .

زرغونې وويل:

ښه سو چي راياد دي کړل ،کور دي تل ودان اوسه تا چي کومي پيسې زما پلار ته ورکړي وې هغه يې هغه پوراوړي ته ورکړې او هغه پوروالړي ورته وويل:

چي لس ورځي وروسته به هغه نوري پيسې هم راکوې، ظالم به هره ورځ دروازه را ټکوله خو اوس مو غوږونه يو څه ځني پر ارامه سول.

ما ورته وويل:

چي څو يې درباندي دي تا خو هغه وخت راته ويل چي يواځي پينځوس زره دي ،اوس نوري هم دي ټولي يې څو درباندي باندي دي.

زرغونې راته وويل:

چي نوي زره يې را باندي وې پينځوس زره خو مو ورکړې،او اوس يې څلويښت زره لانوري پاته دي، ما تا ته نسوای ويلای،خو د هغو نورو څلويښتو زرو وخت يې پنځه ورځي وروسته پوره کيږي. بيا به راځي بيا به دروازه راټکوي خدای(ج) مهربانه دی له يوې خوابه يې ورته پيداکړو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه خو نو د میني په دریاب کي ورګډوم، چي هرڅه ئي راته ویلي وای ماورسره منل،د میني جذبې اخستی وم هرڅه مي ورسره کول،نومي ورته وویل:

که هر وخت هغه سړی تاسوته راغی نو بیایې زما دوکان ته را واستوی، زه یې ورکوم، تابه ماته په هغه شپه ویل ،ماورته ټولي پیسې هغه وارهم ورکولې، زما سره پیسې سته تا سي چا ته مه وایاست ،اوس خو زه یمه چي هرشي ته موضرورت وي ماته به وایاست .

زرغونې وویل:

چي نه پر تاخو مي بالا زړه نه کیږي او دا نوري پیسې چي هم ته ورکړې دا خو بیا ډیر بدکار سو او درباندي تکلیف هم دی .

زه یې نو په مکر څه پوهېدم چي په دې کې هم ددې چل دی ما ورته وویل:

چي نه پر ماهیڅ تکلیف نه دی زماسره ډیر پیسې سته اودا نوري پیسې هم زه ورکومه .

زرغونې وویل:

چي ته دومره ټینګیږي نو موږ به هم بل چا ته نه وا یو،که هر وخت هغه پور وړی راغي زه به یې دوکان ته در واستوم.

ما هم ورسره ومنله چي صحیح ده ، بیا مو نور بحثونو پسي را واخستل ترڅو چي سهارسو لمر هم راختلی وو،وروسته زرغونه ولاړه په چایو پسي، زه په خونه کي یواځي پاته سومه نیم ساعت ناست ومه،چي نظرجان اکا راغلی سلام یې را واچوی او پوښتنه یې راڅخه وکړه شپه دي په خیر سوه .

ما ورته وویل :

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما شپه خو پخير سوه ته څنګه وې خوب دي وکی پلار جانه زمانو دغه اول وار و چي پلار جانه مي ورته وويل.

نظر جان اکا هم راته وويل:

چي هو زويه ډير ښه خوب مي وکی،ډير ښه بيده سوی ومه .

وروسته مي بياورته وويل:

چي پلار جانه پر تا چي د هغه سړي پيسې باندي وې ،ما ته به دي ويلي وای چي ټولي پيسې مي پر يوه ځای درکړي وای ،تا نو ولي ماته نه ويل؟

نظر جان اکا راته وويل:

اوس دي لا کور ودان چي دغه دي راکړې، نوري زه له تا څخه نه غواړم اوس دي لا ډيري پيسې راکړې،دا نوري پاته زه له يو بل چا اخلمه،تا ته نور تکليف نه درکوم.

ما ورته وويل:

تاسو بل چا ته ويلای سی او ما ته نسی ويلای، زه مو اوس لکه زوی داسي يمه هغه پاته پيسې هم زه درکوم ؛که هر وخت هغه سړی راغلی تاسو يې زما دوکان ته را واستوی، له بل چا څخه يې غواړې او زما څخه يې نه غواړې .

نظر جان اکا وويل:

چي صحي ده چي ته وايې نو داځل يې هم ستا څخه واخلم،که څه هم پر تامي بيخي زړه نه کيږي،هر وخت که هغه پورراوړی راغلی زه يې دوکان ته درلېږم، يا به زه خپله ورسره درسم،لنډه دا چي په دغه رقم پېسې اخستل او زما ورکول او د دوی ډل ډول چلونه جوړولو پوره څلورنيمي مياشتي ونيولې، يوه ورځ مي انډيوالانو راته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي ته څه کوې ته خو بيخي د زرغونې ميني ليونی کړی يې،موږ خو دي بيخي هير کړي يو موږ خو خير خپل کوردي هير کړی،او بل خپل ځان او مال دي ټول تباه کی، دوی چي هرڅومره پيسې و غواړي ته يې ورکوې، ته خو پر بانک نه يې ناست ،په خپلو لاسونو يې ګټې او دوی ته يې ورکوې له دوی سره خو دا خبره معلومه کړه چي دا پيسې کومي چي زه يې درکومه زما په ولورکي يې مجرا کړی تر دوو ولورو دي لاډيري پيسې ورکړلې ، لابه نوري څومره پيسې غواړي د نن په کيسه کي که نه يې د سبا په فکر کي خو سه.

ما ورته وويل:

تاسي خو صحي واياست خو که ما ورته وويل او په دغه خبرو راڅخه خوابدي سول ،زه به څه کومه اوس خو زه پرته د زرغونې څخه ژوند نسم کولای، داسي نه وي چي خوابدي سي او بيامي خواته هم نه پريږدي.

انډيوالانو مي وويل:

چي موږ هم پوهيږو چي د زرغونې پرته ته هيڅ ژوند نسې کولای، موږ هم ستا خوشالي غواړو بد نه درته غواړو او نه موبد درباندي پيرزو کيږي،موږ دي انډوالان يو ستا خوشالي زموږ خوشالي، ستاغم زموږ غم دي، دا خبري چي انډوالانو راته وکړې زما هم د دوی خبري خوښي سوې اوله ځان سره مي همدا فيصله وکړه چي نن به داورته وايمه، چي دوی لا په دې کي څه وايي ،نو مي له انډيوالانو سره دغه وعده وکړه چي نن ورسره حتماً په دې اړه خبري کوم ،موږ په داغه بحث سره اخته وو چي نظر جان بابا راغی او راته و يې ويل:

پنځه زره افغانۍ ته مي ضرورت دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما هم بيله ځنډه ورکړې دا مي لا هم ورته ونه وويل چي څه په کوې دا مي ورته وويل چي ماښام درځمه نظرجان اکا وويل خپل کور دي دی ولي ما ته وايې، دايې راته وويل او را څخه ولاړی.

انډيوالانو مي وويل:

که دونه ډيري پيسې لرې نو موږ ته هم پينځه پينځه زره دورځي راکوه،موږ هم ضرورت ورته لرو .

ما ورته وويل:

نور مي مه په عذابوی ،نن به خبره ورسره وکړم.

دوی راته وويل:

چي وبه دي وينو،چي نن به لا څه وکړې، خير خبري مو سره کولې چي ماځيګر سو، دوکان مي بند کی او راغلم دزرغونې کورته.

نظر جان بابا راته وويل:

نن څونه وختي راغلې ، عجيبه نه ده ؟

ما ورته وويل:

هو نن کار نه وو ځکه مي وختي دوکان بند کی ، موږ په خونه کي ناست وو چي زرغونه او مور يې دواړي راغلې ستړې مسې يې را سره وکړه ،ټول په خونه کي سره ناست وو چي ماورته وويل:

ماخو نن يوه فيصله کړي ده چي تاسو ته يې و وايم.

نظرجان اکا راته وويل:

څنګه فيصله دي کړې ده موږ هم په خبر که؟

ما ورته وويل:

فيصله مي داسي کړې ما چي کومي پيسې تاسو ته درکړي دي نو زه غواړم چي هغه دزرغونې په ولور کي را سره مجرا کړی او ولورېې مخکي له واده درکړم نن به د هغې ولور را معلومه وی کچيري

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیسې پاته کیدې نوري به هم درکړم ، ایا دا فیصله چي ما کړې ده صحي ده او ستاسو را سره خوښه ده؟

ما چي دا خبره دوی ته وکړه، نو نظرجان اکا خواشینی سو او ولاړ سو، زرغونې ته یې مخ ور واړوی او ورته و یې ویل:

چي ما درته ویلي وه چي دا چنداني سړی نه دی،یو ورځ نه یوه ورځ به خپله اصلي ځیره ښکاره کړي،یو ځل خپله کومک راسره کوي بیا وایي چي هغه پیسې په ولور کي در سره مجرا کوم،زما خو هر څه ته یې زه بې له تا څه لرم نه مځکه لرم نه جایداد لرم، بیا یې ما ته مخ را واړوی او وه یې ویل:

چي تا راته ویل چي دا پیسې زه درکوم، زه خو خپله نه یم درغلی چي ما ته پیسې راکړه او نه مادرته ویلي دي چي ستا څخه پیسې غواړم تا به راته ویل چي زه یې درکوم بل چاته مه وایه زما سره سته او تا په دا دومره وخت کي موږ ته ولي و نه ویل چي زه یې بیا بیرته غواړم،تا خو به یوځل دا راته ویلي وای چي دا پیسې چي زه یې درکوم بیا به یې بیرته راکوی ،یوه ورځ دي و نه ویل نو اوس یې بیا ولي په ولورکي مجرا کوې،دا خبري یې په ډیري خواشنی سره ماته وکړې او له خوني ووتی خپلي خوني ته ولاړی، د زرغونې مور هم پسي ولاړه ، زه او زرغونه یواځي سره پاته سولو موږ دواړه دیو څو دقیقو لپاره غلي پاته وو،وروسته مي سوکه د ژړا ږغ تر غوږه سو، چي زرغونې ژړل.

ما ورته وویل:

چي ایا کومه ګناه مي وکړه ؟ ماخو ستا په خاطر داسي وکړل چي ته د ټول عمر لپاره زما سې.

زرغونې راته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه ستا سو په کار کار نلرم تاسي ښه سره پوهېږی دا یې راته وویل او په زوره یې وژړل ،له سترګو یې اوښکي وبهېدلې ؛ ما چي د زرغونې اوښکي ولیدلې اور راباندي بل سو، ماغزه مي په سر کي و ایشېدل پر سترګو مي توره شپه سوه ور ولاړ سوم په غېږ کي مي ټینګه ونیوله، ورته ومي ویل:

زه بخښنه غواړمه خطا را څه وسوه دا وار مي و بخښه بیا هیڅ کله هم داسي کار نه کوم ،خطا خو له هرچا کیږي له ملائیکو څخه هم سوې ده ،بې له تا مي دا ژوند نه دی پکار، ته زما ژوند یې ته مي هر څه یې ،زما په رګو کي له ویني څخه ستا مینه ډېره ده ، اخیر ته خومي پر خوا سه.

زرغونې راته وویل:

تا خوبه ما ته مخکي ویلي وای، چي زه داسي یو کار کومه ما در ته خپله لار ښوده ،تا به زما سره یوار مشوره کړې وای ، اوس دي ټول کارونه خراب کړل، زه به اوس څه درسره وکړم .

ما ورته وویل:

ته هیڅ مه کوه فقط خوشاله اوسه زه هر څه سموم،هغه دم مي زرغونه خوشاله کړه،خوشپه ډېره بې خونده،بې مزه او دردمنه راباندي تیره سوه ، ټوله شپه ګیلې او بهانې وې ترڅو سهار سو، د چا یو وخت وو زرغونه په چایو پسي ولاړه زه یوائې په خونه کي پاته سوم،تریوه ساعته پوري په خونه کي یوائې وم،نظرجان اکا رانغلی اوکورداري یې راغله،له هغې سره مي خبري کولې او هغې راته ویل:

دزرغونې پلار دي خوابدی کی کیدای سي دلته را نه سي ما ډېر ورته وویل خو زما خبره یې و نه منله.

ما ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

موركۍ زه خپله ورځم او خوشاله كوم يې،دستي د نظرجان اكا خوني ته ورغلم سلام مي ور واچوی،دومره په قهريې راته كتل چي بيخي يې زما سلام عليک نه كی، نو مي لاسونه ورمچ كړل ورته ومي ويل:

دا ځل به مي حتماً بخښې بل ځل ته كه مي داسي كار وكی،نو بيا مي كورته هم مه پرېږده ، نوري ډيري زاری مي هم ورته وكړې،ترڅو په ډير تكليف سره مي بيرته خوشاله كی او د خپلي خوني مي را ولاړكی په دا پخوانی خونه كي كښېنستلو او هلته مو چای په ټولو سره يوځای وڅښلې ، ډيرمعذورت مي بيا هم ځني وغوښتی،چي په راتلونكي كي به بيا داسي كارنه كيږي ، دوی هم راسره ومنله چي موږ هم بخښلی يې ، بيا مي نو رخصت ځني و غوښتی، دوی هم رخصت راكی، له هغه ځايه چي را رهي كيدم نو بيامي د نظرجان اكا او د كورداري لاسونه ورمچ كړل او راغلمه دوكان ته له ځان سره مي داپريكړه وكړه ، چي دا واري به ژر نه ورځې، كه دوی حال را وكی خو وربه سمه كه يې حال نه را وكی بيا به خپله ژر نه ورځمه،په داغه فكر كي ومه چي انډيوالان مي هم ټوله راغلل هغوی راته وويل:

څنګکه سو ماښام ، خبره دي ورسره معلومه كړه ؟

ما هم له سره ترپايه ټوله كيسه ورته وكړه ،چي داسي وسول مابيا داسي وكړل، دوی ټوله حيران پاته سول چي دا نو ولي بده ورباندي ولګيدل، ما ورته ويل چي زه هم نور نه باندي پوهېږم، لنډه دا چي پوره درې هفتې تيري سوې چي نه نظرجان اكا راغی او نه هم د چا احوال راته راتلی او نه زه ورتلمه ،دا درې هفتې به څومره راباندي اوږدې سوي وي او زرغونه مي هم ډيره يادیده ،خو پلار يې زړه را مات كړی وو بيرته به مي زړه صبر كی ، خو بيا مي هم ډيره يادیده نفس مي پسي ختی د دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیدو ته لیونی وم، خو ځان به مي ټینګ کی،اخیر ته مي صبر ختم سو په دا څلورمه هفته مي ټینګ نیت وکې چي نن به خامخا ورځمه هر رقم چي وي ،دوی خو دي بیخي په کیسه کي هم نه دي ،چي ورنه سې یادوي دي لا نه، ماځیګر ناوخته سو دوکان مي وتړی او د زرغونې پرلور ور رهي سوم ، کور ته چي یې ور ورسیدمه دروازه مي ور وټکوله دروازه یې بنده کړې وه ،زه به چي هرکله ورته راتلم دروازه به یې خلاصه وه،خو دا واري یې دروازه ډیره وختي بنده کړې وه،بیا مي دورازه ور وټکوله چا ځواب را نه کی ،د دریم ځل لپاره مي بیا دروازه ور وټکوله خو هیڅوک دروازه نه راخلاصوي او نه هم ځواب را کوي حیران وم چي څه وکړمه بالانو تلمه زړه مي راته وویل یواري به یې لا ور وټکوم که یې خلاصه کړه خو ښه کنې ځم به، د څلورم ځل لپاره مي بیا وروټکوله، چي نظرجان اکا دروازه را خلاصه کړه داسي وارخطا معلومیدی، سترې مسې یې هم یوقسم ته دوارخطا په ډول راسره وکړه ،ماپوښتنه ځني وکړه چي ولي داسي وارخطا یې څه خو به پیښ سوي نه وي؟

نظر جان بابا وویل:

هر څه سم دي خیر او خیرت دی راځه کورته .

ما بیا ورته وویل :

دروازه مي ډیره و ټکوله ولي مو نه راخلاصوله ؟

بیا یې راته وویل:

په خبرو اخته وو هیڅ مو نه ده اوریدلې بخښنه غواړم، ښه ته دا راته و وایه دا دومره ډیر وخت چیري وې چي نه معلومیدې ؟

ما ورته وویل:

کندهار ته تللی وم د دوکان لپاره مي سودا راوړل هلته یو مشکل راپیښ سو وځنډېدم،دا خومي ده ته دروازغ وویل .

(c) ketabton.com: The Digital Library

بيائي راته وويل:

څه مشکل درته پيښ سو؟

ما ورته وويل:

بس يو کوچنی مشکل وو په خير تير سو،بيايې زما څخه هم پوښتنه نه ده کړې،ولاړلو خوني ته زرغونه هم راغله له هغې سره مي هم ستړې مسې وکړه،خو مور يې رانغله له زرغونې څخه مي د هغې پوښتنه وکړه چې چيري ده ؟

زرغونې راته وويل:

په هغه بله خونه کې ده ، خوريی(د خور زوي) يې راغلی دی له هغه سره ناسته ده .

ما ورته وويل:

خورئی يې ولي دلته نه راځي زه به هم ورسره شناخته سم.

زرغونې راته وويل:

ورکوه يې هغه مو بيخي په تا خبر کړی هم نه دی چې ته دلته راغلی يې که يې وليدلې چې ته دلته يې نو خامخا شک کوي، چې دا پردی سړی په دا وخت کي دلته څه کوي.

ما ورته وويل:

که داسي وي نو زه به ولاړسم،څه خبره خونه ده.

زرغونې هم وويل:

که نن ولاړ سې ښه به وي ،سبا بيا راسه هغه سبا ته بيرته ځي که دي خوانه بديږي ؟

ما ورته وويل:

دا خو د خوابدېدو خبره نه ده چې خوابده کړم، زه هم ځمه نو له دوی څخه مي اجازه را واخسته او ځني راغلم کورته ،په کورکي دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

چورت را ولويدی چي زرغونې خو ما ته ويلي وه، چي موږ هيڅ خپلوان نه لرو او اوس يې د خاله زوی دکومه پيدا سو،بيامي خپل ځان ته دا تسلي ورکول ، چي کيداي سي له خپلوانو سره به خوابدي وي،اوس خو ډير داسي خلک سته چي خپلوان په خپلوانو کي نه حسابوي ،پردي يې بولي په دې خاطر چي اوس له خپل نه پردي له چا سره ښه کوي، خپل نه غواړي چي له ځانه يې بل خپل لوړ وي او دی له هغه څخه کم وي، په همدې خاطر يې دا درته ويلي دي چي هيڅ خپلوان نه لرو،خير دا هر څه مي پرېښودل ،د ماښام ډوډۍ تياره سوه ډوډۍ مي و خوړله ،خو چنداني خوند مي نه ځني واخستی، د بيده کيدو کوښښ مي و کړی خو هيڅ خوب نه راتللی ،تر ډيره پوري ويښ ومه يو وخت بيده سوی وم،تر دريو ورځو پوري د زرغونې کورته نه وم تللی په دا څلورمه ورځ مي بيانيت وکی چي نن شپه به ورځمه له خيره،مازديگر ناوخته وو چي بيا يې کورته ورغلمه ،په سرای کي زرغونه وه ماورته وويل:

چيري دی پلاردي؟

زرغونې راته وويل:

پلار مي په خونه کي دی زما د خاله له زوی سره ، ولي کارورسره لرې ؟

ما ورته وويل:

يا داغسي پوښته مې کول،ښه د خاله زوی دي تر اوسه نه دی تللی ،نو زه به بيرته ولاړ سمه کورته.

زرغونې وويل:

يا ولي ځې،هغه په خپله خونه کي ناست دی ،زه او ته به په دا بله خونه کي کښينو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو زه هم ورسره راغلم خوني ته هلته دواړه سره کښېنستلو،نومي زرغونې ته وويل:

چي تاڅلور ورځي مخکي لا ويلي وه چي هغه سبا ځي خپل کورته، تر اوسه پوري لا نه دی تللی ؟

زرغونې راته وويل:

هغه تر تا پوري معطله دی،زه ځمه زما پلار درته را استوم له هغه سره خبري وکړه هغه به پوره معلومات درکړي، دغه يې راته وويل او را څخه ولاړله له هغې خوا نه نظرجان اکا راغلی ستړې مسې يې را سره وکړه راته وې ويل: ښه سو چي راغلې کنې زه سهار خپله دوکان ته درتلمه .

ما ورته وويل:

ولي کومه نوې خبره پيښه سوي ده ؟

نظرجان اکا راته وويل:

چي هو خبره خو نوې ده هغه دا چي ما او د زرغونې مور دا فيصله کړې ده چي زرغونه لويه سوې ده بالا به يې ورکړو،اوس مو لاهم غاړي باندي بندي دي ،چي هسي واده سي هغه به ښه وي.

کله چي مي دا خبري له نظرجان اکا څخه وا وريدلې نو ما ته خندا راغله او دومره زيات خوشاله سوم ، چي په کالوکي نه ځايدم په دې خاطر ما دا فکر کوی چي ما ته يې را کوي او زرغونه يې اوس مجبوره کړې ده چي واده وکړي،ما ورته ويل ستاسو خوښه ده:

تاسو چي هره فيصله کړې وي هغه صيح ده، ځکه تاسي خو د هغې مور او پلار ياست هر رقم ته چي تاسو واياست زما هم درسره خوښه ده.

نظرجان اکا راته وويل :

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډیر ښه کار و سو چي ستا هم راسره خوښه سوه، موږ هم ستا خوښې ته کتل، اسدالله جان ښه اخلاقي او ښه ځوان دی او له بلي خوا خپلوان هم یو .

ما ته چي یې د اسدالله نوم را واخیستی اور راباندي بل سو ماور ته وویل:

کوم اسدالله،او اسدالله څوک دی؟

نظرجان اکا وویل:

ولي ته اسداالله نه پېژنې ، اسدالله خو دزرغونې د خاله زوی دی له یوې هفتې راهیسته دلته زموږ په کورکي راسره اوسیږي ،په هغه بله خونه کي ناست دی،هغه هم په دې دوستی خوشاله دی.

ما له ډیري خواشینی څخه ورته وویل:

چي ولي مو پخوا اسدالله ته نه ورکوله او ولي هغه پخوا نه غوښتله ،اوس چي اوبه تر ورخ تیري سولې اوس یې ورکوی ،تا په خپله راته ویلي وه چي زرغونه له تا سره مینه کوي او بل هیڅوک یې نه خوښیږي او نه د هغې بل څوک خوښ دی، ته څنګه د هغې خوشالۍ په اوبو لاهو کوې او د هغې ژوند ورتباه کوې، خو هغه هم له ماسره مینه کوي ولي د هغې خوشالي په اوبو لاهو کول غواړې ،ته څنګه پلاریې ؟

نظرجان اکا وویل:

دا کار خو یواځي زما نه دی خوښ ،بلکي د ټولو خوښ دی د زرغونې هم خوښ دی، هغې خپله راته وویل چي زما اسدالله تر هر چا خوښ دی او زه له اسدالله سره واده کوم. که یې نه منې له هغې څخه خپله پوښتنه وکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا چې یې راته وویل نو بیخې مې عقل له سره ولاړی دومره خواشیني سومه چې له نظرجان اکا څخه را ولاړ سومه او راغلم دا بلې خوني ته،چې اسدالله پکښې کې ناست و . وار له واره مې ورته وویل:

چې زرغونه زما ده او زما به وي له زرغونې سره یواځې زه واده کولای سم نه بل څوک او نه چا ته دا حق ور کومه چې واده ورسره وکړي،هغه زما روح زما تن او زما ژوند گرځېدلې ده ،بې له هغې څخه ژوند په کار نه لرم او که زما پرته بل چا و غوښتله ،نو یا به زه پر دې دنیا یمه یا به هغه،یا به زه ژوندی یم یا هغه،نوره دې خپله خوښه چې کوې یې او که نه ستا اختیار دی، دا خبري مې په ډېر جدي انداز ورته وکړې،ما چې کله دا خبري ورته کولې نو اسدالله داسي رېږدې دی لکه تبې چې نیولی وي وروسته یې له کوره را ووتلمه راغلمه خپل کورته له خواشینی څخه مې نه ډوډۍ خوړلې ده او نه مې تر سهاره سترگه پټه کړې ده. سهار دوکان ته راغلمه او انډیوالانو ته مې وویل :

چې ماښام خو داسي کیسه پیښه سوه او ما ته یې داسي وویل.

انډیوالانو مې راته وویل:

ته بیغمه اوسه موږ خو درسره یو هیڅ غم مه کوه. دوی یې پرته له تا څنگه بل چاته ورکولای سي اوکچیري یې ور هم کړه نو موږ یې په زور درته راوړو او تاته یې تسلیمه وو، نور ته څه غواړې او بل اسدالله ته تا پخپله ویلي دي هغه به دا کار څنگه کوي.

زماهم د انډیوالانو پلان او خبري خوښې سوې، دغه تصمیم مو په ټولوسره خوښ سو ،چې که یې پرته له ما بل چاته ورکړه دغسي به ورسره کوو،خو خوامې ډېره بده وه،په دې چې که نظرجان اکا هر څه راسره کړي وای خو خیر،نو زرغونې به ولې دومره بې وفایې راسره

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوله، هغې خو هم زما سره ډيره مينه کوله او هغې ولي زه نه کړم خوښ،په دې کي د دې څه مقصد دی،چي زه يې پرېښودم او اسدالله يې خوښ کی ما خو يې تل خواهيشات پوره کړي دي ؛هرڅه به چي د دې خوښ سول مابه ورسره منل ، د هغې ناخوښه يو کار مي هم نه دی کړی،حتیٰ خوا يې لا هم نه ده راڅخه بده سوې ،چي زه يې پرېښودلم او د دې هيڅ خوانه وه بده ،او نه هم زما پر خوا وه دا کار خو بايد دې نه وای ورسره منلی ،په رښتيا چي دومره ځني خفه سولم که انډيوالانو راسره خوښ کړې وای،ما به زرغونه پرېيښې وای او تر تير سوی به وای،انډيوالانو مي نکړه راسره خوښه، راته ويل به يې ته خو ليونی سوی يې دومره مصرفونه دي ورباندي وکړل او اوس يې پرېږدې . ته خو يو څه عمر صبر وکړه چي څه کيږي او څه پېښيږي موږ هرڅه در ته سمو.

خير په داغه کي پوره درې مياشتي تيري سوې خو د زرغونې د ورکولو درک معلوم نسو او نه زه بيا ورغلی يم او نه مي حال ورباندي درلودی او نه بيا دوکان ته نظرجان اکا راغلی دی اوس دومره حال ورباندي لرمه چي زرغونه يې تر او سه نه ده ورکړې او زه اوس ورباندي پوه سوم، چي دوی ډير چالاکه دي ځکه اول يې ما ته راکول،خو ما ته يې را نکړه او اسدالله ته يې ورکوله او اسدالله ته يې هم نه ده ورکړې او اوس يې له تا سره قول کړې ده، زما نور سره نه باندي خلاصيـږي چي د دوی څه هدف دی او چا ته به يې ورکړي ،دغه وه زما او د زرغونې په ژوندکي راغلې او تيره سوې کيسه چي تا ته مي ټوله کيسه وکړه، زه اوس هم په زړه کي هغومره مينه ورسره لرم لکه پخوا چي مي ورسره درلوده. زه خو يې په دام کي بند کړی وم اوس يې ته هم پکښي بندکړی يې زما خو دا زړه ته نه لويږي چي تا ته به يې هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

درکړي او زه سر له ننه له زرغونې څخه تیر یم ځکه ته تر ما زیاته مینه ورسره کوې او خدای(ج) دې ستا روزي کړي.

ما ته چې احمد بیچاره ټوله کیسه وکړه، ډیر زړه مې باندي وسوځیدی ځکه په رښتیا هم چې د افسوس کیسه یې وه .او ډیره ناجایزه ورسره سوې وه . نو مې احمد ته دا وعده ورکړه چې که ستا کیسه رښتیا داسې وي او دغه کیسه مو په منځ کي تیره سوې وي،نو زرغونه ستاده او ستا به وي زه هم درسره ملګری یم زه خپله له خپلې مینه څخه تېرېږم اوتاته یې دربخښم.

احمد راته وویل:

زه پښتون یم او هیڅ کله درواغـوته ضرورت نلرم ،کچیري زمایوه خبره هم درواغ سوه نو زه بیا ځان ته نه پښتون وایم او نه ځان رښتنی بولم.

ما ورته وویل:

چې خیر دی احمد جانه وروره ! خدای(ج) به هر څه اسانه کړي زه اوس درڅخه ځمه،زه به ځان ته نور معلومات هم ترلاسه کړم بیا درته راځم،نو مې له احمده اجازه و غوښته او ځني راغلم کورته او دماښام درا رسېدو په انتظار ومه ،ماښام وروسته ترډوډۍ ورغلم د زرغونې کورته ،هلته مې له ټولوسره سترې مسې وکړه او ټولو راته ویل لږ وارخطا معلومېږې څنګه سو هغه نفر دې پیدا کی ؟

ماورته وویل :

یانن مې کور کار درلودی سبا ورځمه دوی مې په دې پوه نه کړل چې له احمد سره مې ولیدل ، د خوب وخت راغلی نظرجان اکا او کورداري یې رخصت راڅخه و غوښتی،ما هم اجازه ورکړه او دوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولاړل ، زه اوزرغونه په خونه کي یواځي پاته سولو، نومي زرغونې ته وویل:

یوه پوښتنه درڅخه کومه رښتیا به راته وایې؟

زرغونې راته وویل:

چي ماتر اوسه تا ته درواغ ویلي دي ؟

ما ورته وویل:

چي درواغ نه راته وایې نو داراته و وایه زه پر تا څومره ګران یم؟

زرغونې وویل:

چي دونه راباندي ګران یې چي بې تا ژوند هیڅ خوند نه راکوي او نه مي په کار دی.

ماورته وویل:

داسي به نه وي؟

زرغونه وویل:

داغسي ده لکه زه چي وایم و مي ازمویه .

بیا ما ورته وویل:

که داسي وي نو ستا دي د پاک خدای(ج) په مقدس نوم باندي قسم وي چي ستا او د احمد په منځ کي څنګه کیسه وه او څه مو په منځ کي تیر سوي دي ،ماته ټول معلومات ته په خپله خوله راکړه .

زرغونې چي زما له خولې نه دا وا وریدل رنګ یې تک سور سو او و یې ویل:

چي کوم احمد !احمد څوک دی زه خو د احمد په نامه څوک پېژنم هم نه.

ما ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خدای(ج) په نوم سره مي قسم درکړی دی . هغه احمد درته ښيم چي له تا سره يې ترما زياته مينه کول او اوس يې هم درسره لري، ما له هغه سره نن وليدل او خبري مي ورسره وکړې او هغه خپله کيسه ټوله راته وکړه او اوس زه غواړم ستا له خولې څخه هم دا واورم چي په څه رقم سره شناخته سواست څنګه مو سره وليدل او څه مو په منځ کي تيرسوي دي ټوله کيسه به راته رښتيا رښتيا کوې ؟ بيا به زه فيصله و کړم دا چي ته رښتيا وايې او که احمد، نور نو ځان بي خبره مه اچوه زه په هرڅه خبرسوی يم.

زرغونه هم پوه سوه چي احمد کيسه ورته کړې ده او ما هم ډيره مجبوره کړه ترڅو خپله کيسه يې داسي شروع کړه :

احمد هيڅ کله هم له ما سره مينه نه درلوده او نه په مينه پوهيدی، زه له اوله د هغه په بد نيت پوهېدمه چي غلت سړی دی ،هغه هيڅ کله ما ته د ميني په سترګه نه دي کتلي نه يې راته کتل ، زه د زرغونې په خوله کې ور ولوېدمه چي ته په دغه قانع يې چي احمد په مينه نه پوهيدی؟

زرغونې وويل:

هو زه قانع يمه چي هغه په مينه نه پوهيدی، احمد زما د پلار خوښ وو مګر زمانه وو خوښ پلار مي راته وويل چي لوره ته اوس ځوانه سوې يې بالا دي نو د واده کولو وخت دی او واده به دي کړو، خو ما نه ورسره منل ما به ورته وويل چي که زه واده وکړمه نو ستاسو خدمت به څوک کوي ،ځکه مور مي سپين سرې ده او ته هم اوس ډير سپين ږيری يې؛ واده خو هر وخت کيږي پلاره! خو زما پلار نه راسره منل، تر څو زه يې مجبوره کړمه ما ورته وويل داچي ته راته وايې نو ستا کار او ستا خوښه ده .

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو يې يوه شپه احمد کورته راوستلی وو، زه يې دې ته مجبوره کړمه چي ورسره و وينم کچيري يې زه خوښه سوم نوبه مي ورکړي ،زه خوني ته په ډير کم جرئت سره ورغلمه او له احمد سره مي سترېمسې وکړه، په دا اول وارسترېمسې کي راته معلوم سو، چي ډير غلت سړی دی، ځکه ما په لاس سترې مسې ورسره وکړه ،نو ده مي لاس په خپل لاس کي ټينگ کی ،دومره يې ټينگ کی چي نږدې وو چي بړغ راڅخه و سي خو ځان مي ټينگ کئ څه مي و نه ويل لاس يې را ايله کئ او ورسره کښېنستمه .

پلار مي احمد ته وويل:

چي احمده زويه زرغونه خو داده ،خوښه دي سوه ؟

احمد ورته وويل:

هو خوښه مي سوه.

نو مي پلار د احمد سره د واده کولو او زما د ورکولو خبري را واخستې، زه نو له ډيره شرمه څخه له خوني را ووتلمه، راغلمه اشپزخانې ته د ماښام ډوډۍ مي برابروله، ډوډۍ مي سره برابره کړه خو خوني ته مي نسواى ور وړلای، نومي خپلي مور ته وويل:

چي ډوډۍ ته ورووړه زه يې نسم ور وړلای ، مور مي هم دوی ته ډوډۍ ورووړه، بيا مي چای هم ور واستولې،د يوه ساعت په اندازه به زه په خونه کي يواځي ومه چي مورمي راغله ، او راته و يې ويل:

چي خدای(ج) دي بخت در خلاص کړه لوري بس ده زموږ ډير خدمت دي وکی، ستا څخه موږ ډير خوشاله يو،خدای(ج) دي زموږ په حق کي غاړي مه بندوه.

ما ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

مورجاني ما ته دا خبري مه کوه زه خو ستاسو اولاد یم او اولاد هیڅکله د مور او پلار حق نه سي اداکولای، تر څو چي زه ژوندۍ یمه ستاسو خدمت پر ما حق دی او دا پر ما فرض دی چي ستاسوخدمت وکړم مورکي ! زه اوس واده نه کوم زه ستاسو په خدمت کولو کي خوشاله یمه ، ما مه ورکوی.

خو مور مي په دې خبره سخته په غوصه سوه او راته وه یې ویل:

ته چي هر څه وایې مورې دي هیڅ خبره نه منو بالا دي ورکوو مورې خپل خدمت په خپله هم کولای سو . زه یې اخیر دې ته مجبوره او راضي کړمه ،چي د احمد سره واده وکړم،نو ما هم له مور سره ومنل چي ستاسو خوښه وي زه نو څه پکښي ویلای سم واده مي کړی ،ما ته خوب راغی او مور مي هم راسره بیده سوه،پلار مي له احمد سره بیده سوی وو،سهار سو او د سهار چای یې هم زمورې کره څښلي وې بیا تللی وو.

پلار مي ډیر خوشاله معلومیدی او راته و یې ویل:

چي د احمد خو ډیره خوښه سوې ،که کور یې هم ورسره خوښه کړه واده درسره کوي.

مور مي پوښتنه ځني وکړه:

احمد څه ویل ؟

پلار مي ورته وویل:

زرغونه یې ډیره خوښه سوه او ویل یې چي زما خو خوښه ده خوزه به کور هم مشوره وکړمه،کچیري دکور هم راسره خوښه سوه نو بیا درته راځمه احوال دستي درکوم .

مور مي ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي خدای(ج) دي وکړي چي کور يې هم ورسره خوښه کړي.خو دغه د دوستی او واده کولو خبري مو تر دوو ورځو پوري په کور کي کېدې،وروسته تر دوو ورځو څخه احمد بیا زموږ کورته د شپې راغی ،پلارمي ورسره ناست وو،زه او مور مي نه وو ورغلي ،مور مي راته ویل درځه چي ما او تا هم ورسو ما ډیر ورته وویل چي ما پرېږده ته یواځي ورسه ،زه خو يې لېدلې یم ،خو مور مي نه را سره منل او زه يې هم ور وستمه ،هلته مو له احمد سره ستړې مسې وکړه او کښېنستلو، احمد نو ما ته دومره کتل ،چي ما بیخي لوړ کتلای نسوای او ماته د ده داسي نیغ کتلو هیڅ خوند نه راکوی، د همداسي نیغ نیغ راته کتل خو ما نه ورته کتله، وروسته احمد زما پلار ته وویل چي ما خو کور مشوره وکړه او ټولو راته وویل چي ستاخوښه وي نو موږ څه پکښي وایو،موږ دي لا له تکلیف نه خلاص کړو چي ستا په مرکه وګرځو،خو خبره دا ده ته یو څو عمر صبر وکړه موږ به یو څه پیسې پیدا کړو بیا به په مرکه ورسو ،اوس خو دي خبره هم ورسره خلاصه کړې ده ما هم ورسره خوښه کړه چي بیخي مي خوښه ده ، پروا نه کو ي یو څو عمر به صبر سم څه خبره نه ده،ایا اوس ستاسو هم داسي راسره خوښه ده لکه زما کورنۍ چي خوښه کړې ده ؟

زما مور او پلار ورته ویل پروا نه کوي اوګره په تلوار نه سړیږي یو څو عمر به انتظار سو زموږ هم درسره خوښه ده .

نو احمد ما ته مخ را واړوی او وې ویل:

چي زموږ او ستاسو خو خوښه سوه ،چي دزرغونې به خوښه وي که یا؟

ما ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي زما خوښي ته لا هم ګورئ ،دا په ما اړه نه لري ،دا زما د پلار او مور کار دی،زه د دوی په کارکي څه نسم ويلای دوی ته راته خوښ کړی يې او چي دوی هر څه راته و وايي زه هغسي کوم.احمدماته وويل:

د مور او پلار خو دي خوښه ده .

ما ورته وويل:

د دوی چي خوښه ده زما هم خوښه ده،زه څه نه پکښي وايم او نه څه پکښي ځايږي دا مي ورته وويل او ځني راولاړېدمه،چي مور مي راته وويل:

کښېنه چيري ځې؟

ما ورته وويل:

ډوډۍ تيارومه بير ته راځمه .

مور مي راته وويل:

ته دلته کښېنه ، نن زه خپله ډوډۍ تياروم او راوړمه يې ،ما نه غوښتل چي مورمي ډوډۍ تياره کړي ،خو مور مي زه نه پرېښودم چي زه يې راوړم او خپله په ډوډۍ پسې ولاړه، زه هم په خونه کي کښېنستمه،په دې وخت کي مي پلار هم له خوني و وتی ،زه او احمد يواځي پاته سولو،زه غلې ناسته ومه هيڅ ږغ مي نسوای کولای چي احمد راته وويل:

ترڅو چي دي پلار او مور راځي څنګ ته خو مي راسه ،هغه بله شپه هم رانغلې زما چورت او فکر له تا سره وو چي رابه سې ،تر ډېره درته معطله ومه خوستا درک معلوم نسو ولي رانغلې،څوک داسي کوي لکه ته چي يې کوې.

ما ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته خو داسي خبري کوې لکه د عمر چي سره شناخته يو .
احمد راته وويل:
شناخت نو څه وخت غواړي .
ما ورته وويل:
وخت غواړي تر څو ته زما او زه ستا په خوی پوه شم .
احمد بيا راته وويل:
په دا رقم چي ځان ليري ليري کوې او زما څخه شرمېږي زړه ته مي نه لوېږي چي په يوه کال کي دي هم سره شناخته سو ،خير دا خبري پرېږده اصلي خبره واوره؛ نن ماښام زه درته معطله کېږم ستاپلار ته اجازه ورکومه چي په خپله خونه کي بيده سي ، کله چي دوی بيده سول نو ته به بياراځې،اوس خو ډيري خبري نسو سره کولای،کله چي راغلې نو يو دبل د خوي په باره کي به هم سره و ږغيږو، ګوره چي پاته نسې.
ما ورته وويل:
چي دا کار هيڅ امکان نه لري ،تر څو چي مو واده نه وي سره کړی زه يواځي هيڅ کله هم نه سم درسره ليدلای او نه درته راتلای سم.
احمد راته وويل:
ښه چي داسي ده خو اوس مو هم واده نه دی سره کړی ولي راسره ناسته يې .
ما ورته وويل:
اوس زه يواځي نه يمه راغلې، خپلي مجبوری راوستې يم، د دې خبرو په اوريدو سره احمد لږ څه احساساتي سو او راته و يې ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي ته هم زما دا اخيره خبره واوره،زه نن شپه دلته يواځي پاتېږم که رانغلي نو زمادي په خدای(ج) سره قسم وي که بيا په ټول ژوند درته راسم يا مو د کور خواته وګورم دا نو زما اخيري فيصله ده.بيخي مه راځه.

د احمد دقسم په اخيستلو سره زما زړه هم يو څه نرم غوندي سو ،خو زه هم ورته احساساتي سوم چي هغه ستا کار دی هر څه چي کوې هغه کوه که راځې که نه راځې.ما چي دا ورته وويل،نه بيا ده بحث کړی دی او نه ما دواړه سره چپ سولو، ترڅو پلار مي راغی او احمد ته يې وويل:

دوکانداري دي څنګه ده ؟

احمدورته وويل:

بيخي ښه ده ګذاره کيږي،دوی په خپلو خبرو سره اخته سول زه له خوني را و وتلمه ،چي مور مي بيا راته په غوصه سوله چي ولي له خوني را ووتلې ما ډوډۍ تياره کړه، درځه ډوډۍ نن ټول يوځای سره خورو.

ما ورته وويل:

زه له احمد سره ډوډۍ نسمه خوړلای، موري زه يې يواځي په خونه کي خورم تاسي يې ورسره وخوری ،خو مور مي راسره ونه منله چي نن به ډوډۍ له احمد سره خورو .

مانه غوښتل چي ورشمه خومورمي مجبوره کړمه او خوني ته يې ور وستلم،هلته مو په ټولو سره يوځاي ډوډۍ وخوړه ،د ډوډۍ خوړلو په وخت کي مي مور او پلار په خبرو سره اخته سول ،چي احمد راته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي تا خوويل ډوډۍ هم نه درسره خورم،څنګه راغېي او ولي دي زماسره ډوډۍ وخوړه ؟

ما ورته وويل :

چي مجبوره سومه کنې ما خو نه درسره خوړله.

بيا يې راته وويل :

چي مابنام به هم مجبوره سې ،زه نن شپه ستا په انتظار يمه او تر هغه وخته نه بيدېږم تر څو چي ته نه يې راغلې .

ما ورته وويل :

چي دا خيال دی له ذهنه وباسه ،هيڅ امکان نه لري چي درته راسم .

بيا يې سو که راته وويل :

زه انتظار يمه نور نه پوهېږم .

کومه ډوډۍ چي مي خوړلې وه هغه يې راباندي زهر کړل،وروسته تر ډوډۍ خوړلو زه ځني را ولاړه سومه، راغلمه خپلي خوني ته او په ځای کې بيده سومه، خو خوب نه راتلی ناحقه چورتونه راوليدل چي دايې څه درته وويل قسم يې هم واخستی، که نه ورځې بيا خو په ټول ژوند نه راځي نو دا متل را ياد سو چي يوې خوا ته پړانګ دی بلي خواته پاڼ ،که نه ورځی بيا خو نه راځي او بل مور او پلار مي دومره ورته خوشاله دي چي بيخي ډير، زه څنګه د دوی خوشالي له خاورو سره خاوري کړم ،نو مي دا نيت له ځان سره ونيوی چي ورځم به او زه دومره زړه هم نه لرمه چي خوني ته خپله ورسمه او څنګه ورسم ،چورتونه مي سره ګډوډ سوله چي له ډيرو چورتو له کبله مي پر سر درد سو، په ځای کې ويښه پرته ومه چي مور او پلار مي هم ځني راغلل خپلي خوني ته او دواړه بيده سول، ما نو خپل مور او پلار ته ځان په خوب اچولی و، چي زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو نو بيده يمه اوس زه دې ته معطله ومه چې دوی دوارہ ښه بيده سي نو به ورسم، کله چې زه په دې ښه يقيني سوم چې دوارہ ښه بيده سول نو زه هم له ځايه راپورته سوم ډېر کرار کرار له خوني را و وتلمه او راغلمه د احمد خوني ته ،دروازه يې په ځان پسي ټينګه کړې وه،دروازه مي خلاصه کړه او خوني ته ورننوتلم.غوږ مي ونيوی چې احمد ويښ دی که بيده ،ماغوښتل چې وروږغ کړم خو احمد خپله را باندي ږغ کړل او و يې ويل راغلې ولي دومره وځنډېدې .

ما څه نه ورته ويل.

بيا يې راته وويل:

پلار دي غوښتل چې ته دلته زما سره بيده سي ، ما ورته وويل چې زه يواځې بيدېږمه تا نه په تکليف وم ،ځکه زه پوهېدمه چې ته راځې دا يې وويل او تر لاس يې ونيولم خپل ځان ته يې ورکش کړمه،کله چې يې زه تر لاس ونيولم له دردہ مي ورته پر سترګو توره شپه سوه،خوزه ډېره مجبوره ومه هيڅ ږغ مي بيا هم نسوای ورته کولای،او ورسره کښېنستمه .

احمد چې هررقم پوښتنه راڅخه وکړي ، زه ځواب نه ورکومه،تر څو چې يوه اوږده کيسه يې راته شروع کړه . ماورته ويلي هم نه و،کيسه يې وکړه خو زما سر هم نه سو باندي خلاص چې څه يې وويل،کله چې يې کيسه خلاصه کړه نو وروسته يې زما په ويښتانو کي لاس واچوې او سر يې را ګـروی .

ماورته وويل:

چې سر ګرول خو د ښځو کار وي ته خو نارينه يې ؛ما په دې خاطر ورته وويل چې ګوندي ننګ ورسي اوخواشنی سي او راته و وايي چې ځه بالا خپلي خوني ته ، خو دا خبره يې راته ونه کړه، بيايې راته

(c) ketabton.com: The Digital Library

وویل چې ته دونه ډیره راباندي ګرانه یې چې څه درته و وایم په همدې خاطر زه ستا سردرګـروم، دا چې ته په سر ګـرولوخفه کېږې نو ته بیا زما سر را وګروه .بې له دېنه چې ماورته ویلي وای ،زما په غیږ کې یې خپل سر کښېښودی چې اوس زماسررا وګــــروه.

ما یې هم سر ورګـــروی ،زما د سرګـیـرول ډیرخوند ورکی راته و یې ویل چې داسې په خوند سره ګـرول، خوزما د مور هم نه دي زده.

ماته چې یې دا وویل زه ډیره ورته خواشنې سومه نو مې سر دومره ټینګ ور و ګروی چې زما دا ګمان و چې اوس به یې د سر پوست وا وړي او ویني به سي، خو ده راباندې بړغ کړل ،که زما ټول پوست په نو کانو جلا هم کړې،لا به اف درته و نه کړم ،نور یې هم ټینګ را وګروه.

بیامي زړه ورباندي وسوځېدی بیا مې بیرته سوکه سر ور ګروی.

بیا یې راته وویل:

زرغونې زما خو بیخي خوښه اوقبوله یې،ایا ستا هم زه قبول یم ؟که دي خوښ یم هم راته و وایه او که دي خوښ نه یم هم راته و وایه ،ځکه دا خو د زورکار نه دی بلکي د رضا کار دی،په دې کار کې باید چې د دواړو طرفه خوښه وي .

ما ورته وویل:

زما پلار او مور خوښ کړی یې، زما هم خوښ یې،ځکه زما اختیار د دوی په لاس کې دی.

ما چې دا ورته وویل دستي راپورته سو زما لاسونه یې مچ کړل او وې ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

جار دي له دې نرمو او نازکو لاسو سم، چې دا خبره مې ستا له خولې څخه وا وريده، چې ستا خوښه سوه د هغوی خو بيخي خوښه ده .

ما هيڅ بړغ ورته و نه کی، نو دی هم وار په وار راسره سپين سترګی کيدی بيا يې زما پر مخ لاس راتير کی،ما بړغ نه ورته و کی،نو دی پوه سو چي څه نه وايي، نو يې ساتيری راسره شروع کړی او زه يې خپلي غيږي ته ورکش کړمه ،زما سر يې په خپل زړه پسي ونيوی؛ دومره ټينګ يې نيولی وو چي زما ساه بنده سوه او ځان مي په زورځني خلاص کی .

احمد راته و ويل:

که تا نه وای ايسته کړی ،ما به تر سهاره پوري له خپل زړه څخه نه وای ايسته کړی.

ما ورته وويل:

ما ته نو اوس اجازه راکړه چي ولاړه سم،تا قسم کړی و زه خو خپله نه درته راتلمه .

احمد راته وويل:

ورسه کور دي ودان چي راغلې ،زما خو دا خيال و چي نن به مي ستاسوپه کورکي اخيري شپه وي ،زما هم درته اجازه ده ورځه په مخه دي ښه. زه هم ځني راغلمه خپلي خوني ته او پر خپل ځای پرېوتلم، سهار راکښېنستمه چای مي پخې کړې د سهار چای يې هم راسره وڅښلې بيا ولاړی ډير خوشاله وو،کله چي دوکان ته تللی و نو هلته په دوکان کي چي به په مخه څوک ورتلل، نو دا کيسه به يې ورته کوله چي ما خو ماښام داسي شپه تيره کړه، داسي سات مي تير سو داسي او داسي... زه نو په دا کيسه نه ومه خبره چي ده هر چا ته ويلي دي،خو پلار مي باندي خبر وو ،هغه ته هم بل چا ويلي وه چي احمد ما ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسي وويل،اوس خوداسي وخت دی که یوڅوک یوه خبره وکړي نوهغه بل نفرته حتماً حال رسیږي. پلار مي زما سره سمي خبري نه کولې راڅخه خفه وو، ما دا ګومان کوی چي مریض سوی به وي پوښتنه مي ځني وکړه چي پلارجانه مریض یې،داسي بل رقم معلومیږي .

پلار مي راته وویل:

یا لوري جوړ روغ یم،هیڅ نه دي راسوي .

ماته یې داسي ویل ، اصلاً یې زه په ځان نه پوهولم ځکه زما څخه خوابدي وو،زما زړه طاقت و نه کی ،نو مي له مورنه پوښتنه وکړه چي مور جاني پلار مي مریض دی چي داسي بل رقم معلومیږي که کومه خبره ده او زه نه یم خبره؟

مور مي راته وویل:

مریض نه دی،ستا څخه خوابدی دی.

چي مور مي داسي راته وویل زه حیرانه سومه ، ما ورته وویل:

ولي زما څخه کوم بد کارسوی دی که څنګه؟

زما خوبیخي احمد ته پام لا نه وو ،نه مي په ذهن کي احمد را تېرېدی،چي هغه به کار خراب کړی وي.

مور مي راته وویل:

چي هغه څو ورځي مخکي چي احمد راغلی وو، بیا ته په نیمه شپه کي د احمد خوني ته ورغلې وې ،موږ نسو در خبر خو پلار ته دي کوم چا ویلي وه، چي احمد موږ ته داسي کیسه وکړه چي زه د دوی کره هروخت ورځمه،په ټول کورکي یې ازاد ګرځم ، لوري خلک څه پوهیږي چي تاسي واده سره کوی، خلک خو نور فکر کوي او په ذهن کي یې بل څه ور ګرځي ،ته یو څه احتیاط کوه لوري ،چي موږ بدنامه نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړې او سترګې مو راټيټې نه کړې، پلار دي هم سپين ږيرى دى زه هم سپين سرې يم د غمونو تاب نه زه لرم نه دي پلار، په دا عمرچې بدنامي را واوړي ،نو به مو زهرې و چوي،کنې زه خو په تا ډير اعتبار لرم ،ته خو زما لور يې.

ما چي له خپلي مور نه دا خبري وا ورېدلې ، له احمد څخه مي ډيره خوا بده سوه .ځکه هامتل دى (چي که ښه کوې بد به حتماً در رسيـږي) ته خو هوښيار وې احمده، تا به ولي دا خبري هر چا ته کولې،مور ته مي وويله :

څنګه اعتبار چي په ما لرې داغسي هم يمه، تاسو ما ته وويل چي له احمد سره واده وکړه ،کنې ما واده څه کوى،ما احمد څه کوى، خو مور مي په دا خبرو خطاکړله چي ما هيڅ هم نه دي کړي او اوس نو د احمد د راتلو په انتظار وم ،چي کله به راسي او زه به يې د ټول عمر خوا وربدوم چي بيا زما نوم هم وا نه خلي، احمد نو پوره يوه هفته وروسته د شپې زموږ کره راغى ، زما پلار او مور ورغله ستړې مسې يې ورسره وکړه،خو زه ډيره وروسته ورغلم ما چي ستړې مسې ورسره کول په عيني ستړې مسې کې يې سترګه راته و وهل، ما په زړه کي ويل چي بـچــو زه اوته به وروسته سره ګورو،تر هر څه وروسته د خوب وخت سو او موږ ټول ځني راغلو خپلي خوني ته، احمد يواځي پاته سو. ما مي پلار ته ويل :

مادر ته ويلي وه چي زه واده نه کوم ،تاسو ور ته مجبوره کړم او بل هغه بله شپه چي احمد راغلى وو زه دشپي ورغلمه ،ځکه ما ته احمد ويلي وه ،چي که رانغلې زه بيا ستاسو کور ته نه راځم ،نو زه ستاسو په خاطر ورغلمه اوله احمد سره مي و ليدل ، ځکه ما ستاسو خوشالي په اوبو نه لاهــو کول ، تاسو زما او د احمد واده کولو ته ډير خوشاله واست،خو

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه احمد کوم چي تاسو راته انتخاب کړی وو،هغه داسي کار وکی چي ټول کلي يې په دا يوه هفته کي راباندي خبر کړ،نو زه نن ورځمه ستاسو په مخ کي او هغه ته ځواب ورکوم ځکه چي نه يې ستاسو عزت ته وکتل اونه يې خپل عزت ته ،دا چي تراوسه مو واده نه دی کړی هرچاته کيسه کوي که مو واده وکي خو بيا ټولي دنيا ته وايې ،پلارجانه ماوبخښه چي زما څخه خوا بدی يې.

پلار مي راته وويل:

چي يا لوري داسي به هيڅکله هم نه کوې ،ته به له احمد سره واده کوې،خير دی چي احمد هرڅه وايي و دي وايې ،خوته به هغه نه خفه کوې.

پلار مي نه غوښتل چي هغه ته ځواب ورکړم ،نو مي ورته وويل:

ستاسو چي خوښه نه وي نو بيانه ورته وايم،اوس ورځمه ورسره وينمه ځکه نن ئې بيا راته وويل چي زه درته انتظار يم ايا ورسم پلارجانه؟

پلار مي هم اجازه راکړه چي ورسره و وينم،نو زه هم راغلمه د احمد خوني ته ،ډيره ورته خواشينې وم چي هر څه به ورته وايې،دروازه مي ورخلاصه کړل او خوني ته ورننوتلمه.

احمد هم له ځايه را ولاړسو غوښتل يې چي لاسونه زما په غاړه کي را واچوي، ما يې لاسونه په زور له ځانه ايسته کړل .

ماته ئې وويل:

ولي مي لاسونه نه پـرېـږ دې ؟

ما ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي لاس څه نور زه نه غواړمه چي درسره و وینم،دغه مو اخیري شپه ده . بیا زما نوم په خوله وانخلې او نه بیا زموږ کره راسې، تا ولي خلکو ته د هغه تیري شپې کیسه کړې وه،تا ته دا کیسه کول معمولي کار ښکاري،خلک خو دا نه وایي چي دوی واده کیدونکي دي،هغوی خو نور فکرونه کوي ، چي کوزده یې نه ده کړې او دی هلته سهار او ماښام ورځي ،ته په دې پوهیږې که یا ؟

احمد راته وویل:

دا خو بیخي معمولي خبره ده ،خلک دي هرڅه وایي زما یې په څه زه خو په رښتیا هم واده درسره کوم، ستا سره ټول ژوند همداسي خوشاله تیرول غواړم ،ما خپله خوشالي نسوای برداشته ولای ځکه مي هرچاته و ویل ،هغوی هم په دې خوشالیـږي،په دې کي بیا د خلکو څه ګټه ده چي بل ګمان به کوي.

ما ورته وویل:

چي ستا خبره هم صحي ده ،چي خلک زما او ستا په مینه څه کار لري خو په هغه وخت کي چي زما او ستا واده و سي هغه وخت که هرڅه هر چاته و وایې پروا نه کوي .کله چي مو واده وسو بیا که هر چا ته هر څه وایې و وایه او هر څه چي کوې بیایې کوه،نن زه د همدې خبرو لپاره درته راغلې یم،چي بیا چاته داسي خبري و نکړې په دې ته پوه سه نور نو زه ځمه درڅخه،زه ځني را ولاړیدمه خو احمد ترلاس ټینګه کړم، ما ځان ځني خلاصوی خونه یې ایله کولم،ځني زور مي کړل ځان مي ځني خلاص کی،خو بیا یې ترلاس ټینګه کړمه ما بیا ځان ځني خلاص کی،دا واري نو دومره راته خواشینۍ سو چي له ډیري خواشینۍ څخه یې پر دا مخ داسي ټینګه چپلاخه راکړه چي پر سترګو مي توره شپه سوه، زه خو ومه ورته خواشینې چي چپلاخه یې راکړه بیا خو مي بیخي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وینه ورته و ایشېدله، نو ما ته چي هم خدای (ج) زور راکړی وو داسي ټینګه چپلاخه مي پر دا مخ ورکړه او له خوني څخه را و وتلم، د را وتلو په وخت کي یې راته وویل چي نن مو اخیري شپه ده بیا به نه سره وینو .
ما ورته وویل:
چي خدای(ج) مو دي نه سره یوځای کوي ،بیا چي زما خواته را وه لا نه ګورې او نه بیا زما نوم واخلې،وروسته له نن څخه نه ما ته پېژندلې او نه تا زه پېژندلم،دا خبري مي ورته وکړې او له خوني را و وتم، له ځان سره مي دا فکر کوی چي دا خو مو واده نه و سره کړی تر دې حاله ورسیدو،که مو واده سره کړی وای بیخي به مو ډانګیان سره ګرځول، ډیره خواشینې وم او خوامي هم بده وه خپلي خوني ته راغلم اوپرځاي مي پرېوتلم ،هیڅ خوب نه راتلی تر ډیره ویښه وم چورتونه مي وهل چي ښه سو ځني خلاصه سوم، ما به دا ټول ژوند په دا رقم له هغه سره څنګه تیر وی،زه چي راغلمه مور او پلار مي لانه وه بیده سوي،زما څخه یې پوښتنه وکړه چي څه کیسه پېښه سوه،ما هم هغوی ته ټوله کیسه وکړه،د پلار مي ډیره خوا بده سوه ماته یې وویل چي ښه کار دي نه وکی، ما ورته وویل په دې کي زما څه ګناه ده ،دی چي زمانوم بدوي او ستا عزت ته په سپکه ګوري ،نو ما نسوای زغملای،وروسته بیا موږ ټول بیده سوو، که څه هم ماته هیڅ خوب نه راتلی یو وخت و بیده سوې وم،سهار ډیره ناوخته راکښېنستمه ، د سهار چای مي تیارولې ،چي مور مي راته وویل :
چي احمد تللی دی .
ماورته وویل :
د هغه نوم بیا مه را اخله ،ښه سو چي ولاړی،د هغه څخه وروسته احمد بیا نه دی راغلی او نه بیا ما لیدلی دی. نو دا وه زما او د

(c) ketabton.com: The Digital Library

احمد کیسه چي درته ومي کړه ،ستا ماسیوا بل چاته مي ویلې هم نه ده،ما غوښتل چي تا ته هم دا کیسه مخکي له مخکي وکړم، او له هر څه دي خبر کړم، بیا مي ویل چي که درته و وایم نوبه راځخه خفه سې او تا به هم له لاسه ورکړم ،ښه سو چي ته خپله خبرسوې او تا خپله پوښتنه راڅخه وکړه ،نور که کومه بله پوښتنه لرې چي ځواب یې درکړم .

ما ورته وویل:

یا بله پوښتنه خو نسته،خو احمد یو رقم وایي او ته بل رقم وایې، اوس زه په دوو کي حیران یم چي پر چا باور وکړم ستا دا ومنم او که داحمد دا ومنم.

زرغونې راته وویل:

چي احمد خو غلط سړی دی هر څه به یې درته ویلي وي او ما که یوه ورځ هم درواغ درته ویلي وي،نو زما خبره نه بلکي د احمدخبره ومنه .

ما ورته وویل تا خو رښتیا هم درواغ نه دي راته ویلي، اوس به دا کیسه پر همدې ځای پرېږدو زه به ګوندي نورمعلومات هم ترلاسه کړم ،دا خبره مي زرغونې ته وکړه او بیده سولو ،سهار مي چای هم له زرغونې سره وڅښلې او راغلمه کورته،په دې فکر کي وم چي دا اوس څنګه کیسه ده،احمدیوڅه وایي او زرغونه بل څه ،زرغونه هم د درواغو نه راته معلومیږي او هغه به ولي درواغ وایي ،کیدای سي چي احمد درواغ راته ویلي وي ،خو احمد هم درواغجن نه راته معلومېدی ځکه هرڅه چي یې راته ویلي وه هغه هم صحي وه او دزرغونې په ټول کور خبر وو،دا ځان سره حیران ومه چي د چا په خبرو باور وکړمه، احمد وایي زه نه یم ملامت خو زرغونه چي ده هغه ډیره چلبازه ده ، او زرغونه وایي احمدغلط سړی دی،خو زه به د دوی کیسه له کوم بل چا څخه ځان ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

معلومه وم، دا کیسه به یو څو عمر پر خپل حال پرېږدم ،کیدای سي په هر څه خبر سم،خیر په دې کي درې ورځي و وتلې،نه زه د زرغونې کره ورغلی وم او نه هم د احمد دوکان ته،یوه ورځ مي د کور لپاره سودا راوړله، سودا مي واخیستله او راځمه کورته چي یو ناولده سړی په مخه راغلی او زما سره یې سترې مسې وکړه ما هم سترې مسې ورسره وکړه او راته وې ویل زه له تا سره کار لرم،ما ورته وویل څه کار راسره لرې څنګه کار راسره لرې دلته راته و وایه،دې ناولده سړي راته وویل چي پټ کار درسره لرم یو ګوښې ته به سو،زه هم یو غلي ځای ته ورسره ولاړم او ورته ومي ویل چي څنګه کار راسره لرې؟

دې ناولده سړي راته وویل:

چي زما نوم سمع الله دی او زه د احمد له نږدې ملګروڅخه یم، په هغه ورځ چي ته د احمد دوکان ته راغلی وې، نو احمد موږ ته ستا په باره کي وویل چي د زرغونې پلار را استولی وو.

ما ورته وویل:

زه پوه نه سومه چي ستا مقصد څه دی.

سمع الله راته وویل:

چي ورور‌ه زه تا ته د احمد په سترګو ګورم په دې کي زما کوم مقصد نسته صرف ستا او د احمد خوشالي زموږ ارزو ده ،تا ته چي احمد هرڅه ویلي دي هغه رښتیا دي، زه د قیامت په ورځ هم دغه شاهیدي ادا کوم چي احمد په حقه دی او زرغونه اوکورنۍ یې چلبازه دي، ته به یې هم شاید خطا ایستلی یې.

ما ورته وویل:

چي صحي ده سمع الله جانه زه هم درسره قانع یمه زه هم په همدې کوښښ کي یمه چي په اصلي موضوع باندي ځان پوه کړمه،اوس

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوداسي وخت دی چي په هيچا هم باورنسته او نه د باور کولو څوک پاته دي، زه به يو څو ورځي لانور هم صبر سم چي څنګه کيسه ده او څه پيښ سوي دي.

سمع الله راته وويل:

چي زما هم داغسي درسره خوښه ده خو زه دومره درته وايم چي زرغونه ډيره چالاکه او بيداره نجلۍ ده،چي تا په کوم جال کې بند نه کړي.

ما ورته وويل:

زه اوس ورسره پوه يمه،ته بيغمه اوسه زه هر څه انشاءالله سموم، ، نو مي د سمع الله سره خدای پاماني وکړه او سره رخصت سولو،د سمع الله خبرو بيخي وګنډلم دا ځکه،چي زما ډير شک پر احمد راتلی چي کيدای سي دی هم دوراغ راته وايي او دی ملامت دی،د ځان د سپيناوي په خاطرهرڅه وايي او زرغونه رښتيا وايي ځکه چي درواغو ته څه حاجت لري، خو چي سمع الله کيسه راته وکړه،نو پر زرغونه مي يو څه شک راغی چي کيدای سي دا به هم ملامته يي او فساد به هم په دې کي وي او د پخوانيو خلکو متل را ياد سو چي په دريو شيانو اعتبار کول ښه نه وي لکه ښځه ، آس او اسلحه دا دري واړه شيان د باور کولو نه دي، د زرغونې په چالاکۍ کي مي چورت وهئ چي له چا به د دې په باره کي پوښتنه کوم څوک به هغه ښه پيژني او څوک به ښه په خبر وي چي معلومات راکړي، ځکه په زړه کي مي خيره ورته پيدا سوه په خپله مينه باندي مي شک سو، خو داسي څوک مي په ذهن کي نه راګرځيدل چي پوښتنه ځني وکړمه او بل زرغونې خپل ځان داسي سپين راته ښودلی وو لکه ملايکه، بس نومي بيا د زرغونې د کور دتللو لپاره نيت و تړی چي ورځم به،نو مي د ماښام انتظار کوی چي ماښام سي

(c) ketabton.com: The Digital Library

او ورسمه او له زرغونې سره نوي خبري وکړم او دليدلو لپاره يې هم ناقراره وم ،په هرصورت ماښام سو ډوډۍ مي کور و خوړله او د زرغونې پر لور ور روان سومه، د زرغونې کورته ورغلمه ګورم چي پلار او مور يې دواړه هلته وه،خو زرغونه نه وه له دوی څخه مي پوښتنه وکړه چي زرغونه چيري ده ؟

دواړو په ډيره وارخطايي وويل:

چي زرغونه د خپلي خورلڼي (ملګري) ميلمنه وه ،دا نه ورسره تلل خو هغې نجلۍ مور ته ډيري زارۍ وکړې،نو مور هم ورته وويل بيا داهم ورسره ولاړه،نونن هلته تللې ده.

داچي يې راته وويل نو مي په زړه کي د سمع الله خبره رايادہ سوه،چي راته ويلي يې وه چي زرغونه ډيره چالاکه ده چي په تا کوم فساد ونکړي نو مي دوی ته وويل:

ښه سو چي ورسره تللې ده دا به هم ديغ سوې وه،يو څه پام به يې هم په بله سي اوتاسو هم ښه کار کړی چي ورسره پرې ايښې مو ده،نو مي له دوی سره چای وڅښلې او ورته مي وويل چي د هغوو کور چيري دی؟

دواړه وارخطاسول،چي که ستاپه کاروي مور به يې راولو.

ماورته وويل:

يا اوس خو دراوستلو وخت نه دی د هغې ملګري کوريې چيري دی ؟

بيا هغو وويل دغه نږدې کور دی کور يې راته و ښودی،که څه هم دوی ډير راته ټينګ سول چي پاته سه، خو زه نه ورسره پاته کېدلم، له کوره چي يې را وتلم نو د زرغونې مور راته وويل:

چي که زرغونه دلته وای بيا هم تللې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ورته وخندل چي هو بيا هم تلم،ځني راغلمه کورته ،په کور کي دا سودا راولويده چي راسه د همسايګانو کره د زرغونې پوښتنه وکړه ،کيداي سي رښتيا او درواغ به يې درته معلوم سي،نو راغلم دزرغونې د ملګري کورته، دکور دروازه مي په ډير غټ زړه سره ورو ټکول،يو لس کلن هلک را ووتی دروازه يې راته خلاصه کړه پوښتنه يې راڅخه وکړه څوک يې او څه غواړې؟

ما ورته وويل:

زه د زرغونې د اکا زوی يمه،مور يې يو څه مريضه سوه،که زرغونه راخبره کړې چي کورته راسي،هغه ستاسو کره ميلمنه ده،ماته يې مورو ويل چي زرغونه راخبره کړه چي ژرراسي،که ته ورته و واې ښه به وي .

هلک راته وويل:

کوردي غلط کړی دی ،کيداي سي بل ځاي تللې وي ،زرغونه خو زموږ کره په دا کال نه ده راغلې او نه هم زما خور د هغې ملګرې ده اونه يې موږ کورته راپرېږدو.

ما ورته وويل:

راغلې ده ته به نه يې په خبر.

هلک وويل:

چي زه به په خپل کور نه يم خبر عجبه خبره کوې.

ماورته وويل:

ښه دی نو ولاړ به سم ،زه ځني را رهي کيدم چي دا هلک راته وويل:

چي ستاهم انډيواله ده؟

ما ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا په خبره پوه نه سومه،زرغونه خو زما د اکا لور ده او زه دلته د هغې مور رالېږلی یم مور یې مریضه ده او هغه یې غواړي.

هلک راته وویل:

هغه خو د ټولو د اکا لور ده ،د اکا د لور په نامه د ټولو سره انډیوالي کوي ته نو کم نه یې په خبر،ستا به هم انډیواله یې اوس هسي ماخطا باسي

دا خبري چي هلک راته وکړې نوباندي شکمن نه بلکي باوري سومه،چي ټوله کیسه په زرغونه کي ده ،هلک ته مي و خندل چي ته هم راخبر سوې؟

هلک راته وویل:

په ډیرو خبر ومه او لیدلي مي وه خو ته مي تر اوسه نه وې لیدلی، خو اوس در خبر سوم چي ته یې هم انډیوال یې.

هلک ته مي وویل:

ته یو داسي وخت را وښیه چي زه او ته دواړه یواځي سره و وینو او په همدې باره کي خبري وکړو؟

هلک راته وویل:

هر څه خبره چي کوې اوس راته و وایه زه بیا نسم درسره لیدلای . ما ورته وویل:

چي صحي ده زه د زرغونې په باره کي ستا څخه یو څو پوښتني کوم هیله کوم چي صحي ځواب راکړې؟

هلک راته وویل:

چي څه صحي ځواب یې غواړې، موږ ټوله ځني په عذاب یوو،ډیر ناولده خلک یې کور ته ځي او راځي،د دوی له خاطره دا ټوله کوڅه ورسره بد نامه ده او خلک په دې کوڅه پسي ډیري خبري

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوي،ته د دوی په باره کي نور زما څخه څه پوښتني کوې؟هغه ده خپله مور يې نه ده باندي خبره چي چيري تللې ده اوګوره له چا سره به تللې وي او زموږ کوريې ورښودلی دی زموږ دکور په بهانه ګوره چيري تللې وي، زموږ کور يې لاهم بدنامه کی، نور نو کومه بله پوښتنه سته چي درته و وايمه.

زه له هلکه څخه ډير و شرميدمه ،کله چي هلک دا خبري راته کولې ما خپل ځان داسي احسا سوی لکه پر اور چي ولاړ يم اوکيسه راته کوي،نو مي دا هلک ته وويل:

يا بله پوښتنه نه کوم بس دغه کفايت کوي تشکر ،ما چي هلک ته تشکر ويل د هلک پلار، هلک ته ورږغ کړی زويه څوک دی او څه غواړي؟

هلک هم ښه بيداره اوچالاکه و،داسي يې نه دي ورته ويلي چي دزرغونې پوښتنه کوي نو يې پلار ته وويل:

ناولده سړی دی کور يې غلط کړی و ما هغه کور ور وښوی کوم چي ځني ورک سوی وو.

پلار يې ورته وويل:

چي په دومره وخت کي دي لا نه دی ور ښولی؟

هلک ورته وويل:

ور ومي ښوی،نو مي هلک ته لاس پورته کي او ځني راغلم کورته، کور ته چي راتلمه په لاره نه پوهيدم ، په ځای کي پرېوتلم د خدای (ج)شکر مي و ايستی چي واده مي ورسره و نسو ، په لږوخت کي يې په دومره کيسو خبر سوم نوري پټي کيسې به يې څومره کړي وي او مور او پلار يې هم درواغ درته ويل، چي د همسايه کره ميلمنه ده، بس خپل تندی مي وټکوئ چي لا به څومره نوري سختۍ و وينې، احمد

(c) ketabton.com: The Digital Library

غریب رښتیا ویل، سمع الله او د زرغونې همسایه هلک، هم نه وه ملامت چي ویل یې زرغونه ډېره چالبازه ده ،نو مي دا تصمیم و نیوی چي صبا به احمد ته ورځمه او له هغه سره به دا ټولي خبري شریکوم، چي هغه په دې کي څه وایي. کله چي سهار سو نو راغلمه د احمد دوکان ته ،احمد چي زه ولیدمه راولاړ سو او په غیږ موسترې مسې سره وکړه،دننه په دوکان کي کښېنستو؛چای یې راته راوړلې او د زرغونې بحث یې راسره را واخیستی، چي څنګه دي کړه کیسه څه معلومات دي تر لاسه کړی که یا؟

ما ورته وویل:

چي دې کیسې خوزه خوار او زار کړی یمه، دومره وخت لاهم نه دی تیر سوی په دومره کیسو یې خبر سومه او ډیر یې و ځورولم،ته به یې څومره ځورولی یې،خیر له زرغونې نه به ګیله نه کوو، له خپل قسمته به ګیله کوو.

احمدراته وویل:

ولي څه کیسه پیښه سوې ده .ما خو په خبر که؟

ما ورته وویل:

که مي کیسه درته وکړه نو زړه او غوږونه به دومره طاقت ونه لري چي وایې وري او و یې زغمي؟

احمد راته وویل:

زه خوپخوالا هم خوار او زارسوی ومه،ښه ده چي نورهم ښه خوار اوزار سم.

ما ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدای(ج) دي مه خواروزار کوه،کيسه داسي ده ،نو مي له سره تر پايه ټوله کيسه ورته وکړه،چي زه او ته لاشکايت هم ځني کوو،چي ولي يې زموږسره داسي وکړل.

کله چي مي احمدته دا کيسه کوله نو ډير زهير سو او ډيره خواپې هم بده سوه، راته وې ويل:

زه پخواهم په دې پوهېدمه چي زرغونه به له کوم بل چا سره هم مينه کوي ،خو ځان ته به مي خپله د لاساپې ورکوله چي داسي کله کيدای سي زه هم زياته مينه ورسره لرم او زرغونه هم زياته مينه راسره کوي او زماشک اوس رښتيا سو، زه هغه وخت لا ورباندي شکمن وم،چي ماته خپله زرغونې ويل چي زه له تاسره ډيره مينه کوم،خو وروسته يې زما مينه هيره کړه او خپل د خاله زوي يې انتخاب کی او اوس يې خپل د خاله زوی هم هير کړی دی او له بل چا سره مينه کوي ،نه پوهيږم د دې ښځه يې هدف څه دی ،دا دی شک مي په يقين بدل سو ما خو په رښتيا مينه ور سره کوله زه نو د دې په دا کيسو څه خبر وم او څه به خبرېدمه، چي تا نه وای راته ويلي ،زما زړه خو له هغه وخته څخه هم خوږين وو او اوس چي دي دا کيسه راته وکړه خو بيا بيخي خوږين سو او دا رښتيا ده چي په ښځه باور کول د ځان تباه کول دي،ښځي څومره مکاري وي،په يوه ساعت کي لس رقمه کيږي په يوه حال نه وي.

ماورته وويل:

چي ر ښتيا هم ښځه د باور کولونه وي، که دي باور په وکی ځان ته دي اور واچوی ، ښه اوس دا راته و وايه څه کوو او څه نه ورسره کوو، ځکه زه او ته دواړه د زرغونې ښکار سوي يو.

احمد راته وويله:

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما خو دا خوښه ده چې له دې نه وروسته به یې پسې ایله کړو ،زه به هم لاس ځني واخلم او ته هم لاس ځني واخله.

ما ورته وویل:

دا خوښه کاردی چي بیخي یې هیره کړو،خو که مو اوس همداسي پرېښوده، نو زما او ستا غوندي به نور ځوانان هم د دې ښکار سي،زما او ستا غوندي نور به هم همداسي په اورکباب کړي،دنوروځوانانو د ښکار ځخه به یې را وګرځو،ځنګه داسي دي نه خوښه.

احمد وویل:

داغسي مي بیخي خوښه ده خو ځنګه به ورسره وکړو چي نورځوانان ددې له ښکاره وساتو.

ماورته وویل:

په دواړوسره به یو پلان ورته جوړ کړو.

احمدراته وویل:

صحي ده نن شپه ته هم یو پلان جوړ کړه او زه به یې هم جوړ کړم،که د هر چا پلان کامیابه وو نوبه هغه پلان تطبیق کړو.

ما هم له احمد سره همدا خبره خوښه کړه او ځني راغلمه کورته ،په کور کې مي چورت له زرغونې سره سو ،چي که دي پسي پرېښوده هم به دي طاقت نه کیږي او که داسي ورسره و نه کړې نور ځوانان به زما او داحمد غوندي خطا باسي او د هغوی ژوند به ور تباه او برباد کړي ،ځکه دا خو د هر چاله ژوند سره لوبي کوي ژوند یوه لوبه ورته ښکاري ،دا یو هسي کار ورته معلومیږي ،بیا مي تیر سوي یادونه راپه زړه سول ، چي ما به دا ویله چي خدایه(ج) ته یې رانصیب کړې، بې زرغونې ژوندکول راته ډیرسخت او ستونزمن دي ،خدایه(ج) زه نور هیڅ

(c) ketabton.com: The Digital Library

له تا څخه نه غواړم مال او دولت نه غواړم ،فقط چي زرغونه مي نصيب سي ،هغه مي مال دولت او هرڅه دي . بيا به يې دا دوکه را ياده سوه،چي خدايه(ج) څنګه زمانه سوه، يو زړه له ميني او محبت او ارمانونو څخه ډک وي او بل زړه له چمبازۍ مکارۍ او فساده،کاشکي خدايه(ج) زرغونې هم لکه ما چي دومره له حده زياته مينه ورسره درلوده اوکوله ،دې هم په پاک زړه راسره مينه او محبت کواى ، څومره خوند به يې کړى واى،ما خو زرغونه ستا څخه خدايه(ج) پردې دنيا څه په هغه دنيا هم خپله همسفره غوښته ، خدايه(ج) بيشکه ستا او د انسان اراده سره يوه نه وي،بيشکه ته تر مور او پلار زياته مهربانه يې ،بس مانو دغه اهــونه اوفريادونه کول خوهيڅ څه په درد نه راته خوړل ، او دا هم ر ښتيا دي چي د چا عمل ته نه بلکي د هغه زړه ته کتل په کار دي،نو مي له ځان سره خپل پلان جوړ کی چي کله احمد هم خپل پلان راته و وايه نو بيا زه هم خپل پلان ورسره شريک کړم ،خير دغه شپه مي ترسهاره هيڅ خوب و نه کی، سهار سو او د احمد دوکان ته ورغلمه ،له سترې مسي وروسته يې راته وويل:

چي ما خو پلان په داسي رقم سره جوړ کړى دى،چي ماښام يې کور ته د انډيوالانو سره ورځمه او په زور يې له کوره را باسمه خپل کور ته يې راولمه او ورته وايمه، چي ولي بې وفا زه خو ستا په اميد تراوسه پوري ناست يم ،ته مي تل ازاره وې او زما توانايي،قدرت او عزت ته وې ،تا ما ته په خپله وويله چي واده به اوس نه کوو يو څو عمر به صبر سو واده خو اسانه دى هر وخت کيږي، او په هغه سر بيره دي نور انډيوالان هم پيدا کړل،ما به تا ته دومره مينه درکړې وه چي هيچا هم نسواى درکولاى،ما څومره تکليفونه په تا ګاللي څومره خوارى مي زغملې څومره مصرفونه مي درباندي کړي او ته له نورو سره هم جوړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوې، زماپه مینه کي څه کمی وو، دا دی اوس مي په زور راوستلې او په زور واده درسره کوم که ستاخوښه وي که نه وي،که ستا رضاوي که نه وي،یو څو عمر به راسره وي وروسته يې طلاقه وم، څومره خواری چي دې پر ماتيري کړي دي ، هغومره خواری به زه وربانديي راولم،ترڅو نور هم عبرت ځني واخلي، ما خو داسي پلان جوړ کړی او زما دانډیوالانو هم داسي راسره خوښه ده ،زما خو دغه پلان دی ایا زما پلان دي خوښ سو؟

ماورته وویل:

چي یاستاپلان مي بیخي نسو خوښ، احمده وروره داسي به نه ورسره کوو،داسي به وکړو چي نن ماښام به زه او ته دواړه ورسو د زرغونې کور ته ،چي ټول سره یوځاي سوو،نو به دا خبره دزرغونې له پلار سره یاده کړو چي دا دی موږ دواړه راغلي یو،په موږ دواړو کي اوس چاته زرغونه ورکوی،زه او ته خو يې نه کوو خو دوی ته به داسي و وایو چي دوی څه وایي،د دوی درواغ به ځان ته معلوم کړو ځکه د درواغو منزل لنډ وي او دد وی په مقصد به پوه سو چي اصلي مقصد يې څه شي دی او بل دا چي په زور هیڅ نه کیږي که و سي هم مزه نه کوي،خلک به بد وایي او له پیغوره به خلاص نسې په نرمۍ په خوشالۍ په خندا به ورته ووایو چي کوم یوه ته يې ورکوې او کوم یو دي له موږدواړو څخه خوښ دی، که څه هم زه ځني تیریم او په کار مي نه ده، هغه مینه يې زما بس ده کوم چي مي مخکي ورسره کوله او هغه مینه به ترمرګه پوري په خپل زړه کي پټه ساتم، مګر وروسته له دې نه مخامخ ورسره مینه نه کوم،نو دغه کاربه ورسره وکړو او دا به هم ورته و وایو چي موږ ستاسو په هرڅه خبر سوي یو،خو دا خبره به هغه وخت ورته کوو چي دوی مو له خپل ټول کارو څخه خبر کړي ،کله چي خبر سوو نوبه ورته و وایو چي پس له دېنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

به بياداسي كار له هيچا سره نه كوي ،نو دغه بيا زما پلان دی څه كه ته څه پكښي واې هغه ستا خوښه ده؟

ما چي احمد ته دا خبري وكړې ،نو احمد شاباسی راکی چي ستا پلان صحي دی، ماښام به دواړه ورسو كه الله(ج) راسره مل و،خو ته به د ماښام ډوډۍ زماسره خورې، وروسته تر ډوډۍ به ورسو.

ما هم نورڅه ونه ويل او ورسره ولاړم،ډوډۍ مي داحمد سره و خوړله او وروسته دواړه روان سولو د زرغونې پرخوا ،کور ته چي يې ور و ورسيدو ،نو دروازه بنده وه احمد ورو ټكوله ، دروازه نظرجان اكا خلاصه كړه ،نظرجان اكا چي احمدوليدی نو ورته و يې ويل: ته، ته او دا ځای، زه پوه سومه چي نظرجان اكا وارخطا سو ،نو زه ورمختته سومه او ستړې مسې مي ورسره وكړه ،وروسته موږ درې سره ولاړلو دننه كورته اوپه خونه كي كښېناستو، د زرغونې مور هم راغله او زرغونه هم راغله له موږ دواړو سره يې ستړې مسې وكړه، زرغونې زما سره ښه ستړې مسې وكړه ،خو د احمد سره يې په مات زړه ستړې مسې وكړه او نظرجان اكا زرغونې ته وويل چي دوی ته ډوډۍ تياره كړه .

ما ورته وويل چي ډوډۍ خو مو خوړلې ده او چای مو نه دي څښلي، چای دي راته راوړي.

زرغونه هم ولاړه په چايو پسي ، ما او احمد ته يې چای راوړلې د زرغونې د لاس چای وې څومره خوند به يې کړی وي،نظرجان اكا احمدته وويل:

دا ډيرعمرتيرسو هيڅ درک دي نه وو ، زموږڅخه خوا بدی سوی وې ؟

احمد ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه هيڅ کله هم له هيچانه نه يم خفه سوی او نه خفه کېږم تاسي خفه سوي واست ،زه خو دورځي په دوکانداری اخته يمه او دشپې له خوا ځخه ډير ستړی ستومانه يم کورته ولاړ سم اوبيده کېږم،احمد نور هم غوښتل چي يو څه ورته ووايي ، نو مي احمد ته ستر ګه و وهله چي کار مه په لره، کوريې ودان نو ده هم نور څه نه ورته وويل صرف دا خبره يې لاورته وکړه چي دکور له خوا راباندي بنديزونه هم وه ، نو په همدې خاطر زه نه راتلمه.

نظرجان اکا ورته وويل:

هو موږ خوارانو ته نو کله څوک وخت پيدا کولای سي چي پوښتنه مو وکړي، دوی دغه پوښتني اوګيلې سره کولاې ، ما احمدته وويل دا ګيلې اوس پرېږده راځه اوس اصلي موضوع ته په ګيلو اوس څه نه جوړيږي.

احمد هم راته وويل:

چي صحي ده موضوع ته ورته شروع کړه.

نو ما هم نظرجان اکاته وويل چي مونږ خو دا دی دواړه راغلو او دواړه درته حاضر يو ،تا راته ويلي وه چي ما خو زرغونه له احمدسره واعده کړې ده،نو اوس زرغونه ته چاته ورکوې؟ ،که يې ماته راکوې نو احمد په ما راضي دی ،که يې احمد ته ورکوې زه ورباندي راضي يم اوکه يې احمد ته ورکړې زه به خوشاله هم سم ځکه ترما دی ډيره مينه ورسره کوي؟

نظرجان اکا وويل:

چي ولي نه تاسي دواړه ښه ځوانان ياست او زما دواړه خوښ ياست زه په تاسو دواړه خوشحاله يم چي زما لور په تاسو کي د هر يوه سي زه ورباندي ډيرخوشحاله يمه ،داچي ته او احمدسره راضي سواست

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاست،نور نو دا خوښه او انتخاب خپله زرغونې ته پرېږدم،ځکه اوس زه تاسي نسم انتخابولي ماخپله واعده پرځای کړه، له احمدسره مي دغه واعده کړې وه چي زرغونه به ستاوي اوزه يې تاته درکوم،اوس چي دواړه راغلي یاست نو انتخاب به دزرغونې او مور يې وي،هر یو چي يې په تاسوکي انتخاب کی هغه ته دي دا دوستي مبارک وي،مخکي زما خوښه وه خو اوس دا خوښه دوی ته پرېږدم .

ماور ته وويل:

دا اختيار ولي اوس دوی ته ورکوې،مخکي به دي هم دا اختياردوی ته ورکوی په دې کي بيا ستا څه مقصد دی چي له خپلي خوښي تېرېــږې او خوښه دوی ته ورکوې؟

ماچي نظرجان اکا ته دا خبري وکړې نو زرغونه راباندي راوغورځيده او راته و يې ويل:

اوس هر څه زما په خوښ دي ځکه زه اوس په هرڅه پوهېدلې يمه،زه نه ستا سره او نه د احمد سره واده کوم،ځکه ما دافيصله کړې ده چي زه بايد د خپل پلار او مور خدمت وکړم ،که زه واده وکړم نو به زما پلار او مور څنګه خپل خدمت په یواځي سره و کولای سي او بل زما عمر لا د واده کولو نه دی، زه تر اوسه لا کوچنی يم او واده کولو ته اماده نه یم،زما اوس په دې سر خلاص سوی دی چي د ځوانۍ او واده کولو د ژوند ډېر توپير سته او د واده په ژوندکي چاته ډېر مسوليتونه وي، چي زه هغه مسوليتونه اوس نسم پرځای کولای او ترڅو چي هغه مسوليتونو ته چمتو شوې نه يم واده نه کوم،واده خو هر وخت کيږي،زرغونه وار په وار جدي کيده،ترڅوخپل پلار او مور ته يې وويل:

چي تاسي ولاړ سی زه د دوی سره ښه پوهېږم تاسي بې غمه پرېوزی،زه له دوی سره نن فيصله کوم اوتاسي به سهار له هر څه نه خبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

سئ ،هغوی هم دواړه ولاړل خپلي خوني ته،موږ درې سره پاته سولو،زرغونې خبري شروع کړې خپل ځان یې سپینوی چي تاسو زه ډیره و ځورولم ،زه مو بې اوره پخه کړمه،پر ما مو ډیر ظلم کړی دی دومره ظلم مو پر ما کړی چي بیخي زه مو بد نامه کړمه او تاسي لکه چي ما بدنامه کوئ،زما په بدنامی پسي مو پایڅې راپورته کړي دي ، بل ښه مو هیڅ نه د ي را رسیدلي،نه یې را رسوي .

ما ورته وویل:

موږ تا نه بدنامه وو ،تا موږ بدنامه کړو او خپل کور کلی دي هم ټول بد نامه کړی،ستا له وجي ټوله کلی بدنامه دی ټوله دنیا در خبره سوې ده ، ته نورموږ ته ځان مه سپینوه نو مي څه چي کیسې له هر چا چي مي اوریدلي وې هغه مي ټولي ورته وکړې ،بیامي ورته وویل:

چي زه خو تر دا اوسه هم ستا په کیسو باور نه کوم او نه مي زړه ته لویږي چي ته به داسي کارونه کوې، موږ ستاسره ظلم نه دی کړی تا له موږ سره ظلم کړی موږ خو هر څه درسره کوله ،مګر تا زموږ مینه او محبت له خاورو سره خاوري کړل.ولي دي داسي کول، اول دي احمد د میني په جال کي بند کی او وروسته دي زه د میني په جال کي بند کړمه او نور به دي څومره ډیر په جال کي بند کړي وي.

بیا احمد ورته وویل:

رښتیا هم تا داسي کارونه کړي دي چي زما عقل یې بیخي نه مني،تا زموږ له ژوند سره لوبي کړي دي ،زموږ مینه یو لوبه درته ښکارید ه،ولي دي داسي راسره کول،ما ستا په خاطر هر کار کوی او ما به دا ویل چي ته هم هر کار را سره کولای سې ځکه زماسره مینه کوې،خو هر څه دي په اوبو را لاهو کړل،زما مینه درته مسخره معلومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوه ،خوزه څه خبروم چي ته به داسي بې وفا يې ،په ظاهره کي خو وفاداره معلومېـــږې خوپه باطن کي....څه درته ووايم.

زرغونې چي زما او احمده څخه دا خبري وا ورېدلې، نو پوه سوه چي زما له هر کاره خبر سوي دي،نو په دې ويلو سره شروع سول ،زه ستاسو هر څه منمه اوهرڅه مي کړي دي ، نن زه تاسو ته د ځان په باره کي مکمل معلومات درکوم، زه منمه زه ستاسو د دواړو ګنهګاره يمه او تاسي ته ملامته يمه، ښه سو چي تاسي راباندي خبر سواست او دا دی اوس دواړه حاضر ياست زه ستاسو په شان شل نور عاشقان هم لرم، په دې خاطر چي د دې کور مشره او کشره زه يمه،ياني ټول د کور ضرورت زه پوره کومه ،ځکه پلار مي سپين ږيرى دى هيڅ کار نه سي کولی او مور مي هم سپين سرې ده د خوارۍ کولو او د بل د مزدورۍ کولو نه ده،نه مي د پلار جايداد سته او نه مي هم د مور کوم جايداد او ستمني سته،نه ورونـه يا داسي خپلوان لرم چي هغه زموږ سره مرسته او همکاري وکړي او مجبوره يمه چي له تا سره د احمد سره او د نورو سره په دغه رقم انډيوالي وکړمه او د کور ضرورت له همدې لاري پوره کړمه ما تاسو ته نسواى ويلاى، چي زه له همدې خاطره ستاسو سره او هم له نورو سره مينه کوم،تيره شپه چي ته راغلی وې، رښتيا هم زه دهمسايه په کور کي نه وم، له يوه بل سړي سره تللې ومه او تر سهاره ورسره ومه سهار چي له هغه ځايه راغلمه ،مور او پلار مي راته وويل چي دی راغلی وو او موږ داسي ورته وويل زه خوشاله سومه چي ته بير ته تللی وې،زه نو خبره نه وم چي ته به دهمسايه کره ور ځې او زما پوښتنه به له دوی څخه کوې، بيا يې احمد ته وويل:

يوه شپه ته هم نابېره زموږ کور ته راغلې موږ په تا نه وو خبر چي ته به راځې، هغه ځوان چي اسدالله نومېدی هغه زما د خاله زوی نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وو ،موږ ټولو درواغ در ته وویل هغه هم زما ستاسو په شان عاشق وو او نور عاشقان هم لرمه، تا غوښتل چي زما سره واده وکړې او هغه هم ډیر ژر،ځکه ته ډیر جدي وې نو موږ ټولو دغه پلان جوړ کی چي اسدالله به زه خپل د خاله زوی کوم او تاته به وایو چي زموږ د ټولو اسدالله خوښ دی او زموږ خپل د خاله زوی هم دی او ما به د خاله زوی ته ورکوي، او ستا زړه مو په دغه رقم سره در ماتوی ،ترڅو زما څخه دي زړه صبر سي او ما پرېږدې او هغسي هم و سول موږ چي څه غوښتل هغه و سول او په خپل کارکي کامیاب سولو زه به تاسو ته خپله ټوله کیسه وکړم چي ولي زه دې کار کولو ته مجبوره سوم، او ولي دا کارکوم اوس خوښې له هغه څخه هم ټوله کیسه تاسوته معلومه ده اوزه به تاسو ته خپله د مجبوری کیسه هم و وایم،څه وجه وه چي دې کارته مجبوره شوم او ولي مي داکار کوی.موږ ډیر بې وسه سوي وو،یوې خواته مو مخ نه گرځیدی حیران وو چي څه وکړو،نومي یوه ورځ پلار دا کلیوالوته وویل:

چي زه ډیرمجبوره او بې وسه سوی یم، که زما سره څه کمک او همکاري وکړی،ځکه زه اوس دکارکولو توان نلرم اونه کار کولای سم،له خیرغوښتلو څخه مي وژغوری،نه مځکه لرم نه جایداد لرم نه مي خپلوان سته،چي له هغوی څخه مرسته و غواړم،نو دخدای(ج) او د هغه درسول (ص) په خاطر زما سره مرسته وکړی، خوهیچا مرسته ورسره و نه کړه او هریوه به ورته ویل کار څنگه نسې کولای ځان مه اچوه هرڅه کولای سې،پلار بېچاره به بیرته نا امیده کورته راغلی،ډیري شپې او ورځې موږ وږي اوتږي تیري کړې ، هیچا مو فریاد نه اوریدی،موږ ټوله به حیران وو چي څه وکړو،یو څو وخت مي مور دهمسایه گانو د کورکالي پریمنځل او د هغوی ختې یې هم کولې او زموږ لپاره به یې یوه گوله ډوډۍ تیاروله،یوه ورځ یې دومره کالي پریمنځلي وه چي بیخي تر

(c) ketabton.com: The Digital Library

دریو ورځو پوري له ځایه نسوای ښوریدای،دومره دوا وي مو وربانديوکړې چي څه پیسې مو درلودې هغه ورباندي ولاړې او ډاکټرانو له درانه کاره څخه منعه کړل چي دروند کار به نه کوې،مورته مو زما او زما د پلار طمعه وه هغه طمعه مو هم ځني وخته،اخیرته پلارمي په بازارکي فقر(خیرات) ټولول شروع کړل،په ټوله ورځ کي به یې چي هغه ډیري پیسې ټولي کړې نو به سل یا یو نیم سل افغانۍ سوې، یو څه موده مو هم په دغه رقم سره ګذاره کوله خوصحي ګذاره مونه کیده،ترڅو ما دا تصمیم و نیوی چي زه هم بایدکاروکړم، هغه وخت زماعمر پنځلس کاله لا نه وو،نو ما هم د مور په شان د همسایګانو د کورکالي او د ختو کار کول شروع کړ، زه نوپیغله وم دا پیغلتوب راته سور اور وو،کنې ما هر کار کولای سوای او ښه په اخلاص مي د هر چا کار کوی ،خو چي هرځای به وم په کورکي به چي وم ،نو ټولو به دا راته ویل چي ته خو پېغله یې ولي دي پلار او مور نه ورکوي په تا خو یې غاړې بندیږي تا خو باید ورکړي،ما به له ځان سره ویل چي زموږ څه حال دی په یوه ګوله ډوډۍ پسي حیران یو او دوی څه غواړي ،دوی به چي ماته دا خبري کولې نو زه به ډیره زهیرېدمه،خو موږ ډیر مجبوره وو د هرچا خبري مي پرځان قبلولې که به یې هر څومره ترخې خبري راته کولې ، ما به هیڅ هم نه ورته ویل چي تاسو نو زما له حاله څه خبریاست، خو د دوی خبري مي پرځان وړلې،مابه ویل چي دوی راڅخه خفه نسي، نو یوه ورځ د پخوا په شان د همسایګانو کورته ورغلمه،دروازه چي مي ور خلاصه کړه ،ګورم چي په دروازه کي د هغه کور سړی ولاړ دی،ماته یې وویل څومره وځنډېدي زه دڅه وخت راهیسي درته منتظر وم.

زه ډیره وبېرېدمه او ورته و مي ویل چي له مخي مي لیري سه،خوده راته وویل ولي لیري سم،زه خو مرسته او همکاري درسره

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوم له دې هره ورځ کاليو پرېمينځلو څخه دي خلاصوم،ما دا ګمان وکی لکه چي رښتيا هم مرسته راسره کوي،ذکات يا خيرات راکوي نوماته يې وويل چي راځه په ماپسي،زه هم ورپسې سومه د کور يوې خوني ته يې بوتلم چي هلته هيڅوک نه و، ،نو جيب ته يې لاس کی او لس زره افغانۍ يې را و ايستلې او راته وې ويل چي دومره زياتي پيسې همېشه درکوم،خو چي زما خبره ومنې.

ماورته وويل:

څه رقم خبره ده.

نو يې زما د عزت د غوښتلو طلب راڅخه وکی. کله چي يې دا راته وويل نو مي پر سترګو توره شپه سوه او و مي ژړل چي ولي داسي راسره کوې. ته نه شرمېږې چي ماته د دغه کار وايې،له خپلي ښځې او کوچنيانو څخه دي و شرمېږه،څلور زامن او دوې لوراني يې درلودی، که هغه خبرسول نو به بيا څه کوې.

خوهغه ظالم راته وويل:

چي هغه نوڅه خبريږي.

ماورته وويل:

چي دغه پيسې په خير او ذکات کي راکړه، ډيري دعاوي به درته کوم،خوهغه زما د دعا وو په کيسه کي نه وو،نفس او شيطان وربانديي زورکړی وو،ما ډيري زاری ورته وکړې چي ته زما عزت په دغه لسو زرو غواړې او زما ژوند را برباده وې،ته زما ژوند او راتلونکي ته نه ګورې،خوزما هيڅ خبره اثرنه ورباندي کوي،ما چي به خپلي بې وزلی او خپلي بې کسی ته او بيا به مي د ده ظالم دالس زرو افغانيوته وکتل،زه خو نو پيسو ته ډيره مجبوره ومه،نومي ورته وويل چي زه دې ته تياره يم چي خپل ټول ژوند راتلونکې او عزت پرتا د لسو زرو افغانيو په بدل کي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خرڅ کړم ،نو د هغه ساعت په اړه به څه درته وه وايم چې څنګه پر ما تير سو ،نه يې زما معصوميت ته وکتله نه يې زما مجبوری ته وکتله،لکه وږي ليوه ته چې په لاس ورغلې وم ،هم هغسي يې زما عزت له خاورو سره خاوري کی او په اخيرکي يې راته وويل ګوره چې څوک در خبر نسي او هيچا ته و نه وايې.

ماورته وويل چاته به نه وايم خو الله (ج)ته به څه ځواب وايې،هغه خو در خبر سو ،دا خبري مي د ژړا په حالت کي ورته وکړي،خو دا ويلو هم پرده ظالم هيڅ اثر نه کوی،نو پيسې يې راکړې او ځني راغلمه کورته ،کورته چې راغلم،مورمي راته وويل ولي دومره وختي راغلې لوري،نن لکه چې د چا کره کارنه وو؟

نومي مورته مخکي له ځواب ورکولو دومره وژړل ،دومره مي وژړل چې همسايګان راباندي خبر سول ،زما ژړا چې مي مور وليده هغې غريبې هم راسره وژړل ،دا خو په دې نه وه خبره چې ما خپل عزت د لسو زرو افغانيو په بدل کي خرڅ کړی دی،ماته يې و ويل:

څه وکړو له هري خوانه لاري راباندي بندي سوې،که هرڅوک هر څه درته و وايي ته به يې زغمې،ته خو زمالور يې ته بايد لويه سينه ولرې،زه په تافخرکوم،چې ستا په شاني لور لرم،ايا بيا ګاونډيانو کوم پيغور درکړی دی؟

ماورته وويل:

چې يا مورکی ! ماته هيچاپيغور نه دی راکړی او نه زه د چا د پيغور په کيسه کي يمه،نن مي مورکي داسي يوکارکړی دی ،چې بيخي درته ويلای نسم ،ما نن د لسوزرو افغانيو په بدل کي خپل عزت،ژوند او راتلونکې پر يو وږي ليوه قربان کړه ،ما خپل عزت د خپلي بې وسی او غريبی له وجي قربان کړه،ما ستاسو نوم او ننبان ته نن په سپکه ستر ګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکتل،زه نور د ژوند کولو حق نلرم،ما مړه کئ موري،زما پلار له دې حاله مه خبروه که خبر سو،زهره به یې و چوي،هغه خو دا پېغور نسي برداشت ولای،دا خبره چي مي ورته وکړه نو بیامو په دواړو دومره په زوره وژړل چه له حده واوښته،مور خوبیخي مهربانه وي پر خپل اولاد یې یوه لحظه درد هم نه پیرزو کیږي،ماته یې وویل:

لوري په دې کي ته څه ملامته یې، دا خو ټول له مجبوری څخه تا کړي دي ،دا خو تا له بې کسی څخه دا کارکړی دی،تا خو د خپل هوس لپاره خپل عزت نه دی قربان کړی،کوم وخت چي ټولي لاري بندي سي او یوې خواته د چا مخ نه اوړي ،نوضرور به یو کار نه یو کار کوي،څوک چي مجبوره سي مړی کوي،غلاوي کوي،ته دي له پلاره څخه بیغمه اوسه،هغه زه پوهومه،موږ په تا فخر او افتخار کوو،چي تا زموږ لپاره خپل عزت قربان کړ،مور چي مي دا راته وویل نو یې بیا ژوند کولو ته امیدواره کړم او هغه نو یووڅ وه چي راباندي تیره سوه،الله(ج) دي زما پر دښمن هم داسي ورځ نه وروليې،په ژوندکي مي هغه تر ټولو ورځو ترخه ورځ وه، پلار مي هم زما له کاره خبر سو،هغه هم لکه زما مورچي راته ویلي وه راته وویل،نو تر ډیره وخته پوري به زه هغه ظالم ته ورتلم پیسې به مي ځني اخیستلې او خپل عزت به مي باندي خرڅوی،ترڅو دا دی تردې ځا یه را ورسېدلم ، ایا په دې کار کولو کي زما ګناه سته؟

زه نه د میني کولو لایقه یمه نه په زړه کي د چا د میني د ساتلو، زه یوه فاحشه ، بدکاره او بد نصیبه یمه، اوس نو تاسي او خدای(ج) سره پرېږدم چي ایا زه په دې کار کولوکي ملامته یمه؟ په دغه ویلو سره یې په زوره زوره وژړل،کله چي ما او احمد د زرغونې دا ترخې خبري وا وریدلې نو موږهم ورسره په ژړا سولو ،دریو سره دومره وژړل

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي بيخي زيات ،وروسته له هغه نه ما په زړه کې وويل چي ولي به مي قسمت او تقدير داسي راسره کول ،ولي به مي مينه داسي کيده،نو له دې بې وفا او ظالمي دنياگۍ څخه ډير په تنگ سومه، چي کاشکي مړ واى دغه حالت خوبه نه راباندي راتلى او نه به مي دا حال ليداى ،خو هيڅ نه کيدل او د احمد په زړه نو نه وم خبر چي څه به يې په زړه کي وه او څه افسوز، ارمان او فرياد به يې کوى،پس له ډيره وخته ټول سره چپ وو،چي زرغونې بيا وژړله او وويل:

زه تاسو ته ډيره ملامته يمه، ما ستاسو سره ډير ظلم کړى دى، اوس که تاسي هره سزا را کوى زه يې د سر په سترگو منمه زه ستاسو گنهگاره او مجريمه يمه ،خوکه زه په دا کار کولو کي ملامته يمه نو تاسي راته ويلاى سئ،ماچي هر کار کړى دى مجبوري راباندي کړى . دمستۍ او د هوسه مي دا کار نه دى کړى.تاسي راته و واياست چي که زما پر ځاى بل څوک وي داسي به وکړي که يا؟

احمد چي د زرغونې دا حال او د اوښکو ډکي سترگي وليدلې نو، ور ولاړ سو او په غيږ کي يې ټينگه ونيوله او ورته و يې ويل:

هر څوک داسي کوي لکه تا چي وکړل، موږ وروسته له دې نه تا هيڅ نه ملامته وو او نه تاته کومه سزا در کوو ،خو يوه دا خبره درته کوم چي تا اول موږ خبر کړي واى، چه زه د پيسو له پاره مينه کوم ،نو موږ به ولي تا ته په زړه کي د ميني کور جوړ وئ، موږ دي تباه کړلو په اوردي و سوځولو،د نورو د ميني کولو دي بې برخي کړلو او هيڅ وخت مودانه غوښتل چي له بل چاسره مينه وکړو،اوس چي دي تر دغه حاله را و رسولو چي دومره ډير غمونه، دردونه، تکليفونه ، خوارۍ مو تيري کړلې او تر دا اوسه په همدې هيله او ارمان يو چي کله به ستا سره د يو ځاى کيدو انتظار ختم او خوبونه به مو په رښتيا بدل سي، که تا په اول

(c) ketabton.com: The Digital Library

کي خبر کړي وای نو به دغه حالت ته هیڅ کله نه رسیدو، نه به غمونه وه نه به فکرونه او نه به له خپله تقدیره ګیله من وو،یوه اوږده ساه یې وکښله او چپ سو.

زه پوه سومه چي ډیر خفه سو، نو دلاسایي مي ورکوله او ورته ومي ویل خبره خو اوس تر دغه ځایه راغلې هیڅ په درد نه خوري زرغونې خو ټول حال راته و وایه، کورېې ودان اوس چي یې هم په رښتیا خبر کړلو،زه له دې نه نوره هیڅ ګیله نه کوم ،هرڅومره خوارۍ چي د دې له لاسه راباندي تیري سوي دي هغه ټولو ته یې نن ځواب ورکی ،په خپله خوله یې وویل چي د مجبورۍ څخه مي دا کار کوی ،هرڅه یې ومنل چي کړي مي دي ،کنې دا د اوس زمانې نجوني خو بیخي ځانو ته ملائیکي وایي چي موږ خو داسي یو... زرغونې خو په خپله خوله اقرار وکی او هرڅه یې و منل له دې وروسته به دواړه د انډیوالۍ او دوستی لاس ور کوو او که چیرې مو کومه مرسته په وسه ورسره پوره وه ورسره کوو به یې، زه او ته دلته هم باید ځانونه نیک بختته وګڼو چي ما او تا یې په شرسره اخته نکړو،نه یې ستا طرف کوی او نه یې زما،ایا ما چي کومي خبري درته وکړې صحي دي که ته کوم بل نظرلرې نو راته و یې وایه ؟

احمد راته وویل:

صحي ده زما هم دغه ستا نظر خوښ دی ،خو زما دغه نن شپه له زرغونې سره اخیري شپه ده زه وروسته له نن شپې څخه بیا نه ورسره وینمه او زما لخوا ورته اجازه ده چي له هرچا سره واده کوي و دي یې کړې زه کار نه په لرم او هره همکاري هم ورسره کومه ، چي دا وایي زه هغسي ورسره کوم ،نور نوڅه ورسره وکړم؟

زرغونې وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

نور څه نه درڅخه غواړم اوس هم خوشاله يمه چي تاسي زما سره همکاري کوی او زما ګناه مو را وبخښله دغه ماته هرڅه دي، ما خو تاسي له هرحاله څخه خبر کړاست، خو چي تاسي په ما نور څوک خبر نه کی،په حقيقت کي څومره بده خبره ده چي بيا ټول ښار بد راپسي وايي او هر چيرې به مي سترګي ټيټي وي او يوه ځای ته به هم نه سم تللای او هر څوک به نفرت راڅخه کوي.

ما ورته وويل:

هيڅوک خپله مينه نه بدنامه وي او نه چا خپله مينه توهين کړې ده او اوس خو موږ ستا ملګري يو،که ښه مو در و نه رسيږي بد خو مو بيخي نه در رسيږي.

احمد هم ورته وويل:

خپله مينه هيڅانه ده بدنامه کړې ته بې غمه اوسه چي له دې رازه به هيڅوک خبر نه سي او نه موږ څوک له دې رازه خبروو،که کوم څوک له موږ څخه خبر سي دا هم زموږ بدنامي ده ستا بدنامي نه ده .

زرغونې وويل:

کور مو ودان زما سره مو ډير ښه کړي،زه ستاسو ښه هيڅکله نه سم هيرولای ،ما ته خو مو هرڅه راکړي دي ،تاسوته دي خدای (ج) در کړي، اوس نو زه ځمه تاسو دواړو ته چای پخوم.

موږ هم اجازه ورکړه او دا ولاړه په چايو پسي زه او احمد پاته سولو،احمد يوه سړه ساه و ايسته ،ما پوښتنه ځني وکړه چي بيا دي کوم څه په زړه سول؟

احمد وويل:

چي هيڅ هم نه دي راپه زړه سوي،خو دا ښه و سول چي د زرغونې له رازه خبر سولو ،يو متل دی چي په دريو شيانو باندي هر وخت

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنگ کيږي،لکه پيسې، مځکه او ښځه ،که تا زه نه وای خبر کړی له دوستۍ به مو دوښمني سوې وای ،زه ستا ښه په هيڅ ډول نه سم ادا کولای.

ما ورته وويل:

چي رښتيا هم داسي خو ده زه بيا له تا نه ډير خوشاله يم ،که تا ما ته خپله کيسه نه وای کړې نو زه به د زرغونې د کارو څخه نه خبريدم، تا زه دې ته مجبوره کړمه چي په زرغونې پسي پوښتـــنـي وکړم او زه او ته دواړه نيک بخته يو چي دوښمني مو په دوستۍ بدله سوه .

احمد وويل:

دا راته و وايه چي ته له نن شپې څخه وروسته څه ورسر ه کوې، پرېږدې يې؟ ورته راځې؟ مينه ورسره کوې؟ نه يې ورسره کوې؟ څه کوې؟

ما ورته وويل:

پاکه مينه خو له نن شپې نه ختمه سوه او نه به د ميني په سترګه بيا ورته ګورم، دوستي ورسره کوم که کوم وخت راياده سوه ورته راځمه او پوښتنه به باندي کوم يوازي يې نو چيري پرېږدم ، خو ته دا راته و وايه خپلو انډيوالانو ته څه وايې هغه خو هم ورته خواشيني دي هغه به څنګه راضي کړې،چي مازرغونه پرې ښوده؟

احمد وويل:

هغوی ته مي پلان جوړ کړی دی، چي ته او زه او هم د زرغونې د خاله زوی ټوله هلته سره يوځای وو، نو مو زرغونې ته وويل چه په موږ کي کوم يو ستا خوښ دی او له چا سره واده کوې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو زرغونې خپل د خاله زوی انتخاب کئ او د خاله زوی یې ماته خپلې ټولي پیسې راکړې کومي چي ماور کړي وې، د خا له زوی یې ډیر ښایسته ، تعلیم یافته او پیسه داره ځوان وو،موږ دواړه هم په هغه خوشاله وو او زرغونه مو په خوشالی ور وبخښله،ځکه تر موږ ډیره مینه هغه له زرغونې سره کوله او زرغونې هم له موږ نه زیاته مینه د خاله د زوی سره کوله، که مي انډیوالانو نه راسره منل نو به بیا تا ور ښیم چي له تا پوښتنه وکړي او ته به هم همداسي ورته و وایې لکه ما چي ورته ویلې وي.

ما ورته وویل:

اوس د درواغو شاهیدي هم راباندي وایې.

احمد راته وویل:

چي ځنگه یې کوې په جنگ او مینه کي هر څه جایز دي،خیر دی زما لپاره دا یوه ناحقه شاهیدي هم و وایه، ځکه که هغوی خبر سول چي داسي کیسه ده او دوی پریښودل نو د ټول عمرلپاره به راڅخه خوابدي سي او بیا به راباندي خاندي او پیغور به راکوي چي ده خو هم مینه کول.

ما ورته وویل:

بیغمه اوسه ما له تا سره مسخرې کولې،دا خو ډیر اسانه کار دی که هر څومره سخت کار وي زه یې درته کومه ،ته له هر څه نه بېغمه اوسه زه هر څه درته سموم زه او ته خو دوستان سولو راځه چي دا دوستي په وروگلوي بدله کړو دا دی د ورورگلوی لاس مي درته نیولی،غواړم چي زه ستا او ته زما ورور سې؟ احمد هم د ورورگلوی لاس راکی ،موږ خپل لاسونه لا نه وه سره ایله کړي، چي زرغونه له چایو سره راغله او و یې ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په نظر لکه چې د لاسونو زور سره معلومو ی؟
مونږ ورته وويل:
چې یا د لاسونو زور نه معلوموو بلکې د ورور ګلوی لاسونه مو سره ورکړل.
زرغونې وويل:
دا خو ډیرښه کار و سو،زه هم دربانديي خوشاله سوم ،د دې خوشالی په زيري کې به چاي درکړم.
احمدورته وويل:
په چايو غاړه راباسې.
ماورته وويل:
د زرغونې خو جلا چای وي ،هر څوک خو داسي چای نسي پخوالی، وروسته زرغونې موږ ته چای رواچولې او راته و يې ویل:
تاسي دواړه دي د همېشه لپاره خوشاله و اوسی ،خو زه له تاسو نه دا پوښتنه کوم، څنګه سره يو ځای سواست او څنګه دلته راغلاست دا عجبه نه ده ؟
ماورته وويل:
چې دا خو ستا د میني زور وو ،چې موږ يې سره يوځای کړو او تر تا پوري يې دلته را وستو او دښمني يې په ورورګلوی را بدله کړه،ستا دي کور ودان وي ، موږ دي له دښمني څخه و ژغورلو.
احمد هم ورته وويل:
چې رښتیا هم ما خو پر تا سر ايښی وو ،ما به دا ويل چې که زرغونه زما څخه پر ته له بل هر چا سره واده وکړي زه به هغه وژنم ،که بندي کیږم ، که اعدامیږم او که له وطنه ورکیږم ،خو د ځان پروا مي نه کول ځکه چې هیله مي درلودله چې ته فقط اوفقط زما سې پر بل چا مي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه پيرزو کېدي،خو هغه خوبونه مي رښتيا نه سول چي درته ليدلي مي وه،خير هر څه په اوبو لاهو سول، اوس يو څه رانږدې سه چي زړه مي درباندي تکيه سي ،ځکه نن مي اخيري شپه ده درسره ،بيا نه راځمه او نه بيا درسره وينم .

زرغونې ورته وويل:

چي داسي به نه راسره کوې، ما به يوائي هيڅکله هم نه پرېږدې، که په هفته کي نسې راتلای نو په مياشت کي خو يوه شپه حتماً راځه .

احمد ورته وويل:

فکر نه کوم چي بيا به درته راسم،نو يې د يو څو دقيقو لپاره زرغونه په غيږ کي ټينګه ونيول.

وروسته يې ورته وويل:

که وروسته له دې نه مړ هم سم هيڅ پروا نه کوي ، شکر خدايه(ج)چي خپله مينه مي په خپله سينه کي تر اوسه کلکه ساتلې وه او له دې نه وروسته به يې هم په خپله سينه کي ساتم.

وروسته يې زرغونې ته وويل:

ماته ځای را واچوه زه بيديږم خوب راځي، تاسي پوه سه او کار مو.

زرغونې هم ځای ور وا چوی او احمد بيده سو ، زه او زرغونه پاته سولو.

ما په مسخره سره ورته وويل:

ماته خوب راغی ماته هم ځای را واچوه.

زرغونې و خندل او و يې ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

احمد ته خو خوب ورتلی چي بیده سو،ته خو بیخي نسې راڅخه بیدېدلای.

ما ورته وویل:

خوب راغی له خوب سره خو نه کیږي څه ورسره وکړم،ځای را واچوه په ځای کي به خبري سره کوو.

زرغونې هم ماته ځای واچوی، زه په ځای کي پرېوتلم او زرغونه مي له څنګ سره کښېنسته.

ما ورته وویل:

چي ته هم دلته پرېوزه .

زرغونې وویل:

که درسره پرېوتلم خو ب به راسي، زه دي له څنګه سره کښېنم او خبري درسره کوم.

ماورته وویل:

ښه نو یو کیسه راته وکړه زه به درته غوږ سم.

زرغونې راته وویل:

احمد خو بیا نه راځي ،ته خوبه حتماً راځې ما به یواځي نه پریږدې ،په هفته کي یا په میاشت کي خو باید راسې.

ما ورته وویل:

زه دي یواځي هیڅکله نه پرېږدم ،خامخا پوښتنه درباندي کوم ته بې غمه اوسه،تر سهاره پوري ښه خوږ باندار وکړی، شپه مو په خبرو باندي تیره کړه سهار لمر لانه وو را ختلی، چي احمد هم راکښېنستی او و یې ویل:

تر اوسه نه یاست بیده سوي؟

ما ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

داغه دی چې همدا اوس راکښېنستو.
احمد راته وویل:
ما خطا باسې، ستاسو خوښه ده ،زرغونې ته یې وویل:
زه نو درڅخه ځمه ما ته اجازه راکړه.
زرغونې ورته وویل:
چای خو وڅښه بیا ولاړ سه.
احمد بهانه ورته وکړه ،چې نن مي له انډیوالانوسره وعده کړې ده ،چې چای به په دوکان کي یو ځای سره څښو،په همدې خاطر ځمه کنې ستا چای خو په میلون ارزي ،نو همدا یې ورته وویل او ولاړی.
زرغونې ما ته وویل:
زه ځمه چای تیاروم خو چې ته ولاړ نه سې..
ما هم ورته وویل:
چې زه نه ځمه چای درسره څښمه بیا که تلم نو به ولاړ سم،خو ستا بې اجازې هیڅکله هم نه ځمه،چې ته خوشاله .
زرغونه وویل:
خوشاله یم چې پاته سې،زه ځمه دستي چای راوړم،نو زرغونه ولاړه په چایو پسي، مور او پلار یې راغلل او زما څخه یې د احمد پوښتنه وکړه، چې احمدڅه سو خوابدی سو چې تللی دی؟
ماورته وویل:
چې یا خوابدی نه وو خوشاله وو،زرغونې مور ته ټوله کیسه وکړه او له هر څه یې خبر کړو، ما چې دا کیسه نظر جان اکا اوښځې ته یې وکړه دواړه شرمنده سول او هیڅ بړغ یې نه وکړی او نه یې بله پوښتنه کړې ده. مانظرجان اکا ته وویل:
چې تاسي دومره مجبوره واست نو به مو موږ پخوا لا خبرولو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظرجان اکا وویل:

دا کار زرغونې نه راسره خوښوی ،چې موږ تاسو ته کیسه و کړو او له هر څه مو خبر کړو،موږ ته به چې زرغونې هرڅه وویله موږ به هماغسي کول او موږ ته به یې ویل چي زه یې بیا خپله خبروم ،تاسي یې له خبرولو خلاص یاست،هر مسئولیت یې زما په غاړه ،هرڅه که پیښ سول زه یې بیا مسئوله یم،نو موږ په همدې خاطر تاسو ته څه نه ویل ،که نه ما په څو واري ورته ویلي دي چي که دوی خبر سي،سبا به لوی فساد ځني جوړ سي ،خو زرغونې به ویله فساد به ماته جوړوي تاسو ته نه، نو موږ به هم زرغونه خپل کار ته پرېښوده، تر څو خپله زرغونې درته په خپله خوله کیسه وکړه او خدای(ج) دي وکړي چي زما څخه خفه نسئ،اوس خو داسي وخت راغلی دی چي پیسې و نه لرې هیڅوک دي نه پېژني نه یوه ګوله ډوډۍ څوک در کوي، موږ نه خپلوان لرو نه قریبان او نه هم د کومک کولو لپاره کوم داسي څوک چي زموږ پر بې وسی او مجبوری باندي یې زړه وسوځي او مرسته راسره و کړي ،ما چي په خپلو لاسو د ماښام ډوډۍ پیدا کولای سوای،ما به هیڅ کله هم زرغونې ته دا اجازه نه وای ور کړې،ځکه د هیچا ضمیر دا نسي منلای چي په داسي کار دي د چا له ژوندسره لوبي وکړي او خپله ګېډه دي ځني واخلي او بیا یې پر سپیره ډاګ پریږدي ،نو چي مجبوره نه وای هیڅکله هم داسي نه پېښیده، هیڅ نه کیده یوې خواته مومخ نه ګرځیدی، کاشکي مو یو زوی درلودای چي یوه ګوله ډوډۍ یې را پیدا کولای،نظر جان اکا وار په وار جدي کیدی او غوښتل یې چي له خپلې بې وسی څخه نور هم څه و وایي،نو زه یې په خبرو کي ور ولوېدمه ماورته وویل:

چي یا نظرجان اکا داسي نه ده دا هر څه تاسو له مجبوری څخه کړي دي،ته خوا مه بدوه مه چورت وهه هر څه به اسانه سي، نو مي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظرجان اکا راضي کی چه غم مه کوه خدای(ج) خو مهربانه دی ناره به مو واوري،مور په همدې خبرو اخته وو چي زرغونې چای راوړلې، چای مي له دوی سره و څښلې او ځني رخصت سوم ،خپل کور ته راغلم تر یوه ساعته کور وم وروسته را و وتلم بازار ته، په لاره کي د زرغونې دا بې وسي او مجبوري را یاده سوه،په چورتو کي غرق سومه، چي څومره بې وسي او غریبي ورباندي راغلې ده څومره د غربت شپې ورباندي سبا سوي دي،زړه مي په کباب کباب سو او د دې هغه معصومیت هم را یاد سو چي هغه ظالم ته یې څومره زاری کړي وې،خو هغه یې خبري نه وې اوریدلي،افسوس افسوس مي له خولې و وتی چي خدایه(ج) کاشکي دي د دې دنیا ټوله ظالمان پر دې دنیا لا په اورسوځولي وای،کاشکي ټولو انسانانو مهربانه او د شفقت څخه ډک زړونه درلودلای،کاشکي هریو یو له بله قربانیدلای،کاشکي دي خدایه(ج) شیطان لعین پردنیا نه وای پیداکړی، ولي به دومره ظلم او ستم له چاسره کېدلای،خوله ځان سره مي وویل چي خدای تعالیٰ(ج) په خپلو کارو ښه پوهیږي،له بازاره مي دکور سودا راوړه کورته ،په کورکي بیا د زرغونې مینه اود دې بې وسي رایاده سوه ،نومي پرځان درودونه چوپ کړل چي خدایه(ج)نورله هغې څخه صبر راکړه.په دې کي درې ورځي و وتلې چي ما احمد نه وو لیدلی غوښتل مي چي ورسرهووینم ،نو دوکان ته یې ورغلمه ، احمد چي زه ولیدمه نو ډیر خوشاله سو ،ستړې مسې مو سره وکړه ، په دوکان کي یې چای تیاري پرتې وې چای مي هم ورسره وڅښلې او د زرغونې بحث مي ورته را واخستی چي څنګه اوس دي په یادو کي درګرځي که دي هیره کړه؟

احمد راته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما همیشه یوه خبره ده ،په هغه شپه مي درته وویل چي بیا یې هیڅ نه یادوم، له هغې شپې راهیسته مي بیا د هغې نوم هم پر خوله نه دی اخیستی ،ښه اوس یې ته مه رایادوه.

بیا یې وویل:

نوې واوره.

ما ورته وویل:

لکه چي نوی زیری دی ژر یې راته و وایه.

احمدراته وویل:

رښتیا هم چي نوی زیری دی،ما ته خو زما کورنۍ زما د کوزدې له پاره ځای پیداکړی دی ، ټول کار خلاص سوی هم دی سبا ته انشاالله زما ستن او تار راوړي او ته دي اوس لا خبر یې چي سبا شپې ته د ملګرو سره ورسې ګوره چي پاته نه سې، زما په خوشالۍ کي باید ته هم ګډون وکړې.

ما ورته وویل:

چي دا خو بیخي ډیر ښه کار سوی دی خدای(ج) دي سره و رسوي، زه ستاسو کورته حتماً درځمه ،که تا راته ویلي هم نه وای زه درتلم.

احمد راته وویل:

چي که که ښه کار دی، نو ته هم دغه ښه کاروکړه .

ما ورته وویل:

رښتیا وایي، وبه یې کړم خو زما څخه تا وار له مخه کی،خیر خدای(ج) مهربانه دی، نو مي په دوکان کي مبارکي ورکړه،چي اوس دي لا درمبارک وي.

احمد راته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

کور دي ودان خدای دي (ج) ستا بخت هم خلاص کړي،خدای(ج) دي ستا په زړه يو ښه ځای په نصيب کړه.

ماورته وويل:

رښتيا هم چي د نصيب خبري دي،خوپه دې کي موګـتېه سوه چي زرغونه مو په نصيب نه سوه.

احمد راته وويل:

رښتيا هم کوم څوک چي مي دځان لپاره خپل نصيب ګڼلی وو هغه مي نصيب نسو او په خير راته تمام سو،خير پخواني يادونه به هيروو.

ما ورته وويل:

داهم د الله(ج) يو احسان وو پر ما او تا چي له زرغونې څخه يې و ساتلو، ته اوس دا راته و وايه څه شي ته ضرورت سته،چي زه يې سره برابر کړم.

احمد راته وويل:

هيڅ شي ته ضرورت نسته هر څه برابر دي ،بس چي ته راسې دا راته هر څه دي.

ما هم هغه ته وعده ورکړه چي خامخا درځم ، وروسته تر هغه مي د احمد څخه رخصت واخستی او له دوکانه يې را و وتلم،سيده راغلم د يو ګل فروش دوکان ته،يوه دانه ښايسته د غاړي ګل مي د احمد د کوزدې د مبارکی لپاره او هم يوه کڅوړه چاکليټ واخيستل او کورته مي له ځان سره رواړل ،نو په دا سبا ماځيګر ورغلمه د احمد کور ته،هلته مي احمد وليدی د دوهم ځل لپاره مي بيا مبارکي ورکړه او ګل مي هم په غاړه کي ور واچوی، چاکليټ مي ورباندي وپاشل،بيا مي ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

له خدایه(ج) همیشه خوشاله ژوند در ته غواړم.

احمد هم مننه راڅخه وکړه،په رښتیا هم چي ډیره ښه میله یې جوړه کړې وه ښه ډولونه او د ښایسته ځوانانو اتڼونه ول ،ښه ډوډۍ یې هم ټولو میلمنوته ورکړه ،د ډوډۍ ورکولو پر وخت ما غوښتل چي مرسته ورسره وکړم،خو احمد پرې نه ښودم او ویل یې چي د مرستي خلک ډېر دي ،نو ما هم دومره ډېره ډوډۍ و خوړله چي توبه ، وروسته له ډوډۍ هم میله تازه وه،ډېر سات مي تیر سو او د شپې ناوخته و چي له احمد څخه مي د تللو رخصت واخستی.

احمد راته وویل:

خدای(ج) دي ستا د کوزدې شپه هم راباندي و ویني، چي هرڅومره ژر کیږي ته هم بایدکوزده وکړې ،د راتګه دي مننه،ډېر خوشاله سوم چي راغلې .

ما ورته وویل:

چي یار هغه وي چي په ښه ورځ درسره خوشاله او په بده ورځ درسره غمګین وي، ته خو زما ورور یې ولي به نه درته راتلمه،نو کور ته راغلمه تر څلورو ورځو مي بیا حال نه وو باندي،یوه ورځ بیا بازار ته ولاړم د احمد دوکان ته هم ور وګرځېدم هلته مي له احمد څخه د کوزدې په باره کي پوښتنه وکړه چي څه حال دي دی.خوشاله یې ؟

احمد راته وویل:

ډېر خوشاله یم او ډیرښه احساسوم ،له خدایه(ج) راضي یم خدای(ج) دي هر ځوان ته داسي ژوند ور په نصیب کړي،تر اوسه مي واده نه دی کړی دومره خوشالي احساسوم چي په کالوکي نه ځایږم، ښه ته دا راته و وایه ته ولي کوزده نه کوې ؟

ما ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا خو د نصیب کار دی ،خدای(ج) خو مهربانه دی زما نصیب به هم له کوزدې سره و سي،یاره هرڅه په نصیب پوري اړه لري.

احمد راته وویل :

خدای(ج) خو بیشکه چې مهربانه دی خو که ته هم یو څه کوښښ وکړې،خدای(ج) خپلوبنده ګانو ته وایې تاسو حرکت کوی زه به برکت کوم مګر د خیر پر لاره ،حرکت کول پر موږ دي او برکت د خدای(ج)له طرفه دی.

ما ورته وویل:

زه به هم له نن نه وروسته کوښښ کوم ،دا یې زما ستا سره وعده.

احمد وویل:

وو نو چې کوښښ وکړې او هېر یې نکړې.ما هم اطمینان ورکی چې ستا هره خبره منمه ، د احمد له دوکانه راغلمه کور ته، کور مي مور پوښتنه راڅخه وکړه چې ولي دومره ناوخته راغلې چیري تللی وې؟

ما ورته وویل:

یو انډیوال مي کوزده کړې وه د هغه د مبارکی لپاره ورغلی وم پوښتنه مي پر کول .

نو مور مي راته وویل:

زویه ستا هم د کوزدې کولو وخت دی،پلار دي هم راته ویلي وه چې ته له ده سره مشوره وکړه ،کچیري یې خپله یو ځای خوښ کړی وي نو به په مرکه ور سو او که دي خپله ځای نه وي خوښ کړی بیا به یې موږ درته و ګورو،نو زویه که دي خپل د خوښي ځای وي او غواړې یې نو موږ ته و وایه،چې سره وې رسوو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما هم له ځان سره ویل:

چي نور نو بس ده ،تر څو پوري به د لیونو په شاني ګرځې،اوس دي لا د ځوانۍ وخت دی،نو یو فارسي بیت رایاد سو هغه چي وایي:

لذت زنـدګی یازن بـود یا دنـدان
اګراین دونبوددنیـا سـرت زنـدان

له خپلي مور څخه ډیر خوشاله سوم چي ماته یې دا وویل چي که تا خپله یو ځای انتخاب کړی وي نو راته و وایه.بعضي پلرونه او مورګاني ظالمان سته چي د چا خوښي ته نه ګوري او نه پوښتنه ځني کوي.چي ستا یو ځای خوښ دی نه دی.بس په خپله یې ور غواړي که خوشاله وو که نه وو.بیا سر نه پسي ګرځوي.د دې غم یې وي چي فقط واده ور ته وکړي او د دوی غاړي خلاصي سي نور یې د دې پروا نه وي ور سره چي په راتلونکي کي به مو اولاد خوشاله وي یا نه وي.دا خو هري مور ته په کار ده چي د خپل اولاد د ټول ژوند خوشالۍ په نظر کي و نیسي ځکه دا خو د ټول عمر کاروي.تلوار پکښي ضرور نه دی او نه د تلواري کاردی.

نو مي خپلي مور ته وویل:

صحي ده ما ته تر ماښامه وخت راکړه ماښام تاسو ته خبر درکوم .

مور مي هم راته وویل:

چي ماښام حتماً راته و وایه.

ماښام چي له ځان سره هر ځای خوښ کړم بیا خوند نه راکوي ،په زړه کي مي یو رقم وام پیداسي او وایم کیدای سي چي د زرغونې په شان دا هم هغسي وي ،هکي حیران پاته ومه چي څوک

(c) ketabton.com: The Digital Library

انتخاب کړم،تر څو چې خپله د خاله لور مي خوښه کړه ځکه د هغې خوی او کردار او هرڅه راته معلوم وه، هغه مي ځان ته انتخاب کړه ،چې مور ته به وایم چې فرزانه مي خوښه ده ، ځکه چې هر څوک باید د خوښې ځای و کړي،په دې خاطر چې بیا نه بدلیږي نه خرڅیږي او نه چا ته ورکول کیږي، د ټول عمر کار وي ،که ور سره خوشاله وې،نو دنیا درته جنت سوه او که ورسره خپه یا پرېشانه وې نو دنیا درباندي دوږخ سوه،ماښام مي مور بیا پوښتنه راڅخه وکړه چې کوم ځای دي انتخاب کی؟

ما ورته وویل:

ستا خورزه مي انتخاب کړه .

ماچي کله فرزانه ور وښوده نو مور مي د ډیري خوشالی څخه راته وویل:

فرزانه ښیې، دا خو بیخي ښه کار و سو ته نور بېغمه اوسه سهار زه خپله ورځمه دا خو بیخي رسېدلی کار و بوله .

ما نو دوی پرېښودل او کارېې ،سهار مي مور او پلار دواړه په مرکه زما د خاله کور ته ورغلل ، هغوی هم څه نه دي پکښې ویلي ورسره هوکړې یې وه ،نو یې زما ستن او تار ځني راوړل،زه کور ومه په خونه کي هلته خوني ته مي مور او پلار دواړه راغلل او مبارکي یې راکړه ،کله چې دوی مبارکي راکول نو زما ټول بدن په خولو لوند خیشت سو،یو قسم ته ناولده حال راباندي راغللی چې بیخي سې زه احساس بیخي بیانه ولای نه سم اوتر تا ثر لاندي هم راغلم ،مور مي راته ویل:

زویه ډیر نیک بخته یې چې داسي ژر دي نصیب خلاص سو.

ما له خپل ځان سره وویل :

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي ستاسو په فکر زه نیک بخته یم خو له ما نه به بل بد بخته نه وي ،کاشکي مي د زرغونې پاکه مینه همداسي په نصیب سوې وای،نو به زه هغه وخت نیک بخته وم ،دوی ته نو څه معلوم وه چي زما په زړه کي کوم ارمان وو مخکي لا هم د خاوروسره خاوري سو، نور بحث مي ورسره و نه کی،له کوره را و وتلمه ،راغلم سیده د احمد دوکان ته ،هغه مي خبر کی چي زما نصیب هم خلاص سو ستا دعا قبوله سوه.

کله چي مي احمد ته دا وویل هغه دستي یوه خلطه چاکلیټ راباندي وپاشل مبارکي یې راکړه او بې حده ډیر خوشاله سو،بیا مي د ماښام د راتللو بلنه ورکړه چي د ملګرو سره راسه.

احمدراته وویل:

بیخي درځمه .

نو له احمده څخه راغلمه د زرغونې کور ته، زرغونه مي هم خبره کړه او د ماښام لپاره مي بلنه ورکړه .هغه هم ډیره خوشاله سوه او راته و یې ویل:

ښه سو چي ستا سو نصیبونه خلاص سول، احمد نا ځوانه خو خبره کړې لا نه یم .

ما ورته وویل:

چي وو دا خو ستا برکت وو که تا موږ ته ټول حال نه و ویلی،نو تر او سه به نه زما او نه هم د احمد نصیب خلاص سوی وای،ستا په امید به دواړه ناست وو.

زرغونې وویل:

رښتیاهم دا ټول ظلم پر تاسو ما کړی دی ،کاشکي مي هغه وخت خبر کړي واست.

ماورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي پخواني يادونه پسي پرېږده،اوس يې مه را ياده وه،مابښام له خيره ته او مور دي راشي .

زرغونې وويل:

چي که درغلو ستا مور به څه وايي چي دا ناولده څوک دي او چا راغوښتي دي .

ما ورته وويل:

زما مور ستاغوندي شکي نه ده چي پر چا شک و کړي، چي هر څومره ډيری ښځې وي هغه خوشاليږي او نه د چا پوښتنه کوي چي چا خبره کړې يې . زرغونې نه غوښتله چي راسي ،خو ما ډيره مجبور کړه چي که رانغلې بيا زه هم نه درته راځم،مور دي هم راوله او ته هم راسه چي سات دي تير سي، نو يې را سره و منله چي حتماً درځم، د زرغونې له کوره راغلم کورته،کور مي هم ټول خپلوان راغلي وه او ټولو مبارکي راکړه او د مابښام د ډوډۍ او ميلې تصميم مي و نيوی،مابښام ته ټول ميلمانه راغلل احمد هم د ملګرو سره راغلی وو ، زه له ټولو سره مصروف وم او هغه ملګرو کوم چي مبارکي نه وه راکړې هغو هم مبارکي راکول،د ډوډۍ وخت شروع سو او د ټولو ميلمانو ښه عزت و سو،لنډه دا چي تر يوولسو بجو پوري ميله تازه وه، وروسته تر هغه احمد د تللو اجازه راڅخه و غوښته،چي ما ته اجازه راکه چي ولاړ سو. ما ورته وويل دلته بيده سه اوس ډير ناوخته دی سهار به ولاړسې.

احمد راته وويل:

ناوخته نه دی چي کورته ولاړسو ښه به وي ،ما هم اجازه ورکړه او دوی ولاړل، پاته ميلمانه چي و هغه هم ولاړل،زه نو تر

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوولسوبجو پوري يواځي ومه،بيا يې کور ته ور و غوښتمه چي راسه،کور ته ورغلمه ګوته يې را سره کړه او اجازه يې راکړه چي اوس خلاص يې او هر ځای چي دي زړه غواړي تللای سي .زه هم ډيرستړي سوی وم نو د خوب لپاره مي ځای برابر کئ او بيده سوم. سهار ناوخته وو چي مور مي راکښېنولم او راته وويل:

په دغه شپه زوم ته له خوشالۍ خوب نه ورځي او ته تر دغه وخته بيده يې .

ما ورته وويل:

په زومانو کي خو فرق وي.

بيا يې پوښتنه راڅخه وکړه ډير خوشاله معلومېږې په رښتيا هم خوشاله يې ؟

ماورته وويل:

ولي به نه يم خوشاله، ستا خورزه مي په نصيب سوه.دا د خوشالۍ ځای نه دی.

بيا يې راته وويل:

مازي ما خوشاله کوې خير اوس کښېنه چای مي در ته تياري کړي.

ما ورته وويل:

موري ستا له حقه به څه کوم،زه هم راکښېنستمه چای مي په کور کي و څښلې او د احمد پرخوا ور روان سوم ،احمد نو دومره پر راګران سو چي زه به کوم وخت خلاص سوم نو حتماً به مي له احمد سره ليدل،هغه يو زړه شريکه د ښه خوی او ښه کردار خاوند وو،بيخي مي مينه ورسره پيدا سوه ،دوکان ته يې ورغلمه دی هم په دوکان کي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وو،سترې مسې مو سره وکړه او بیا یې مبارکي راکړه ،ما هم مننه ځني وکړه، بیا یې راته وویل:

انډیوالان مي غواړي چي مزاري شریفي ته سفر وکړو د ګلي سرخ د میلې له پاره،ما هم ورسره و منله چي ستا سو کار او ستاسو خوښه ده هر چیري چي ځی زه درته اماده یم،نو سبا له خیره سره ځو، ته هم راسره ولاړ سه کچیري وخت لرې ښه سات به مو تیرسي.

ماورته وویل:

دا واري خو نسم درسره تللای،په دې خاطر چي ډیر کارونه لرم دا ځل مي تاسي معاف کړی بل وارته که هرځای تللاست حتماً درسره ځم.

احمدراته وویل:

کومه خبره نه ده صحي ده چي خلاص نه یې ،نو موږ هم نور نه در ته ټینګیږو.

نو مي له احمد او انډیوالانو سره د خدای پاماني وکړه ،چي تاسو ته ښه سفر غواړم په خیر ولاړ سی، خو هلته به ډیري دعاوي راته کوی،له دوی څخه را رخصت سوم.

احمد او ملګري یې په دا سهار روان سول د مزاري شریف پر لور ، پوره اته ورځي ووتلې چي ما په دوی هیڅ حال او احوال نه درلودی او نه په خبروم چي څنګه به وي، په دا لسمه ورځ لس بجې به وې کور ناست وم، چي دروازه ډیر په تلوار وټکېده، زه ور ولاړ سوم چي خدایه(ج) خیر،دروازې ته چي ورغلم ګورم چي احمد دی،ډیر وارخطا وو او د مخ رنګ یې تغیر کړی وو ، سترې مسې مي ورسره وکړه چي خیر خوبه وي ولي داسي وارخطا یې؟ څه کیسه ده څه پیښ سوې ده ؟

احمد راته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

غټه پېښه سوې ده ته راځه په هر څه به خبر سې .
ما ورته وويل:
اوس مي په خبر کړه .
احمد راته وويل:
سمع الله په حق رسيدلی دی .
زه ډېر وارخطا سوم چي ولي او څنګه ؟
احمد وويل:
اوس يې د ويلو وخت نه دی، وروسته دي له هر څه خبروم،اوس يې بايد د فن(پټ)کړو او د پټېدو غم يې و خورو.
زه هم ورسره روان سوم او راغلم د احمد د کلي مسجد ته، که ګورم چي سمع الله پر چار پايي باندي پروت دی،سپينه روجايي باندي هواره ده، روجايي مي د سمع الله د مخه ايسته کړه ،داسي تک ژړ سوی و لکه نارنج، ډېره خوا مي باندې بده سوه غوښتل مي چي په زوره و ژاړم،خو همت مي له لاسه ور نه کی ځان مي ټينګ کی،د سمع الله په چورتو کي ورک ومه، چي د مسجد امام(ملا) يو سپين ږيری امام وو،زما پر اوږه يې لاس کښېښوی او راته و يې ويل:
ځوانه !چي خدای(ج) په تقدير کي څه ليکلي وي هغه به کيږي ،هيڅ څوک يې په اراده کي تغير نسي را وستلای او نه يې څوک په کار کي مداخله کولای سي،غم مه کوه د غم پرځای دعا ورته وکړه،درودونه باندي و وايه او د ده اروا ته يې ور وبخښه ،هم به خدای(ج) درنه خوشاله وي هم د خدای رسول(ص) ،مرګ خو حق دی هيڅوک ژوندي نه پاته کيږي، د اسلام ستر پغمبر(ص) وايي،په تاسو کي دا دوه کارونه د کافرانو دي، يو په يو قوم پسي بد ويل او بل په مړي پسي ژړل،غمونه پرېږده راځی چي د مړي د غسل کار برابر کړو، زه هم د

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسجد د ملا خبرو متاثره کړم را ولاړ سوم ،چې رښتیا هم مرگ خو حق دی، سمع الله مو په څلورو نفرو را واخستی غسل خانې ته ، دمسجد ملا غسل ورکئ او په کفن کي يې و پېچی او د سمع الله جنازه مو له مسجده راوړه هديرې ته،په هديره کي مو لمونځ ورکئ او خاورو ته مو و سپاری،وروسته بيا ما احمد او ملګري يې راوستل خپل کورته،کورته چي راغلو پوره شپږ بجې وې ، دوی ډير ستړي او غمو ځپلي وه ،لومړی بيده سول، تر څو ساعتو خوب وروسته بيا راکښېنستل، بيا مي له احمده پوښتنه وکړه ،چي اوس خو کيسه راته وکړه څنګه په حق ورسيدی؟

احمد غريب راته وويل:

کله چي مو له دې ځايه حرکت وکی ،ترهغه ځايه مو ډير سات تير وو او ډير خوشاله وو ښه منظرې،ښاسته ځايونه او تاريخي ابدات مو تر هغه ځايه ليدل،هلته نو دومره انسانان راغلي وه چي بيخي ځای نه وو،د سخي صاحب(ع) او هم د نورو ښه شخصيتونو زيارت مو هم وکئ، بيخي ډير سات مو تير سو،کله چي مو بيرته د کور پر خوا حرکت را و کی، تر سالنګه په ښه خوشالي را و رسيد و،تر دريو تونلونو لا را تير سوو،هلته هوا ډيره سړه وه واوره اوريده او ډيره پرته هم وه سړکونه هم يخ سوي وه، د موټرانو بيروبار ډير و. څلورم تونل ته چي را و رسيدو،موټران په کتار ولاړ دي،بيخي ترافيک جام دي،موږ هم خپل موټر چي سراچه موټر راسره وو،تر نورو موټروانو شاته و دروی، لاره بنده وه پوره درې ساعته مو انتظار وکئ. تر څو د سمع الله نفس تنګ سو او له موټره راشوه سو.

ما ورته وويل:

چي چيري مه ځه داسي نه وي سره ورک سو ،دا خو ناولده ځای دی بيا به سره پيداکولي نسو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو سمع الله راته وویل:

نفس مي بیخي تنګ سو، زه ځمه ګورمه چي ولي لاره بنده ده بیر ته دستي راځم،دا یې مو‌ږ ته وویل او ولاړی ،تر یوه ساعت لا ډیر وخت تیر سو،چي د سمع الله درک معلوم نسو،موږ ټول ډیر وارخطا سوو چي ولي دومره وځنډېدی،اخیر ما له دا نورو ملګرو سره مشوره وکړه چي زه به پسي ور سم ،هغوی راته وویل:

داسي نه وي ته هم پسي ورک سې.

ماور ته وویل:

یا زه نه ځنډېږم دستي راځمه.نو زه هم پسي ور روان سولم تر ډیره ځایه راغلم،ګورم چي ډیر خلک سره راټول سوي دي زه هم ورغلمه د خلکو منځ ته ،له یوه نه مي پوښتنه وکړه چي دا څه کیسه ده چي دومره خلک سره راټول سوي دي؟

هغه راته وویل:

واوره را ښویدلې ده،لاري یې بندي کړي دي او ډیر خلک هم تر لاندي سوي دي،اوس دا نور خلک کوښــښ کوي چي لاره خلاصه او مړي له واوري څخه را و باسي .

ما ته چي یې د واوري د ښویدو وویل زړه مي په زوره زوره و درېدی،ماویل داسي نه وي چي سمع الله پکښي کي وي نو به څه کوم،نور هم مخته ورغلم هر څومره چي مي یوې خوا بله خوا کتل سمع الله مي په سترګو نه سو،تر څو هغه خلکو ته ورغلم چي دا مړي یې له واوري راکښل،ما هم له دوی سره مرسته شروع کړه او مړي مي رایستل. درې مړي چي مو را و ایستل څلورم چي مونیمی را و ایستی،خپله سمع الله دی ما چي سمع الله و لیدی نور په ځان نه یم پوهیدلی چي څه په را و سوه ،یو وخت وو چي پر سد راغلم خلکو لا لاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه ده خلاصه کړې او سمع الله يې له واوري څخه را کښلی وو او يو ګوښه ځای يې ايښی وو يو چا پټو هم ورباندې اچولی وو، زه هلته پر هغه ځای هم ورته هکي حيران پاته سوم چې دا څه و سول،نو مې سمع الله هلته پرهغه ځای پرېښودی او راغلمه خپلو نورو ملګرو ته،هغوی ته مې وويل چې سمع الله خوتر واوري لاندې سوی او مړ سوی دی ،راځی چې را يې وړو، ټولو راباندې وخندل چې مسخرې کوې ،يو هم له موټره نه راکښته کيدی،زما خبري درواغ ورښکاره کېدې ډيره خوامې هم ورته شنه کېده. بيا مې ورته وويل چې رښتيا درته وايم ،هغه تر واوره لاندې سوی دی ،راځی چې را يې وړو، نور هم ډير مړي سوي دي لاره په داغه خاطر بنده ده ،ما هغه خپله له واوري را وه ايستی ،راځی چې هغه راوړو،ما چې دوی ته دا وويل، نو بيا دوی هم له موټره را شوه سول او سمع الله ته راغلو ، دوی چې سمع الله وليدی داسې سول لکه يو چا چې ټک ورباندې کړی وي حيران پاته سول ،ما ورته وويل:

حيران مه پاته کېږی ،ژر يې در واخلی چې موټر ته يې و رسوو،بيا مو نو په ټولو موټر ته راوړی، د موټر د شاه چوکۍ (سيټ) مو ورته هوار کی او دی مو پکښې کښېښودی، اوس نو د لارې د خلاصيدو انتظار يو، پوره اته ساعته لاره بنده وه او موږ ورته انتظار وو،وروسته بيا لاره خلاصه سوه او حرکت مو را وکی، راتلو راتلو تر څو کابل ته پر يوولسونيمو بجو را و رسېدو،وخت هم ډيرناوخته وو،په دې خاطر د شپې يوولس نيمې بجې ډيرناوخته وي ، موږ نو يوه هم ډوډۍ نه وه خوړلې او نه مو څه څښلي وه اشتهاء نو د کمه وه په دا وخت کې،د خوابدۍ له خاطره هيڅ شئ خوند نه کوي،بيخي مو لوږه هيره وه او موټروان موناولده وو،هغه ته مې ورپام سو،چې دی غريب خو مو په لوږه مړ کی،هغه ته مې وويل ته چې هر ځای ډوډۍ خورې و يې خوره يا دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هرشي ته زړه وي،زموږ خو اشتهاه نه ورته کيږي ته خو خپله ډوډۍ و خوره ، موټروان هم يو هوټل ته ودريدې خپله ډوډي يې و خوړله او بيا مو حرکت را و کی، پوره دوولس نيمي بجې وې چي چوک ارغندی ته را و رسېدو ، پر چوک يې و درولو،پوليسو اجازه نه راکول چي ولاړ سو،راته ويل يې په لاره کي خطر دی تاسو ته اوس اجازه نسته .

ما ورته وويل:

زموږ سره مړی دی موږ خو له مستيه څخه نه ځو،که هغوی و درولو هم به څه راته و نه وايي ،کورونه مو ډير ليري دي په دې خاطر چي لږ ژر و رسيږو ،نو پو ليسو هم اجازه راکړه،چي که هرخطر په لاره کي در ته پيښ سو،مسئوليت ستاسو دی، ځی نو په مخه مو ښه،بيا مو له هغه ځايه حرکت را و کی تر څو چي دلته را و رسېدو، دلته چي را و رسېدو د سهار شپږ بجې وې، ډير ستړي او ستومانه وو .لومړی مو سمع الله خپل کور ته و رسوی ،کور چي يې له سمع الله خبر سو، نو وير ورباندي ګډ سو، ټول کوريې په ژړا سو،موږ يې ژړا نسواى زغملای نو له کوره يې را و وتلو او سمع الله مو هلته پرېښودی، تر درو ساعتونو وروسته مو له هغه ځايه څخه مسجد ته را وړی،وروسته تا ته راغلو او ته مو خبر کړې، دغه کيسه وه او داسي پيښه راته و سوه.

زما هم ډيره خوا ورباندي بده سوه ،رښتيا هم چي د ګور شپه نه پر کور کيږي ،د چا چي ورځ پوره سي نو بيا په هيڅ وجه نه پاته کيږي، نو مي احمد او ملګرو ته ځايونه وا چول،چي تاسو خپل خوب پوره کی سهار به سره وينو،دوی هم بيده سول،سهار اووه بجې وې،چي ورته راغلم او زموږ له کوره را و وتو ،راغلو مسجد ته د فاتحي لپاره د فاتحې مراسم هم ترماځيګره پوري خلاص سول، نو احمد راته وويل چي ولاړ به سو د سمع الله زيارت به وکړو،د سمع الله ورونه هم هلته

(c) ketabton.com: The Digital Library

وه،هغوی هم ویله چې ور سو ښه به وي،نو ټول ورغلو زیارت ته زیارت مو وکی ، د سمع الله وروڼو ښه ښایسته بیرغونه هم ورته جوړ کړي وه،ډیري کلمې یې باندي لیکلي وې ،هغه یې هم د سمع الله پر شنا ختو ځړولي وې، د ماښام تر اذانه پوري هلته وو،بیا له هغه ځایه راغلو د احمد کره،ډوډۍ مو هلته وخوړه وروسته له ډوډۍ څخه احمد وویل:چې زه سهار کندهار ته ځم تر څو د سمع الله د قبر له پاره ډبره جوړه کړم.

ما ورته وویل:

چې زه هم درسره ځم .

احمد راته وویل:

ته نو څه کوې،ولي ځان په عذابوې ته دلته کارونه لرې .

ماورته وویل:

هیڅ کار نه لرم او نه په تکلیف کېږم .

احمد بیا وویل:

ستا کار دی چې راسره ځې نو سهار سره ملګري یو.

سهارمو ډیر وختي حرکت را و کی، زه او احمد سره ملګري وو،په لاره کي مو ډیري خبري سره وکړې ،بیخي په دا سفر نه یو پوهیدلي چي څنګه را و رسیدو. هلته په یوټکسي موټر کي کښېنستو او د ډبرو د جوړولو دوکان ته ورغلو،هلته څو رقمه ډبري جوړیدې.په دواړومو یوه ډبره خوښه کړه،عنوان موهم ورته انتخاب کئ او هغه ډبره جوړونکي هم عنوان ورباندي وکښی کوم چي موږ ورته ویلی وو ،ډبره یې راته جوړه کړه او بیا بیرته راغلو،تر هر څه له مخه دواړه ورغلو د سمع قبر ته،دعا مو ورته وکړه او پر قبر مو ډبره کښېښوده ،بیا احمد راته وویل ،چي دنیا څومره بې وفا ده، موږ خو ټوله باندي خطایو او وایو چي دنیا نه بلکي انسانان بې وفا دي،خو په اصل کي دنیا بې وفا او فاني ده ،له

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیڅ سره یې وفا نه ده کړې او نه یې کوي او نه یې پر ځا زړه سوځي ، نه ځوان ته ګوري نه کوچني ته ،نه خان ته ګوري او نه مسکین ته، که څوک ښه کوي نو د اخیرت لپاره دې ښه کوي،ځکه دنیا خو د هیڅا هیڅ شي ته نه ګوري او نه یې پر ځا زړه سوځي .

ما ورته وویل:

ته خوربنتیا وایې هر څوک چې په دنیا کې ښه کوي نو د اخیرت غم دې خوري،ځکه بیا په اخیرت کې ځا ته نه پیسې په درد خوري نه نوم او نښان ، خو چې په درد ځاته خوړل کیږي ،هغه د ځا ښه عمل دی، وروسته بیا راغلو خپلو خپلو کورو ته،کور ته چې را و رسېدم ګورم چې شین خالی خاله هم راغلې ده ،سترې مسې مې ورسره وکړه،هغې پوښتنه راځخه وکړه چې چیري تللی وې؟

ماهم د سمع الله کیسه سر تر پایه ټوله ورته وکړه.

شین خالی خاله راته و ویل:

خدای(ج) دې ټول مسلمانان و بخښي، کورنۍ ته دې خدای(ج) صبرجمیل ور په برخه کړي،دلته خو خاص د ځوانانو مرګ راغلی دی،خو دا به هم د الله اراده سوې وي، که زما په رقم سپین سري یا سپن بږیري مړه سي خو د ځابه دومره خوا نه وربانديي بدیده،خو د انسان په لاس نه دي نه څه کولای سي،الله دي هغه ځوان وبخښي او زموږ دعاوي دي ور و رسیږي ،د شین خالی خاله هم خوا وربانديي بده سوه،دا یې هم راته و ویل چې نن سهار زرغونه درپسي راغلې وه ،ډیره وارخطاء معلومېده،ستا پوښتنه یې راځخه وکړه ،چې که هرځای وي ډیر ضرور مي په کار دی که دي را پیدا کی ،نو زه نه سوم پوه چې څه به یې کولې،د خندا په ډول یې راته و ویل چې مینه مو لکه چې نوره هم ستا د کوزدې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کولو سره توده سوې ده ،ولي دي نه کوله ،هغه خوستاوړ وه او بیا دي پرېښوده ولي؟

ما ورته وخندل چي یا هغسي نه ده ،زرغونه ډېره ښه نجلۍ ده،خوهغه یې پخوا لا پلار بل چاته ورکړې وه، زه اوس فقط دوستي ورسره لرم،په زړه کي دا تشویش راته پیدا سو،چي ضرور یوه کیسه خو پېښه ده .دستي په هغه ساعت را ولاړ سوم او د زرغونې کورته راغلم. ګورم چي په کور کي یې یوازي د زرغوني مورده.د هغې څخه مي پوښتنه وکړه ،چي خیر خو به وي چي زرغونه په ماپسي راغلې وه،او اوس چیري ده؟

د زرغونې مور راته و ویل چي د زرغونې پلار تیر ماښام ډېر سخت په تکلیف سو، نو مو هغه روغتون ته بوتلی ،تر سهاره پوري سیرومان او پیچکاري ورچالنه وې،تر اوسه پوري یې فرق نه دی کړی،زه او زرغونه هم ترسهار ورته ویښي ناستي وو،سهار زرغونه په تا پسي درغله تر څو چي ته دلته په روغتون کي ورسره پاته سې، موږ ډېر وارخطاء وو او نه مو څه کولای سوای ، نه په څه باندي پوهیدو، ښه سو چي ته راغلې زه زرغونې دلته پرېښودم،چي ته پر کور اوسه زه به ورته پاته سم.نو دوی دواړه هلته په روغتون کي دي ،که ته هم ورسې ښه به وي، زه هم له هغه ځایه راغلم روغتون ته ،دوی مي په روغتون کي پیدا کړل،نظرجان اکا مي هلته ولیدی دومره په تکلیف وو چي بیخي زما زړه باندي کباب سو،سیرومان ورته چالان وه اکسیجن یې هم ورکړی وو،خبري یې نسوای کولای بیسده پروت وو،له زرغونې مي پوښتنه وکړه ،چي څه مریضي ورته پیښه سوه؟

زرغونې راته و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماښام مخکې له ډوډۍ يې هم ساه بنده بنده کېده او پر سينه يې لاس نيوى،ما اوبه ورته را وا خيستې ،اوبه يې و څښلې يو څه ارم سو،وروسته تر ډوډۍ بيا ډير په عذاب سو ،بيخي يې ساه نسواى اخيستلاى او پر زړه يې لاس ايښى وو،دا يې ويل چې زړه مي زړه مي،ما دا ګمان وکئ چې مړ سو ډيره وارخطاء سومه،په هغه نيمه شپه کي مي روغتون ته راروستى، ستاسو کره نسواى در تللاى چې خبر کړى مي واىځ، اوس يې د ماښام راهستي نه خبره کړې ده او نه يې څه ويلي دي،په دغه خيال دى لکه ويني چې يې.

ماورته و ويل:

خداى(ج) به هرڅه اسانه کړي.په دغه وخت کي يو ډاکټر راغى،يوه نسخه يې ليکلې وه چې دا دوا ته ضرورت دى ورته رايې وړى،ما هغه نسخه له ډاکټر څخه را واخسته او له بازاره مي هغه دوا ورته راوړل کومه چې ډاکټر راته په نسخه کي ليکلې وه،هغه دوايې ورکړه خوهيڅ فايده يې نه ورته رسيده،تر څو چې ډاکټرانو راته و ويل چې علاج يې نه کيږي ،که يې هر ځاى ته يو سى،د ژوند اخيري شپې يې دي ،تر څلورو ورځو پوري بيچاره نظرجان اکا ډير په تکليف تيري کړې ،په دا پنځمه ورځ د ماښام پر اتوبجو يې ساه وخته او د ژوند اخيري شپه يې سوه ،زرغونې ژړاوي ورباندي شروع کړې،خو د روغتون ډاکټرانو دلاسايې ورکوله،مګر هغې يې پر خبرو هيڅ غوږ هم نه نيوى،ځکه پلار يې د هغې له پاره يو لوى غر وو او دې به دا ويل کاشکي يې زه پر ځاى مړه سوې واى.

ماورته و ويل:

ته اوس ژړا پرېږده ،درځه چي کورته يې يوسو، د روغتون ډاکټرانو هم زموږ سره امبولانس واستوى او د زرغونې تر کوره يې را و

(c) ketabton.com: The Digital Library

رسولوو،دغه شپه يې پر خپل کور وکړه،سهار مو وختي جنازه مسجد ته راووړه ،په ټولو مسجدو کي مو اعلانونه وکړل،دقبر لپاره مو هم خلک وا ستول او زه راغلم په احمدپسي هغه مي په خبر کی،چي نظرجان اکا وفات سوی دی.هغه هم راسره روان سو او مسجد ته راغلو او له مسجده مو جنازه را واخسته تر هديرې پوري ،قبر يې تيار سوی وو،لمونځ مو ورکی، او وروسته مو خاورو ته و سپاری،يو ساعت لا هم هلته معطله سوو،بيا ما احمد ته و ويل:

زه به ورسم د زرغونې کورته او له دوی سره به و اوسم،ته راسره ځې.

احمدخپل جيب ته لاس کی ،له جيبه يې شل زره افغانۍ را وکښلې ماته يې راکړې چي دا ورکړه ،خو زه نه سم درسره تللای.

ما هم له احمده پيسې را واخستې او د زرغونې کورته راغلم،ګورم چي زرغونه په غمو کي داسي غرقه وه،دونه ډيره خوايې بده وه چي بيخي يې ماته پام سوی هم نه دی،ور برغ مي کړل چي زرغونې خو د زرغونې هيڅ نه راپام کيږي، د دوهم ځل لپاره مي بيا ورږغ کړل زرغونې.

دا وار يې راته پام سو او راته و يې ويل:

آا! څه وايې.

ماورته و ويل:

په څه چورتو کي ورکه سوې.

هغې راته و ويل:

بيخي نه پوهېږم ،چه په کوم چورت کي ومه،چيري يمه،چيري اوسېدمه،چير ته تلمه ،سر مي نه خلاصيږي ،خو دومره پوهېږم ،چي خدای(ج) مي له سره څخه اسمان ليري کی،پر ما ډير

(c) ketabton.com: The Digital Library

غمونه،خواری،تکلیفونه او هر سخت راغلی دی،خو تر ټولو دغه د پلار مړینه ډیره ګرانه راته تمامه سوه،هر څه چي مي درلودل هغه راڅخه ولاړل ،بیخي له ژونده څخه بېزاره یمه.

ماورته و ویل:

دومره ژر هم مه نا امیده کېږه،که ته دومره غمونه او اندیښنې و کړې ،نو ځان ته دي تاوان دی ،ستا په غمو او اندیښنو خو بیرته نه را ژوندی کیږي،صبر کوه خدای(ج) به دربانديي مهربانه سي،وسواس مه کوه ځکه وسواس کولو ته دي شیطان هڅوي او له خدایه(ج) دي ناراضه کوي،که ته دومره پر ځان فشار را ولې،نو مور خو دي بیا بیخي پر ځان فشار راولي،د هغې په خاطر له دې کارونو او چورتونو څخه لاس واخله،مرګ خو حق دی ،هیڅوک هم ژوندي نه پاته کیږي،که انس دی که جن،هر ژوندی جسم باعث د مرګ ګرځي،نه زه پاته کېږم نه ته پاته کېږې ،ټول مړه کیږو او پر مرګ باور لرو،دا خبري مي ورته و کړې او له جیبه مي د احمد پیسې او زما سره هم یو څه وې را وکښې او هغې ته مي ور کړې او ورته و مي ویل:

زه وږی یم که کوم څه پاته وي نو راته تیار یې کړه،زرغونه هم ولاړه سوه هګی یې را ماتي کړې ،هغه یې راوړې نو ما زرغونه او مور یې هم راسره شریک کړله په ډوډۍ خوړلو باندي مو پیل وکړ او په ټولو مو یوځای په خوند و خوړه ،دوی مي بیخي چورتوته نه دي پرایښي ،چي و ژاړي یا غم زور وربانديي وکړي،شپه مو په دغه رقم سره تیره کړه،سهار مو د نظرجان اکا فاتحه هم واخسته،ختم مو هم پسي و کی،تر یوې هفتې پوري زه د زرغونې سره د شپې او ورځي ومه،اخیر ته د زرغونې مور راته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاته نوره اجازه ده اوس موږ يوائې پرېږده،ته به تر څو پوري راسره په تکليف يې،ته هم خپل کور لرې ،د غومره وخت چي دي راسره تير کی لا دي کور ودان،خدای(ج) دي خير درکړي.

ماور ته وويل:

تاسو زه څنگه يوائې پريښودلای سم ،ما ته د خپل کور له خوا هيڅ مشکل نسته ،زما د کور له خوا تاسو هيڅ غم مه کوی.

بيا زرغونې راته وويل:

مور مي رښتيا وايي،اوس هم ډير راسره سرگردانه سوې،ستا دا احسان به زه ټول عمر در ادا نه کړم .

ماور ته وويل:

دا خبري خو مه کوه،څه مي درسره کړي دي ،ما خو وعده درسره کړې ده،چي په هر مشکل کي درسره ولاړ يم.

زرغونې وويل:

څه به لا راسره کوې ،څه دي نه دي راسره کړي،ستا او د احمد ښه به زه ټول عمر هيرنکړم.

ما ور ته وويل:

مخامخ د چا صفت کول ښه نه وي،ښه نو چي تاسو راته واياست نو به ولاړ سم ،نو مي خدای پاماني ورسره وکړه او له کوره يې را و وتلم،پوره لس دوولس شپې و سوې چي نه وم ورغلی، نويوه ورځ مي ځان بيکاره کی او ورغلمه.

دستي زرغونې راته وويل :

چيري يې د انځر گله،بيخي ورک ورک يې،موږ خو دي هير کړي يو.

ما ور ته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

رښتیا هم چي ډیر در ته ملامت یم، وار مي نه جوړیدی چي در ته راسم یو کارنه یو کاربه راته پیدا سو،ډیره بخښنه غواړم.

زرغونې و ویل:

هسي مسخرې مي درسره کولې،ښه سو چي راغلې موږ هم دیغ سوي وو،بیخي مو نفس ختی ،دا اوس دستي ستا دراتلو له مخه یوه مرکه هم راته راغلې وه ،مورمي ورته و ویل:چي موږ پر دې حال یو،تاسي اوس ولاړ سی موږ به مشوره وکړو.

هغوی ویل: تاسي مشوره وکړی موږ به انشاءالله په یوه هفته کي بیر ته درته راځو،دوی خواران نوزما له عمله څه خبر دي،چي ما څه نه دي کړي.

ما ورته و ویل:چي تا هیڅ هم نه دي کړي،ته به خپل تیرسوی ژوند په ذهن کي لا هم نه در ګرځوې،چي تیر سو هغه هیر سو،په تا خو هغوی نه دي خبر او نه درباندي خبریږي او که درباندي خبر هم سول ،ته به یې نه ورسره منې او نه زه دا کیسه چاته کوم او نه یې په خوله راوړم،د احمد له طرفه هم خاطرجمعه اوسه چي هیڅا ته به نه وایې او که څوک خبرهم سول نو موږ به ورته پښېمانه سو،چي دا هسي تور ور باندي لګیدلی دی،نو که ما دوست ګڼې او زما منې نو دغي مرکې ته ځواب مه ورکوه،ځکه اوس خوته هم یواځې یې او مور دي هم یواځې ده،که له ځان او مور سره دي ښه کوې نو زما خبره و منه اودا دوستي له لاسه مه ورکوه ،ژوند بې ملګري نه تیریږي ، له فکرونو به خلاصه سې،له وام او ترس څخه به خلاصه سې،له یواځیتوب څخه به خلاصه سې،له غمو څخه به خلاصه سې،له ناروا څخه به خلاصه سې، که هوس ده هم بالا بس ده، خدای(ج) به دي ژوند ور سره خوشاله کړي تل به خوشاله یې،اوس خو دي پلار نسته او مور به دي هم ستا سره اوسي،تا ته الله(ج)

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسي حسن او ښايست درکړی ،چي ليوني به هم درته ځاريږي،هيڅکله به څوک له دې رازه خبر نه سي او که خبر هم سول نه به يې مني ، بيامي د زرغونې مورته هم و ويل:چي ته ورته و وايه چي په دې کار راضي سي.

مور يې هم ورته و ويل:دا چي دوی هم درسره همکاري کوي او درباندي خوشاله دي نو ته څه غواړې او د چا پروا لرې لوري،زه هم خوشالېږم چي ستا ژوند خوشاله او برابر وي،ټول عمر به زه نه يم درسره،يوه ورځ نه يوه ورځ به مړه يم،بيا به بيخي يواځي سې او د کمک لپاره به څوک نه لرې،اوس زه هرڅه درسره کولای سم،زما دعا هميشه در سره مل ده او زما خبره به پر مځکه نه غورځوې لوري ، بيا ورته احساساتي سوه ،چي که دي دا مرکه قبوله نه کړه، خپلې شيدي نه دربخښم.

زرغونې چي د مور دا جدي حالت وليدی، نو يې ورته و ويل:زه دي ستا پښو ته صدقه سم،ستا هري بلاته دي و درېږم موري،ستا هره فيصله ماته منظور او قبول ده،که مي ټول عمر په سره اور هم تير سي ،زه يې ستا له وجي قبلوم ،دا خو زما د ژوند د ښه کيدو خبره ده،که ته راته و وايې چي ځان سره اورته واچوه،زه يې د سر په ستر گو منم او اورته لوېږم،بلکُل زما ستا فيصله قبوله ده،زما اختيار ستا وو او ستا دی.

ما چي د زرغونې له خولې څخه دا خبري وا ورېدې ډير خوشاله سوم،چي د مور او زما خبره يې و منله،نو مي د زرغونې مور ته و ويل:چي مرکه بيا څه وخت راځي؟

هغې راته و ويل:

چي کيدای سي په دا يوه هفته کي را سي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماورته وویل:

چي تاته يې کور معلوم دی؟ .

هغې راته وويل:

هو کور يې رامعلوم دی .

ما ورته وويل:

د پخوانيو خلکو متل دی ،چي پر ښو تلوار او پر بدو تامل،هر څونه چي دا کار ژر سره رسيږي دغومره بهتر دی،نو مي د زرغونې مور ور وا ستوله چي هسي ورسي او دا دوستي سره و رسوي،چي موږ دوستي درسره کوو ،نو هغه غريبه هم دستي را ولاړه سوه او ورغله ،ما او زرغونه يواځي سره پاته سولو،ورته ويل مي :چي که دا دوستي سره و رسېده ډير به ښه سي او زه به ډير درڅخه خوشاله سم،دا به دي پر ما يو لوی احسان وي.

زرغونې راته وويل:

که داسي وي نو احسان به مي نه هيروې.

ماورته وويل:

بيخي يې نه هېروم،تر دريو ساعتو پوري ما او زرغونې خبري کولاې او مور يې هم راغله ،ماته يې تبريکي راکړه،چي کار سره و رسېدی او زموږ دوستي يې قبوله کړه،صبا ته له خيره سره راځي ستن او تار وړي.

زه ډير خوشاله سوم نو مي د زرغونې مور ته و ويل:

دا چي پر مادي دا زيری و کی،نو د ستن او تار ټول مصرف زه کوم هغه هم ستا د زيري په بدل کي،دستي را ولاړ سوم بازار ته راغلم او ټول هغه شيان کوم چي ضروری وه هغه مي ورته راوړل،چي دا سبا ته تيار کړی ترڅو چي مو دوستان راځي ،بيا مي له دوی څخه رخصت را

(c) ketabton.com: The Digital Library

واخستی او ورته و مي ویل چي زه بیا سبا راځمه،راغلمه کور ته او د سبا په انتظار وم ،په رښتیا هم چي دا شپه له خوشالی څخه راباندي اوږده سوه ،سهار لس بجې وې چي ورغلمه،لومړی مي د زرغونې مور ولیده چي ډیره خوشاله مالومیده،پوښتنه مي ځني وکړه،چي کار سره و رسېدی؟

هغې راته و ویل:

چي هو کار په خیر سره و رسېدی، ستن او تار یې یو وړل،کله چي یې دا خبره راته وکړه نو بیخي بې حده خوشاله سوم،نو مي ورته و ویل:

چي ښه سو دا کار هم سره و رسېدی،چیري ده زرغونه؟

هغې راته و ویل: په خپله خونه کي ده،ته چي راغلې نو له شرمه ننوتله خوني ته.

زه هم خوني ته پسي ورغلم، زرغونې له شرمه څخه راته کتلای نسوای،نو مي ورته و ویل:

چي اوس زما څخه هم شرمېږې ،کله نا کله شرم هم د خوشالۍ سبب ګرځي،تا ته دي ستا خوشالي مبارک وي،مبارکي چي مي ورکړه،نو مي د اخیري ځل لپاره په غېږ کي ټینګه و نیول او ورته و مي ویل:

چي زما خبري په یاد لره،پخوانۍ کیسې له ذهنه و باسه ،نه ما ته پېژندلې او نه تا زه پېژندلم، پس له نن څخه د خوشالۍ،سوکالۍ او نیکمرغۍ ژوند او اوږد عمر در ته غواړم.

۰۱-۰۳-۱۳۸٦

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library